

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

PROBLEM SOLUTIONS OF THAI LANGUAGE USAGE OF HUACHIEW
CHALERMPRAKIET UNIVERSITY CHINESE STUDENTS

OU LIUFEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

PROBLEM SOLUTIONS OF THAI LANGUAGE USAGE OF HUACHIEW

CHALERM PRAKIET UNIVERSITY CHINESE STUDENTS

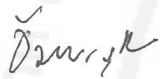
OU LIUFEN

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตรวจสอบและอนุมัติให้

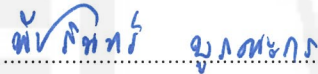
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2561

รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม
ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
กรรมการ

อาจารย์ ดร.อิมธิรา อ่อนคำ
กรรมการ

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

รองศาสตราจารย์อัสยา จันทรวีทยานุชิต
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรชัย
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

OU LIUFEN 596068

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: พชรินทร์ บุรณะกร, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน และอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจำนวน 14 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีแบบสัมภาษณ์และชุดคำถามสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟัง ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูด ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่าน ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียน และปัญหาความแตกต่างของวัฒนธรรม ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่นักศึกษาชาวจีนเกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยและนักศึกษาชาวจีนไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยแบ่งเป็น 3 ด้าน ด้านความเชื่อและวัฒนธรรม ด้านภูมิศาสตร์ ด้านผู้ใช้ภาษา เนื่องจากวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษา ความเชื่อและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกัน ความเชื่อและวัฒนธรรมจึงเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 3 ด้านใหญ่ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การแก้ไขปัญหาดูทางมหาวิทยาลัย และการแก้ไขปัญหาด้วยอาจารย์ผู้สอน ซึ่งแต่ละด้านจะมีความสำคัญมากสำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

คำสำคัญ: แนวทางแก้ไข ปัญหาการใช้ภาษาไทย นักศึกษาชาวจีน

PROBLEM SOLUTIONS OF THAI LANGUAGE USAGE OF HUACHIEW
CHALERMPRAKIET UNIVERSITY CHINESE STUDENTS

OU LIUFEN 596068

MASTER OF ARTS (COMMUNICATIVE THAI AS A SECOND LANGUAGE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PATCHARIN BURANAKORN, PH.D.

ABSTRACT

This research aimed: 1) to analyze problems and causes of Thai language usage of Huachiew Chalermprakiet University (HCU) Chinese students and 2) to propose solutions for the found problems. Research data was collected from 35 HCU Chinese students, of 2017 academic year, studying the Bachelor's degree of Arts majoring in Communication in Thai as a second language and 17 lecturers of the mentioned program. An interview form and a group-conversation questionnaire were used as a method of gathering data.

The research found that HCU Chinese students had problems in five aspects, which were: listening Thai; speaking Thai; reading Thai; writing Thai; and lacking of knowledge of cultural difference. These problems were caused by insufficient learning of Thai language and unfamiliar using Thai in daily life. Three roots of problems of Thai language usage of Chinese students were: their culture and beliefs; their geographical birth places; and their individualities. Basically, culture is relevant to language usage. Moreover, Thai and Chinese cultures and beliefs are significantly different, so this also a key cause of problems of Chinese students in Thai language usage.

Keywords: problem solutions, problems of Thai language usage, Chinese students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ สำเร็จได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คือ อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร ประธานหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำการแก้ไขรายงานการวิจัย รวมทั้งให้กำลังใจจนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม อาจารย์ ดร. พัชรินทร์ บุรณะกรและรองศาสตราจารย์ธิดา โมสิกรัตน์ คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาไทย และนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ให้ข้อมูลทุก ๆ ท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ อันเป็นข้อมูลที่สำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ที่มณฑลกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีนที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในการศึกษาในประเทศไทยทุกด้าน

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย	9
2.1.1 ความหมายของภาษาไทย	9
2.1.2 ความสำคัญของภาษาไทย	10
2.1.3 ลักษณะของภาษาไทย	12
2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย	13
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของคนไทย	13
2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ	15
2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ	16
2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย	18
2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย	18
2.3.2 ความสำคัญของวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาไทย	19
2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยของชาวจีน	20
2.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	22
2.3.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนนักศึกษาชาวจีน	
ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ	24
2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนานักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย	28
บทที่ 3 ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	
3.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน	32
3.1.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟัง	32
3.1.2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการพูด	38
3.1.3 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่าน	44
3.1.4 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการเขียน	50
3.1.5 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านวัฒนธรรม	54
3.2 สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน	59
3.2.1 สาเหตุด้านความเชื่อและวัฒนธรรม	59
3.2.2 สาเหตุด้านผู้ใช้ภาษา	62
บทที่ 4 แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	
4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	67
4.1.1 ด้านการอ่านหนังสือ	68
4.1.2 ด้านการฟังเพลงและการฟังข่าว	72
4.1.3 ด้านการดูละครไทยและภาพยนตร์ไทย	75
4.1.4 ด้านการพูดภาษาไทยกับคนไทย	78
4.1.5 ด้านการฝึกเขียนภาษาไทย	80
4.2 แนวทางแก้ไขปัญหาด้วยมหาวิทยาลัย	83
4.2.1 ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์	83
4.2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	86
4.2.3 ด้านการเรียนนอกสถานที่	88
4.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา	91

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	102
5.2 อภิปรายผล	106
5.3 ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	119
ภาคผนวก ข หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ที่เข้าร่วมการวิจัย	120
ภาคผนวก ค คำชี้แจงเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัย	121
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์นักศึกษา	122
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์อาจารย์	123
ประวัติผู้เขียน	124

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสารในการดำรงชีวิตประจำวัน ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายไว้ว่า ภาษา หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียน เพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน หรือเพื่อสื่อความเฉพาะวงการ เช่น ภาษาราชการ ภาษากฎหมาย ภาษาธรรม เสี่ยง ตัวหนังสือ หรือกิริยา อาการที่สื่อความได้ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ภาษามือ ภาษายังแสดงความรู้สึกอารมณ์ของมนุษย์ได้ ภาษามีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม และภาษายังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม Phong-itsara Panthima (2558 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรม ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงประวัติความเป็นอยู่ของมนุษย์ในอดีตหรือวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ ภาษาเป็นเครื่องบ่งชี้วัฒนธรรมของผู้ใช้ ภาษาเป็นเครื่องอบรมจิตใจและความประพฤติของผู้ใช้ให้มีความละเอียดอ่อน ดังนั้น ภาษาเป็นเครื่องมือที่ผลักดันให้สังคมก้าวหน้า และสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก

ภาษามีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก เพราะภาษาจะทำให้คนเราแต่ละคนเข้าใจการได้ตามที่ เกรียงไกร เรือนน้อย (2541 : 30 อ้างถึงใน วรณีย์ โสมประยูร. 2544 : 16) กล่าวว่า มนุษย์ต้องอาศัยภาษาติดต่อสื่อสาร ถ้าหากขาดสาระสำคัญแล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์อาจที่จะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง แต่จะต้องติดต่อไปมาหาสู่กัน ต้องอยู่รวมกันเป็นหมู่เหล่าภาษาที่เขาใช้ ด้วยเหตุนี้อาจกล่าวได้ว่า “ภาษาเป็นเครื่องมือทางสังคม” ก็คงไม่ผิด สำหรับทักษะทางภาษาที่มนุษย์ชาติต่าง ๆ ใช้ติดต่อสื่อสารกันก็คือ ภาษาศิลป์หรือศิลปะทางภาษานั้นเองอันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้ง 4 ประการที่กล่าวมานี้เสริมสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิด พัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ อีกมากให้กับตนเองและสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญสำหรับบุคคลทุกคนของทุกชาติ ความสำคัญของภาษาที่ดังกล่าว ทำให้เข้าใจว่าการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพื่อให้คนในโลกนี้สื่อสารและเข้าใจกันได้ และเนื่องจากว่าการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญ จนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในการใช้ภาษา

นอกจากได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาแล้ว ภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก เกรียงไกร เรือนน้อย (2541 : 30 อ้างถึงใน กรมวิชาการ. 2545 : 3-6) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของชนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข

และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตามที่ดังกล่าว ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และมีความสำคัญมากต่อคนเราในสังคม ภาษาไทยเป็นสื่อกลางของคนแต่ละคน ภาษาไทยทำให้แต่ละคนสื่อสารเข้าใจกันได้ ด้วยเหตุนี้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างมาก

ปัจจุบันการเรียนภาษาไทยได้รับความนิยมในสาธารณรัฐประชาชนจีน และคนจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่เปิดสอนภาษาไทยในแต่ละมณฑล โดยเฉพาะ มณฑลกว่างสี มณฑลยูนนาน มณฑลเสฉวน เป็นต้น ในขณะเดียวกันมณฑลเหล่านี้จะมีมหาวิทยาลัยเปิดสอนภาษาไทย และมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อส่งนักศึกษาไปเรียนที่ประเทศไทย ซึ่งเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน นักศึกษาเหล่านี้จะมาเรียนที่ประเทศไทยหนึ่งหรือสองปี การเรียนภาษาไทยจะต้องมาเรียนที่ประเทศเจ้าของภาษา จะทำให้นักศึกษาเรียนได้เก่ง และได้ใช้ภาษาไทยเป็นทุกวัน ทำให้ได้ฝึกภาษาไทยทุกวัน ภาษาไทยจะได้เก่งขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามที่ดังกล่าวภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักศึกษาชาวจีนจะเกิดปัญหาต่าง ๆ ในการใช้ภาษาไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมายาวนานแล้ว และได้ร่วมมือกันในหลายด้าน เช่น การค้าขาย การท่องเที่ยว การทูต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จะทำให้สองประเทศต้องการประชาชนที่เรียนรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาจีน จึงทำให้คนจีนนิยมเรียนภาษาไทย และคนไทยนิยมเรียนภาษาจีน ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งที่มีคนจีนมาเรียนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นต้น ซึ่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรตินับว่าเป็นศูนย์กลางการศึกษาภาคเอกชนในภูมิภาคภาคตะวันออกของประเทศไทย มีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีการลงนามสัญญาความร่วมมือ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจะมีความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือในด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีนมากกว่า 30 แห่ง นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นจำนวนอันดับหนึ่งในประเทศไทย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ นับว่าเป็นศูนย์กลางการศึกษาเอกชนในภูมิภาคตะวันออกของประเทศไทย มีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน โดยมีการลงนามสัญญาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน มีสัญญาความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ ซึ่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นมหาวิทยาลัย

เอกชนที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ดังที่ ZHENG CUIXIANG (2557 : 97) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือในด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้สารสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนกว่า 40 แห่ง ในแต่ละปีมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศจีนมาทำการสอนแลกเปลี่ยนวิชาการและค้นคว้าวิจัยร่วมกันกับทางมหาวิทยาลัย ทั้งยังได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีนักศึกษาแลกเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยไปศึกษาที่ประเทศจีนประมาณ 300 คนต่อปี เพื่อเสริมทักษะภาษาและเรียนรู้วิถีชีวิตพร้อมทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน และมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยทางประเทศจีนมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติประมาณ 300 คนเป็นเวลา 1-2 ปี เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตั้งแต่ พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 9 ปี ผลิตบัณฑิตชาวจีนจำนวน 345 คน โดยบัณฑิตชาวจีนเหล่านั้นทำงานทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน ดังที่ TANG YIHONG (2557 : 127-131) กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่องวิถีชีวิตของบัณฑิตชาวจีนในสังคมไทย : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วิถีชีวิตของบัณฑิตชาวจีนในสังคมไทย บัณฑิตชาวจีนเมื่อสำเร็จแล้วจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยต่อ เนื่องจากประเทศไทยไม่มีนโยบายกีดกัน ชาวต่างชาติ จึงทำให้มีโอกาสที่ดีในการหางานทำได้ง่าย และใช้ความรู้เพื่อดำรงชีวิต การที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน นอกจากนี้ยังพบว่า บัณฑิตชาวจีนมีคุณธรรมที่น่ายกย่องคือ มีความอดทนต่อสู้กับชีวิตจนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทย และรู้จักประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิต ทำให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ด้านบทบาทที่มีต่อสังคมไทย บัณฑิตจีนมีบทบาทในการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย มีบทบาทในการนำเทคโนโลยีจากประเทศจีนมาใช้ในประเทศไทย ในด้านเศรษฐกิจบัณฑิตชาวจีนช่วยส่งเสริมการค้าขายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน เป็นผู้ขนส่งสินค้าออกต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยได้ผลกำไรจากการค้าขายมากขึ้น และเศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวมากขึ้น เป็นต้น จากการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นสถานที่เก็บข้อมูล ตามที่ดังกล่าวว่านักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นจำนวนมาก จะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยเกิดขึ้นมาก นักศึกษาจีนยิ่งเยอะ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะยิ่งเยอะ เพราะคนเหล่านี้เป็นคนจีน ภาษาไทยจะมีความแตกต่างกันมากกับภาษาจีน จึงจะเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

เนื่องจากว่าภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันมาก ไม่ว่าจะ เป็นไวยากรณ์หรือเป็นรูปประโยคก็จะแตกต่างกันมาก ดังที่ ปณิธาน บรรณาธรรม (2555 : 64) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่อง

นักศึกษาชาวจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยมีข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.20 ลักษณะที่ผิด คือผิดในเรื่องการเขียนพยัญชนะ การเขียนสระ และการเขียนวรรณยุกต์ รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการผูกประโยค คิดเป็นร้อยละ 21.98 ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือการผูกประโยคโดยขาดคำที่จำเป็น การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง และการผูกประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น ตามลำดับ ข้อผิดพลาดในการใช้คำคิดเป็นร้อยละ 13.98 ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือ การใช้คำไม่เหมาะสมแก่ความ การใช้คำผิดความหมาย และการเขียนคำทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.82 สาเหตุที่นักศึกษาจีนเขียนภาษาไทยผิดพลาด มี 7 ประการ คือ การขาดความรู้เรื่องหลักภาษารูปพยัญชนะมีความคล้ายคลึงกัน ออกเสียงผิด ยึดแนวเทียบผิด ไม่ทราบความหมายของคำ เคยชินกับหลักไวยากรณ์เดิม และการมีคลังคำจำนวนจำกัด นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะแสดงออกมาในด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน ปัญหาที่เกิดขึ้นจะแล้วแต่คน บางคนก็จะเกิดปัญหาค่อนข้างมาก บางคนก็น้อย แต่นักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยแน่นอน มีปัญหาการใช้ภาษาไทยเกิดขึ้น ดังนั้น จะต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าว ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และยิ่งเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในรุ่นต่อ ๆ ไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของชาวต่างชาติ เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือการสื่อสารในประเทศไทย ภาษา

เป็นสิ่งสำคัญมากต่อมนุษย์ การเรียนภาษาควรจะต้องไปเรียนที่ประเทศเจ้าของภาษา เนื่องจากว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์กับประเทศไทยอันดีงาม จึงทำให้คนจีนที่เลือกเรียนภาษาไทย เป็นจำนวนมากขึ้น นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้าน ต่าง ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน การเกิดปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาชาวจีนก็จะมีสาเหตุต่าง ๆ เนื่องจากว่าคนเรียนภาษาไทยเป็นชาวต่างชาติยิ่งทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างมาก ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การเรียนภาษาไทยก็ยิ่งเหมือนว่าเรียนวัฒนธรรมไทย อีกทั้งการใช้ ภาษาไทยของชาวต่างชาติจะเกิดปัญหามากมาย เพราะวัฒนธรรมของแต่ละประเทศต่างกัน ภาษาไทยเป็นมรดกอย่างหนึ่งของประเทศไทย และนำไปสืบสอดต่อ ๆ ไปได้ ทำให้คนรุ่นหลังได้รับ วัฒนธรรมของประเทศไทย

2. แนวคิดเกี่ยวกับการหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ ชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยจะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้วย เนื่องจากว่าเป็นชาวต่างชาติ ปัญหาการใช้ภาษาไทย ของชาวต่างชาติจะเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก จึงต้องพยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของ ชาวต่างชาติ เพื่อจะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทย จะได้ทำให้ ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยมีแนวทางที่ดีในการเรียนภาษาไทย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

วัตถุประสงค์ข้อ 1

นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนทั้งหมดที่เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เลือกแบบ เฉพาะเจาะจงจากประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจบการศึกษาและรับปริญญาที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

ประชากร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

1) อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 14 คน

2) นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนทั้งหมดที่เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1) อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 14 คน โดยเลือกจากประชากรทั้งหมด จำแนกเป็น อาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 11 คน อาจารย์ร่วมสอน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 2 คน และอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาชาวจีน จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีนมาอย่างต่อเนื่อง

2) นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจบการศึกษาและรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

1.4.2 เนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเลือกศึกษาจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง เนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ปัญหาการใช้ภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียนและวัฒนธรรม

2) สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทย

3) แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทย

โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มนักศึกษาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาตามทีกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

1.4.3 พื้นที่ วันเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเลือกศึกษาจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง พื้นที่และวันเวลาดังนี้

1) พื้นที่เก็บข้อมูล

1.1) พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการสนทนากลุ่มนักศึกษา ชั้น 3 อาคารอำนวยการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.2) พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ชั้น 3 อาคารอำนวยการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.3) พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ ชั้น 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2) วันเวลาเก็บข้อมูล

- 2.1) วันเวลาการสนทนากลุ่มนักศึกษา วันที่ 9 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560
- 2.2) วันเวลาการสัมภาษณ์นักศึกษาวินาที 12-18 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560
- 2.3) วันเวลาการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน วันที่ 23-27 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้มีศัพท์ที่นิยาม ดังนี้

แนวทาง หมายถึง การสำรวจปัญหา การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยจากนักศึกษาชาวจีน เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูล

การแก้ไข้ปัญหา หมายถึง การหาแนวทางแก้ไข้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนให้สอดคล้องกับปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่จะช่วยแก้ไข้ปัญหาต่าง ๆ ของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้ภาษาไทย หมายถึง การเลือกใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เพื่อการสร้างการรับรู้ความหมายร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีหลักในการเลือกใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม

การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หมายถึง การสื่อสารภาษาไทยระหว่างผู้สื่อสารที่เป็นชาวต่างชาติซึ่งไม่ได้มีสัญชาติไทย ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่งมาแต่กำเนิด การเรียนรู้ภาษาไทยเกิดขึ้นในภายหลังจากชาวต่างชาตินั้นเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งของตนเองแล้ว

นักศึกษาชาวจีน หมายถึง นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมาเรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตามการลงนามสัญญาความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิจัยภาคสนาม (Field research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทย และแนวทางแก้ไข้ปัญหาของนักศึกษาชาวจีน

2. การสร้างเครื่องมือ

- 2.1 วัตถุประสงค์ข้อ 1

- 2.1.1 สร้างเครื่องมือด้วยการตั้งคำถามในการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียนและวัฒนธรรม โดยแต่ละประเด็นจะมีประเด็นย่อย 2 เรื่อง คือ ปัญหา และสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวจีน

2.1.2 สร้างเครื่องมือด้วยการตั้งคำถามที่จะนำไปสัมภาษณ์กลุ่มนักศึกษา จำนวน 10 ข้อ ประเด็นย่อย 2 เรื่อง คือ ปัญหา และสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวจีน

2.2 วัตถุประสงค์ข้อ 2

2.2.1 สร้างเครื่องมือด้วยการตั้งคำถามในการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียนและวัฒนธรรม ด้านแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวจีน

2.2.2 สร้างเครื่องมือด้วยการตั้งคำถามที่จะไปสัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์ผู้สอน 5 ข้อ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน และวัฒนธรรม ด้านแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวจีน

2.2.3 สร้างเครื่องมือด้วยการตั้งคำถามที่จะไปสัมภาษณ์กลุ่มนักศึกษา 5 ข้อ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน และวัฒนธรรม ด้านแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวจีน

2.3 วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแบบสนทนากลุ่มและแบบสัมภาษณ์คือการให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

2.4 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะ และนำไปเก็บข้อมูลภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาในด้านปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาในด้านแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

5. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้รู้และเข้าใจในปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. ทำให้มีแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. ทำให้ได้แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติได้ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย

2.1.1 ความหมายของภาษาไทย

2.1.2 ความสำคัญของภาษาไทย

2.1.3 ลักษณะของภาษาไทย

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของคนไทย

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย

2.3.2 ความสำคัญของวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาไทย

2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยของชาวจีน

2.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2.3.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว

เฉลิมพระเกียรติ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนานักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย

2.1.1 ความหมายของภาษาไทย

ภาษาไทย เป็นภาษาทางการของประเทศไทย และภาษาแม่ของชาวไทย และชนเชื้อสายอื่นในประเทศไทย ภาษาไทยเป็นภาษาในกลุ่มภาษาไต ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของตระกูลภาษาไท-กะได สันนิษฐานว่า ภาษาในตระกูลนี้มีถิ่นกำเนิดจากทางตอนใต้ของประเทศจีน และนักภาษาศาสตร์บางคนเสนอว่า ภาษาไทยน่าจะมีความเชื่อมโยงกับตระกูลภาษาออสโตร-เอเชียติก ตระกูลภาษาออสโตรนีเซียน ตระกูลภาษาจีน-ทิเบต

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับเสียงของคำแน่นอนหรือวรรณยุกต์เช่นเดียวกับภาษาจีน และออกเสียงแยกคำต่อคำ เป็นที่ลำบากของชาวต่างชาติเนื่องจาก การออกเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคำ และการสะกดคำที่ซับซ้อน นอกจากภาษากลางแล้ว ในประเทศไทยมีการใช้ภาษาไทยถิ่นอื่นด้วย

กำชัย ทองหล่อ (2533 : 35) ได้กล่าวว่า คำว่า ไทย หมายความว่า อิศรภาพ เสรีภาพ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ ใหญ่ ยิ่งใหญ่ เพราะการจะเป็นอิสระได้จะต้องมีกำลังที่มากกว่า แข็งแกร่งกว่า เพื่อป้องกันการรุกรานจากข้าศึก แม้น้ำนี้จะมียูบเหมือนคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต แต่แท้ที่จริงแล้ว คำนี้เป็นคำไทยแท้ที่เกิดจากกระบวนการสร้างคำที่เรียกว่า 'การลากคำเข้าวัด' ซึ่งเป็นการลากความแนวทางหนึ่ง ตามหลักคติชนวิทยา คนไทยเป็นชนชาติที่นับถือกันว่า ภาษาบาลีซึ่งเป็นภาษาที่บันทึกพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นภาษาอันศักดิ์สิทธิ์และเป็นมงคล เมื่อคนไทยต้องการตั้งชื่อประเทศว่า ไท ซึ่งเป็นคำไทยแท้ จึงเติมตัว ย เข้าไปข้างท้าย เพื่อให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาบาลีสันสกฤตเพื่อความเป็นมงคลตามความเชื่อของตน ภาษาไทยจึงหมายถึงภาษาของชนชาติไทย ผู้เป็นไทนั่นเอง

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ภาษาไทย มีความหมายว่า เป็นภาษาที่มีลักษณะเป็นของตนเอง และมีความแตกต่างจากภาษาอื่นที่นำมาใช้ในภาษาไทย การใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง จำเป็นต้องรู้จักภาษาไทยให้ดีเพื่อใช้ถ้อยคำได้อย่างถูกต้องตามลักษณะภาษาไทย ลักษณะสำคัญของภาษาไทย

2.1.2 ความสำคัญของภาษาไทย

ความสำคัญของภาษาไทย ครูสุธะนระ พามนตรี (2539 : 25-27) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้ อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวะทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาใน การประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิด ทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนแสวงหาความรู้ และประสบการณ์เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ชาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะ

คุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษา ของบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้อันเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต

การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้สร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลใช้ในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม ย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้น่าเชื่อถือและเชื่อถือด้วย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน การฟังเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎหมายได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้ และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้น วรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณค่าต่อการเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดีวรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษา ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความมั่งคั่งของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง ความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสอนและ สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

นิภา โมงหนีหมะ (2550 : 79) ได้กล่าวว่า ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ที่บรรพบุรุษของคนชาติไทยได้อนุรักษ์ ดูแล รักษา เพื่อถ่ายทอดไปจากรุ่นสู่รุ่น จนถึงรุ่นปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เราได้มีความเข้าใจต่อกัน สามารถรู้ว่าการสื่อสารอะไร เราเป็นคนไทย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในภาคใต้ที่มีการสื่อสารภาษามลายู แต่ภาษาไทยเป็นภาษากลางที่ทุกคนจะต้องเป็นและสามารถสื่อสารในสังคมได้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ เราอย่าลืมที่อยู่แล้วว่า การศึกษาในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันด้านต่าง ๆ แต่ที่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ก็คือ ภาษาในการศึกษาไทย ก็ต้องเป็นภาษาไทยและความรู้ทั้งหมดก็จะเป็นภาษาไทย การที่เราได้ใช้ภาษาไทย ใช้ในการเรียนรู้ การศึกษา เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมของไทยเรา ให้คนในชาติอื่นได้รับรู้ ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับของชาติอื่น ๆ ได้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ในประเทศไทยเรา จะมีภาษาถิ่นที่แตกต่างกัน แต่ประเทศไทยจะมีภาษาที่เป็นภาษามาตรฐานและภาษากลาง ก็คือ ภาษาไทย ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันในการศึกษาและในสื่อมวลชน การใช้ภาษาไทยจะช่วยให้สร้างความเข้าใจต่อกันในสังคมภาษาไทยเป็นการทำให้คนในชาติไทย มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นการแสดงให้เห็นความเจริญ มีอารยธรรมมากมายที่สื่อให้ถึงความเป็น

ไทยของเรา การที่เรารู้ถึงความเป็นมา ว่าการเกิดของภาษาไทยนั้นจุดเริ่มต้นเป็นอย่างไร สามารถทำให้เรานั้นสำนึกและสามารถรู้สึกอยากที่จะอนุรักษ์ ดูแลและรักษาภาษาไทยให้ได้อย่างช้านาน ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนในประเทศมาก เพราะใช้ในการสื่อสารระหว่างคนไทยด้วยกันทั้งในด้าน การศึกษา การค้าขาย ในทางราชการและในทางสื่อมวลชน ล้วนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้งนั้น ดังนั้น เราควรดูแลรักษา และอนุรักษ์ภาษาไทย เพื่อให้คงอยู่กับเราและอยู่กับลูกหลานเรา สูดทำอยู่อยู่กับคนไทยตลอดไป

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.1.3 ลักษณะของภาษาไทย

ธนพงศ์ มงคล (2552 : 122) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ จึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อัจฉริยะลักษณะของภาษาไทยมีความโดดเด่นเทียบเท่ากับภาษาสากลได้ ภาษาไทยมีลักษณะที่นักภาษาศาสตร์ได้ศึกษาไว้ พอเป็นสังเขปที่บอกถึงลักษณะของภาษาไทยได้ 10 ลักษณะ ดังนี้

1) ภาษาไทยเป็นคำโดด (Isolating Language) คือ คำไทยแต่ละคำจะมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเองใช้ได้อย่างอิสระโดยไม่มีกรเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์ เช่น พ่อ แม่ สูง ต่ำ

2) คำไทยแท้ส่วนมากมีพยางค์เดียว คือ คำไทยแท้ส่วนใหญ่มีพยางค์เดียว มีความหมายเข้าใจได้ทันที เช่น โอง ไห ดิน น้ำ ลม ไฟ เป็นต้น ส่วนคำไทยแท้ที่มีหลายพยางค์มีสาเหตุมาจาก

2.1) การปรับปรุงศัพท์ ด้วยการลงอุปสรรคแบบไทย คือ การเพิ่มเสียงหน้าศัพท์

2.2) การกลายเสียง เป็นการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของภาษา

3) คำไทยแท้มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น ตัวอย่างคำที่เกี่ยวกับการต่อสู้

4) ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งวรรณยุกต์นี้จะทำให้คำมีระดับเสียงและความหมายต่างกัน

5) มีการสร้างคำเพื่อเพิ่มความหมายให้มากขึ้น การเพิ่มคำในภาษาไทยมีหลายลักษณะ

6) การเรียงคำในประโยค การเรียงคำในประโยคของภาษาไทยนั้นสำคัญมาก เพราะถ้าเรียงคำในประโยคสลับที่กันจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป

- 7) คำขยายในภาษาไทยจะเรียงอยู่หลังคำที่ถูกขยายเสมอ
- 8) คำไทยมีคำลักษณะนาม โดยมีหลักการใช้ดังนี้
 - 8.1) ใช้ตามหลังคำวิเศษณ์บอกจำนวนนับที่เป็นตัวเลข
 - 8.2) ใช้ตามหลังคำนามเพื่อบอกลักษณะคำนามที่อยู่ข้างหน้า
- 9) ภาษาไทยมีวรรคตอนในการเขียนและการพูด เพื่อกำหนดความหมายที่ต้องการสื่อสาร หากแบ่งวรรคตอนการเขียนผิด หรือพูดเว้นจังหวะผิด ความหมายก็จะเปลี่ยนไป
- 10) ภาษาไทยมีระดับการใช้
 - 10.1) ระดับพิธีการ - ใช้ในพิธีการสำคัญต่าง ๆ
 - 10.2) ระดับทางการ - ใช้ในโอกาสที่เป็นทางการ (ภาษาทางการ) ยกเว้น คำที่แสดงจำนวนหรือปริมาณ อาจอยู่หน้าหรือหลังก็ได้
 - 10.3) ระดับกึ่งทางการ - ใช้ในโอกาสที่เป็นทางการ แต่ลดระดับโดยการใช้อักษรสุภาพและเป็นกันเองมากขึ้น
 - 10.4) ระดับสนทนา - ใช้ในโอกาสที่ไม่เป็นทางการ เช่น การพูดคุยทั่วไป
 - 10.5) ระดับกันเอง - ใช้ในโอกาสที่ไม่เป็นทางการกับเพื่อนสนิท สามารถใช้ภาษาพูดหรือภาษาคะนอง

ดังที่กล่าว สรุปลงได้ว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนัก เบา มีระดับของภาษา ซึ่งใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณ์ญาณ และมีคุณธรรม

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของคนไทย

ฉัตรชัย ใจแสน (2552 : 23-24) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นทั้งวัฒนธรรม เอกลักษณ์ และความภูมิใจของคนไทย แต่ปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ใช้ภาษาไทยได้ไม่ดีพอ ไม่รู้ว่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีกี่รูป กี่เสียง และยังมีคนไทยอีกจำนวนมากที่ยังพูดภาษาไทยผิดบ้าง เขียนผิดบ้าง หรือบ้างก็จับใจความผิด ฟังผิด อ่านผิด บ้างก็พูดภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำ จนเกิดปัญหาการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาในทางที่ผิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นต้นเหตุที่จะทำให้เสน่ห์ของภาษาไทยค่อย ๆ เลือนหายไป

ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายสิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ ปัญหายังวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั้นคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุด เป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต

จุฬารัตน์ ผิดแลง (2553) ได้กล่าวว่า ในปี พ.ศ. 2552 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำการศึกษาทดสอบวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทย หัวข้อทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ โดยนำนิสิตจากจุฬาฯ จำนวน 398 คน มาทำการทดสอบ ซึ่งพบข้อผิดพลาดอยู่หลายจุด และพบว่าไม่มีผู้ใดได้ผลในเกณฑ์ดีมาก ในระดับดีมีอยู่เพียง 28 คน ข้อผิดพลาดที่พบคือ เรื่องวรรคตอนผิด ใช้คำไม่หลากหลาย ซึ่งมีผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ 250 คนที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ปฏิบัติงานได้ สื่อความคิดได้ครบถ้วน แต่ยังคงต้องเพิ่มเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การใช้คำเชื่อม การใช้คำให้ตรงความหมาย และการสะกดคำ ขณะที่ผู้ทดสอบไม่ผ่าน 120 คน ปัญหาที่สรุปได้คือ ยังขาดความสามารถในการเขียนที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ควรแก้ไขการสื่อความคิดที่ไม่ชัดเจนหรือวกวน ใช้คำผิดสะกดผิด ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน

น้ำฝน ทะกลกิจ (2552) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาที่พบเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย คือ การใช้ภาษาในทางวิบัติ และมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ภาษาอยู่หลายประเภท ได้แก่

1) รูปแบบการพูด เป็นประเภทของภาษาวิบัติที่ใช้เวลาพูดกัน ซึ่งบางครั้งก็ปรากฏขึ้นในการเขียนด้วย แต่น้อยกว่ากลุ่มที่ใช้ในเวลาเขียน โดยการพูดมักจะพูดให้มีเสียงสั้นลง หรือยาวขึ้น หรือไม่ออกเสียงควบกล้ำเลย ประเภทนี้เรียกได้อีกอย่างว่ากลุ่มเพี้ยนเสียง

2) รูปแบบการเขียน รูปแบบของภาษาวิบัติประเภทนี้ โดยทั้งหมดจะเป็นคำพ้องเสียงที่นำมาใช้ผิดหลักของภาษา คนที่ใช้ภาษาวิบัติเวลาเขียนนั้นจะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบหรือ ต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า ได้แก่

2.1) การเขียนตามเสียงพูด

2.2) การสร้างรูปการเขียนใหม่

3) รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่าน

4) กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงความหมาย

ซึ่งปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบเห็นนั้นจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แปลงเสียงสั้นเสียงยาว

2) แปลงสระ

- 3) แปลงคำควบกล้ำ
- 4) ซ้ำตัวสะกด
- 5) ซ้ำสระ
- 6) เขียนแตกต่างจากเดิม
- 7) เขียนรูปแบบหรือสัญลักษณ์
- 8) การแทรกเสียง
- 9) การกลมกลืนเสียง
- 10) การตัดเสียง
- 11) การกร่อนเสียง
- 12) ความหมายต่างไปจากเดิม

สรุปได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบเห็นจะมีหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการพูด รูปแบบการเขียน รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่านและกลุ่มที่เปลี่ยนแปลงความหมาย ด้วยเหตุที่เทคโนโลยีพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นในสมัยนี้ใช้ภาษาไทยอย่างผิดพลาด ความผิดพลาดเหล่านี้มีทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาไทยของเราเป็นเอกลักษณ์ เป็นวัฒนธรรม ที่สืบทอดต่อกันมาเป็นเวลานาน ภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับวัยรุ่นไทยที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป รักษาภาษาไทยที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างไว้ให้ และให้ภาษาไทยอยู่คู่กับชาติไทยไปตลอด

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

บุญลักษณ์ เอี่ยมสำอาง (2553 : 12-14) ได้กล่าวว่า ประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมาแต่โบราณกาล จึงกล่าวได้ว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่สำคัญของชาติและควรได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริมให้ยั่งยืนตลอดไป แต่เนื่องจากในยุคปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่เน้นความสะดวกสบาย ความรวดเร็ว รวมทั้งการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา และในปัจจุบันนี้มีชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยเกิดขึ้นมาก เช่น การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ การพูดภาษาไทยที่ผิดเพี้ยน พูดภาษาไทยไม่ชัด ทำให้ภาษาไทยที่นับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติมีความเสื่อมถอยและหมดคุณค่าลง แต่ในปัจจุบันก็มีชาวต่างชาติเรียนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติมีดังต่อไปนี้

1) การออกเสียง

บางคนออกเสียงค่อยไป บางคนออกเสียงภาษาไทยกลาง (มาตรฐาน) ไม่ชัดเจน สำเนียงจะออกมาเป็นภาษาถิ่นที่ตนเคยชิน หรืออวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงบกพร่อง เช่น ฟันหัก ลิ้นไก่สั้น ปากแหว่ง

2) ออกเสียงภาษาไทยผิดเพี้ยนไป

เพราะความนิยมว่าเป็นสิ่งโก้เก๋ เช่น ออกเสียงภาษาไทยเป็นสำเนียงฝรั่ง เช่น ยากส์ มั่นส์ ฟังแล้วเหมือนพูดภาษาไทยไม่ชัด พูดภาษาไทยคำปนภาษาต่างประเทศคำ มีเสียงเสียดแทรกเหมือนภาษาฝรั่ง เป็นต้น

- 3) ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องตามหลักภาษา
เช่น คำราชาศัพท์ บุพพท ลักษณะนาม และการใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้อง
เช่น คำบุพพท : ครูเป็นบุคคลสำคัญต่อเด็ก แก๊ซเป็น ครูเป็นบุคคลสำคัญสำหรับเด็ก
 - 4) การใช้คำและสำนวนต่างประเทศ
เช่น สมศรีเตรียมแพ็คกระเป๋าไปช้อปปิ้งที่สิงคโปร์
เจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์ภาพยนตร์เรื่องนี้มากเกินไป
 - 5) การฟัง นักศึกษาชาวต่างชาติโดยทั่วไปจะฟังไม่เป็น ไม่สามารถทำความเข้าใจที่ฟังได้ ไม่มีความอดทนในการฟัง และไม่มีสมาธิในการฟัง ขาดมารยาทในการฟัง
 - 6) การอ่าน นักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือใช้เวลานาน และไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ บางทีมีภาษาราชศัพท์ นักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่อ่านไม่ออกและไม่รู้ความหมายของคำ
 - 7) การเขียน นักศึกษาชาวต่างชาติจะไม่สนใจในการเขียน แล้วบางทีในการเขียนจะสะกดผิด เรียงลำดับไม่ถูกต้อง เรียงคำหรือเรียงประโยคผิดไวยากรณ์ภาษาไทย บางทีเขียนข้อความหรือจดหมายเขียนตัวสะกดไม่ถูกใช้คำไม่ถูกความหมายใช้สำนวนไม่ถูกต้อง
- ตั้งที่กล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติจากเกิดขึ้นทั่วไปในกลุ่มคนต่าง ๆ ของผู้ใช้ภาษาไทย ปัญหาการใช้ภาษาไทยจะเกิดขึ้นกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพทางธุรกิจและสื่อมวลชนด้วย นักศึกษาชาวต่างชาติศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จนทำให้นักศึกษาชาวต่างชาติมีปัญหาในการใช้ภาษาไทยทั้งในเรื่องของการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมการผลิตตำราและสื่อการสอน (2551 : 9-12) ให้ความหมายของถ้อยคำว่า คำกล่าว เสียงพูดและลายลักษณ์อักษร ที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันทั้ง ในด้านกิจกรรมและในด้านกิจการอื่น ๆ มีรูปลักษณะต่างกันไป ผู้ที่มีความรู้เรื่องถ้อยคำ รู้จักถ้อยคำและเข้าใจ ความหมายของถ้อยคำได้ดี ก็จะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 1) การออกเสียงให้ถูกต้อง
หากออกเสียงไม่ถูกต้องอาจจะทำให้ความหมายผิดไปได้ เช่น เขาไม่ชอบปลา (ปลา) ห้ามยืนทางฝา (ขวา) ที่มีคู่มากมาย (ครู) เป็นต้น
- 2) การเขียนให้ถูกต้อง
หากเขียนสะกดผิดอาจจะทำให้ความหมายผิดไปได้ เช่น เมืองอุทองไม่เคยเป็นเมืองหน้าด่าน (หน้าด่าน) เธอช่วยขลิบปลอกหมอนสีฟ้าให้ฉันหน่อย (ขริบ) นกเปิดน้ำใกล้จะสูญพรรณแล้ว (พันธุ์) เป็นต้น

3) ใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย

ถ้าใช้คำผิดความหมายก็จะผิดไป และคำบางคำอาจมีความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย มีหลายความหมาย มีความหมายใกล้เคียงกัน ควรคำนึงถึงบริบทและพิจารณา ก่อนใช้ เช่น

บนถนนราชดำเนินมีรถอยู่แออัด (ควรใช้ คับคั่ง)

ฉันทกลัวเสือมาก/เขาทำตัวเป็นเสือ (ความหมายโดยตรง/โดยนัย)

เขาอนุญาติให้เธอกลับบ้านได้ (ควรใช้ อนุญาต)

4) ใช้คำให้ถูกต้องตามหลักภาษา และหน้าที่ของคำ

เช่น การใช้คำอาการนาม การใช้ลักษณะนาม การใช้คำบุพบท การใช้คำสันธาน

5) ใช้คำให้เหมาะสมบุคคล

เช่น เรามีหมายกำหนดการการอบรมแล้วหรือยัง (ควรใช้ กำหนดการ) เมื่อชาติชาย ได้ยื่นก็โกรธ กระพืดกระพืดออกไป (ควรใช้ ปังปัง) แม่เชิญพระสงฆ์ จำนวน 9 รูปมาที่บ้าน (ควรใช้ นิมนต์) เป็นต้น

6) ใช้คำให้เหมาะสมกับโอกาส

เช่น โอกาสที่เป็นทางการ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำต่างประเทศ คำหยาบ คำสแลง ภาษาพูด ภาษาหนังสือพิมพ์ คำย่อ คำต่างระดับ และภาษาถิ่น และโอกาสที่ไม่เป็นทางการ ใช้คำระดับ ภาษาปาก และคำระดับภาษากึ่งแบบแผนได้

7) ใช้คำที่ชัดเจนไม่กำกวม

ใช้คำที่ผู้รับสารรู้ความหมาย ไม่ใช่คำที่มีความหมายกว้าง และคำที่มีความหมายไม่แน่นอน เพราะอาจทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารได้ เช่น ฉันทไม่เคยไปที่บ้านหลังนั้น (ไม่รู้ว้าหลังไหน) น้องซื้อหนังสือเล่มนี้เพราะดีกว่าเล่มอื่น ๆ ในร้าน (ไม่รู้ว้าดีอย่างไร) ลุงปลูกต้นไม้ 2 ต้น (ไม่รู้ว้าต้นอะไร) บ้านเขาอยู่ใกล้มาก (อีกคนอาจคิดว่าไกล) นิดตกลงมาหรือไม่ (ตกลงใจ หรือตกลงมาจากบันได) เป็นต้น

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า แนวทางการใช้ภาษาไทยของชาวจีนจะต้องเน้นที่การออกเสียง ให้ถูกต้อง การใช้คำถูกความหมาย เนื่องจากว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับชาวต่างชาติ ยิ่งต้อง สังเกตให้ดี ๆ ว่าต้องออกเสียงให้ชัดเจน จะได้แสดงความหมายได้ถูกต้อง ตามที่วัฒนธรรมต่างกัน ระหว่างสองประเทศจะทำให้การใช้ภาษานั้นซับซ้อน

2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย

การเรียนการสอน เป็นคำที่พัฒนามาจากการสอน โดยหมายถึง การทำให้ผู้เรียนเกิด ความรู้เช่นเดียวกัน แตกต่างกันที่การสอนนั้นเป็นการเน้นบทบาทของครู ส่วนการเรียนการสอนเป็น กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน (ฉันทชัย อธิเกียรติ. 2551 : 2)

ราตรี เพ็ริยพานิช (2547 : 4-11) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนได้เกิดการกระทำร่วมกัน โดยเน้นถึงเนื้อหาในด้านการเรียนการสอนให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมอาจจัดขึ้นภายในหรือภายนอกห้องเรียนก็ได้ ซึ่งความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

- 1) ช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน
- 2) เปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
- 3) ช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
- 4) ช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
- 5) ช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 6) ช่วยให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว
- 7) ช่วยให้นักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
- 8) ช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 9) ช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนให้กว้างขวาง
- 10) ช่วยส่งเสริมความงอกงามและพัฒนาการของเด็ก
- 11) ช่วยส่งเสริมทักษะ
- 12) ช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
- 13) ช่วยได้รู้จักทำงานเป็นหมู่
- 14) ส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักทำงานเป็นหมู่
- 15) ส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ้งความงามในเรื่องต่าง ๆ

นอกจากนี้ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ (2544 : 1) ได้อธิบายถึง ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนการสอนภาษาไทยว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยช่วยให้บทเรียนภาษาไทยง่ายขึ้น ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ช่วยให้เกิดพัฒนาทางร่างกายและสติปัญญา ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจำเนื้อหาภาษาได้แม่นยำ การที่ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรม ทำให้เกิดสนุกสนานเพลิดเพลินช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงปรารถนา

คณะกรรมการ (2545) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการในการให้การศึกษาซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียน เพื่อจะให้เรียนรู้โดยสะดวก ผู้สอนรู้จักวิธีการสอนที่ดีที่เหมาะสมยอมทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ โดยการสรุปวิธีสอนมีหลายแบบ ดังนี้

- 1) วิธีแบบบรรยาย
- 2) วิธีแบบ Deductive และ Inductive
- 3) วิธีแบบอภิปราย
- 4) การสอนแบบให้ทำโครงการ
- 5) วิธีแบบปฏิบัติการทดลอง

6) วิธีแบบสาธิต

7) วิธีสอนแบบแก้ปัญหาหรือวิธีวิทยาศาสตร์

8) วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน

9) วิธีแบบคณะ มีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการสอน โดยให้มีการจัดผู้สอนกลุ่มหนึ่งตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รับผิดชอบร่วมกันวางแผนจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลร่วมกัน แนวทางสอนเป็นคณะนี้เป็นการปรับปรุงคุณภาพของการสอน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้เกิดความสัมพันธ์หลายวิธีที่สอน การสอนเป็นคณะจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ในการสอนรวมกันขึ้น ประโยชน์ของวิธีสอนเป็นคณะ คือความเชื่อว่าผู้เรียนจะศึกษาได้ผลดี เมื่อได้ทำงานร่วมกันผู้ใหญ่หลาย ๆ คน ตั้งแต่อายุน้อย

10) วิธีสอนเป็นคนรายบุคคล เป็นวิธีที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากที่สุด การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

11) การสอนแบบศูนย์การเรียน ศูนย์การเรียนคือแหล่งการศึกษาที่จัดบรรยากาศให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาหาความรู้ ด้วยการเรียนจากโปรแกรมการสอน ซึ่งจัดไว้ในรูปของการเรียนตามหมวดหมู่ของเนื้อหาและประสบการณ์ต่าง ๆ ภายใต้การดูแลของผู้สอน ผู้เรียนจะหาประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการประกอบกิจกรรมได้ครบทุกชุด รวมทั้งรายงานผลกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนกำหนดไว้

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนการสอน เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน และวิธีการสอนประกอบในการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีแบบบรรยาย วิธีแบบ Deductive และ Inductive วิธีแบบอภิปราย การสอนแบบให้ทำโครงการ วิธีแบบปฏิบัติการทดลอง วิธีแบบสาธิต วิธีสอนแบบแก้ปัญหาหรือวิธีวิทยาศาสตร์ วิธีแบบคณะ วิธีสอนเป็นคนรายบุคคล ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วยให้นักเรียนภาษาไทยง่ายขึ้น ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ช่วยให้เกิดพัฒนาทางร่างกายและสติปัญญา ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจำเนื้อหาภาษาได้แม่นยำ และทำให้การเรียนการสอนเกิดสนุกสนานเพลิดเพลิน

2.3.2 ความสำคัญของวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาไทย

เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่คู่กันการสอนภาษาจึงต้องควบคู่กับการสอนวัฒนธรรมไปด้วยเพราะการสอนวัฒนธรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดความเชื่อของเจ้าของภาษาได้ สามารถเสริมแรงจูงใจ ของผู้เรียนที่ศึกษาภาษายิ่งขึ้นจึงทำให้การเรียนการสอนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (CHAO PENG. 2557 : 12)

ภัทรพร หิรัญภัทร์ (2548 : 91) ได้กล่าวว่า เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ผู้สอนควรสอดแทรกวัฒนธรรมเข้าไปในเนื้อหาจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจดีในทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป้าหมาย และทำให้การเรียนการสอนภาษาที่สองได้รับประสิทธิผลด้วย

นวลทิพย์ เพิ่มเกษณ (2555 : 124) ได้อธิบายว่า วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เพราะว่าการเรียนภาษาไม่ได้เพียงระบบเสียง คำ หรือ โครงสร้างของประโยคเท่านั้น ต้องเรียนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการด้วยกัน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 15) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง และในการที่ครูสอนภาษาต้องสนใจการศึกษาวัฒนธรรมไม่ใช่เพราะเราต้องการสอนวัฒนธรรมของชาติอื่น แต่เพราะมีความจำเป็นในการเรียนการสอนภาษา ถ้าหากไม่สอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วยแล้วก็เหมือนกับไม่สนสัญลักษณ์ที่ไม่มี ความหมาย

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า วัฒนธรรมนั้นมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น ในการเรียนการสอนควบคู่กับวัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป้าหมายได้อย่างดี และส่งเสริมแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ และทำให้การเรียนการสอนได้รับประสิทธิภาพ

2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยของชาวจีน

สมพงษ์ วิทยาศักดิ์พันธุ์ (2548 : 216-217) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จนั้นมีปัจจัยหลายประการ ควรมีเทคนิคและกลวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง และได้สรุปหลักการพื้นฐาน 9 ประการสู่ความสำเร็จ ดังนี้

1) การรู้จักผู้เรียน ผู้สอนต้องเข้าใจว่าผู้เรียนเป็นใคร มีภูมิหลังการศึกษา แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ ความสนใจและเป้าหมายการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเตรียมตัวการสร้างหลักสูตร สื่อ กิจกรรม การวัดผลและประเมินผลต่อไป

2) จำนวนผู้เรียน มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างบทเรียน การใช้สื่อ การจัดกิจกรรมในห้องเรียน ฯลฯ ห้องเรียนที่เหมาะสมสำหรับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศคือประมาณ 10-15 คน หากมีจำนวนมากถึง 20-30 จำเป็นใช้แนวทางการเรียนการสอนที่แตกต่าง แต่ก็อยากที่จะทำให้ประสบความสำเร็จอย่างสูงที่สุด

3) ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้หลักสูตรเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน

4) การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม ควรสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม

5) การสร้างบทเรียนที่เหมาะสม เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมาก บทเรียนที่ดีต้องสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

6) การสร้างสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนที่ดีไม่เพียงแต่ต้องมีบทเรียนที่เหมาะสมเท่านั้น ยังต้องมีสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่ดี เพื่อดึงดูดและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากขึ้น

7) สร้างสรรค์กลวิธีเทคนิคการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน

8) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อเสริมเพิ่มทักษะทางภาษาและเรียนรู้เรื่องราวทางสังคมและวัฒนธรรม

9) การวัดและประเมินผล

นวลทิพย์ เพิ่มเกสร (2549 : 275-279) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และกิจกรรมที่จะขึ้นนอกเวลาเรียนจะช่วยเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา ได้รับประสบการณ์ตรง และได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมไปในขณะเดียวกัน กิจกรรมสำหรับผู้เรียนภาษาไทยทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ ดังนี้

1) การศึกษานอกสถานที่ที่จะช่วยผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา และมีประสบการณ์ในการเรียนรู้วัฒนธรรมและสถานที่ที่ควรจากจัดกิจกรรมเพื่อให้ชาวต่างชาติได้รับประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ในการพบปะคนไทยและสัมผัสศิลปวัฒนธรรมไทย สถานที่ที่สรุปได้แก่วัดไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติร้านอาหารไทยอุทยานแห่งชาติและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ

2) การฉายภาพนิ่ง วิดีทัศน์ ซีดีรอม เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนต่างชาติได้กว้างขวางและช่วยให้ความบันเทิงใจแก่ผู้เรียนได้ด้วย

3) กิจกรรมที่ช่วยเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ความรู้ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย สภาพภูมิประเทศ ดินฟ้าอากาศในประเทศไทย การประกอบอาชีพ หัตถกรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียม เช่น การไหว้ การแต่งกาย ประเพณีต่าง ๆ เช่น การบวช การแต่งงาน การทำศพ เทศกาลต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ และวันลอยกระทง เป็นต้น

4) กิจกรรมบันเทิงได้แก่ การชมภาพยนตร์ไทย การร่ววงมาตรฐาน เป็นต้น

5) การแสดงทางวัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย รวมทั้งปฏิบัติหรือได้แสดงออกด้วยตนเอง เช่น การร้องเพลงไทย การแสดงดนตรีไทย การร่ววงมาตรฐาน การละเล่นของเด็กไทย การแสดงพื้นบ้าน เป็นต้น

6) การเชิญวิทยากรบรรยายเป็นภาษาไทย จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาทางภาษา โดยเฉพาะการฟัง และการพูด แต่การเชิญวิทยากรบรรยายเป็นภาษาไทยนั้น เหมาะสมกับเรียนภาษาไทยระดับสูง ซึ่งมีทักษะการฟังและพูดที่ดีพอสมควร

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จมีปัจจัยประกอบด้วย การรู้จักผู้เรียน จำนวนผู้เรียน ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การสร้างบทเรียนที่เหมาะสม การสร้างสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้

ประสิทธิภาพ สร้างสรรค์กลแนวทางเทคนิคการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน การวัดและประเมินผล ในฐานะการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับชาวจีน กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในเวลาเรียนจะ ช่วยเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง และได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมไปด้วย

2.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

มหาวิทยาลัยเอกชนของไทยต่างพากันปรับหลักสูตรการศึกษารองรับนักเรียนจีนที่แห่เข้ามาเรียนมากขึ้น หลังพลาตสอบเข้ามาวิทยาลัยของรัฐในจีน และกลุ่มเด็กไฟรู้แต่มีอุปสรรคในการเดินทางเข้าไปเรียนในเมืองหลวง ม.กรุงเทพ เปิดหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ภาคภาษาจีน ส่วนคณะยอดฮิตที่หลายสถาบันเปิดรับ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม การบริหารธุรกิจ การขนส่งระหว่างประเทศด้านนักวิชาการจีนจากนิคต้า 6 ปีจ้ยนักศึกษาจีนเลือกมาเรียนในประเทศไทยระบุนักศึกษาจีนที่สำเร็จจากการศึกษา 80% เลือกทำงานที่ไทย แม้ว่าความนิยมของคนจีนที่เข้ามาเรียนต่อปริญญาตรีในประเทศไทยจะมีมานานเกือบ 10 ปีแล้วก็ตาม แต่ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ถือว่าประเทศจีนเป็นตลาดใหญ่ที่ทุกคนวิ่งเข้าไปหาและแม้ว่าในส่วนของรัฐบาลจีนยังไม่ได้เปิดกว้างในการสนับสนุนเรื่องนี้มาก ดังนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่จะใช้แนวทางการเปิดรับนักศึกษาจีนในลักษณะของการเซ็นสัญญาร่วมกันกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจีน ซึ่งเป็นลักษณะโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาหรืออีกลักษณะ คือ ประเทศจีนส่งนักศึกษามาเรียนและไทยส่งอาจารย์ไปเรียนภาษาจีน ซึ่งมีทั้งแบบหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว (manager. 2559 : ออนไลน์)

TANG YIHONG (2557) กล่าวว่า บัณฑิตชาวจีนในสังคมไทย บัณฑิตชาวจีนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยต่อ เนื่องจากประเทศไทยไม่มีนโยบายกีดกันชาวต่างชาติจึงทำให้มีโอกาสที่ดีในหางานทำได้ง่าย และต้องการใช้ความรู้เพื่อดำรงชีวิต การดำรงชีวิตของบัณฑิตชาวจีนต้องการมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน นอกจากนี้ยังพบว่าวิถีชีวิตของบัณฑิตชาวจีนในสังคมไทยมีคุณธรรมที่น่ายกย่อง คือ มีความอดทนต่อสู้กับชีวิตจนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยและรู้จักประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิต ทำให้ชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาจีน และมหาวิทยาลัยเอกชนของไทยต่างพากันปรับหลักสูตรการศึกษารองรับนักศึกษาจีนที่เข้ามาเรียนมากขึ้น นักศึกษาจีนที่จบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยของประเทศไทย ส่วนมากเลือกทำงานต่อประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยไม่มีนโยบายกีดกันชาวต่างชาติ จึงทำให้มีโอกาสที่ดีในการหางานทำได้ง่าย การดำรงชีวิตของบัณฑิตจีนต้องการมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน บัณฑิตชาวจีนมีความอดทนต่อสู้กับชีวิตจนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทย และรู้จักประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิต ทำให้ชีวิตได้อยู่อย่างมีความสุข

2.3.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือทางด้านการศึกษากับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน โดยมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน 11 มหาวิทยาลัย และในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างชาติ โดยจัดหลักสูตร 3 ลักษณะ คือ 1) นักศึกษาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน 3 ปี ศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 1 ปี 2) นักศึกษาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน 2 ปี ศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2 ปี 3) นักศึกษาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน 2 ปี ศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 1 ปี ซึ่งการจัดหลักสูตรดังกล่าว มหาวิทยาลัยได้ส่งนักศึกษาไทยไปเรียนภาษาจีนในมณฑลต่าง ๆ ในประเทศจีนรวม 2 มหาวิทยาลัยและทั้งในหลักสูตรแลกเปลี่ยน 1 ปี และหลักสูตรระยะสั้นภาคฤดูร้อน 2 เดือนรวม 51 คน และมีการศึกษาจากประเทศจีนมาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาจีน-ไทย รวม 202 คน จากมหาวิทยาลัยชนชาติกวางซีจำนวน 14 คน สถาบันเซียงซือจำนวน 44 คน มหาวิทยาลัยซินโจว จำนวน 25 คน วิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรม ตะวันออกจำนวน 83 คน และมหาวิทยาลัยชนชาติปักกิ่งจำนวน 16 คน ในปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ขยายการทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน จำนวน 12 แห่ง ซึ่งจำนวนนักศึกษาจากประเทศจีนที่สนใจมาศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมากขึ้นทุกปี ในปีการศึกษา 2552 มีนักศึกษาจากประเทศจีนมาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาจีน-ไทยรวม 303 คน จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวไทยรวม 109 คน และจำนวนอาจารย์แลกเปลี่ยน ชาวจีนรวม 12 คน

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือในด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้สานสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนมากกว่า 40 แห่ง ในแต่ละปีมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มาทำการสอนแลกเปลี่ยนวิชาการและค้นคว้าวิจัยร่วมกันกับทางมหาวิทยาลัย ทั้งยังได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน ซึ่งในปัจจุบันมีนักศึกษาแลกเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยไปศึกษาที่ประเทศจีนประมาณ 300 คนต่อปี เพื่อเสริมทักษะภาษาและเรียนรู้วิถีชีวิต พร้อมทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีนและมีนักศึกษาจากประเทศจีนมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติประมาณว่า 400 คน เป็นเวลา 1-2 ปี เป็นมหาวิทยาลัยที่ถือว่า มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีนมากที่สุด (ZHENG CUIXIANG. 2557 : 97)

ตามที่กล่าวสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือทางด้านการศึกษากับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน โดยมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในมณฑลกว่างซีประเทศจีน 11 มหาวิทยาลัย ปัจจุบันได้สานสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนมากกว่า 40 แห่ง ในแต่ละปีมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มาทำการสอนและแลกเปลี่ยนวิชาการและค้นคว้าวิจัยร่วมกันกับทางมหาวิทยาลัย ทั้งยังได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน ซึ่งในปัจจุบันมีนักศึกษาแลกเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยไปศึกษาที่ประเทศจีนประมาณ 300 คนต่อปี เพื่อเสริมทักษะภาษาและเรียนรู้วิถีชีวิต พร้อมทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน และมีนักศึกษาจากประเทศจีนมาศึกษาที่มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติประมาณ 400 คนเป็นเวลา 1-2 ปี เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนของประเทศไทย และมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศจีนมากที่สุด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ

อัจฉราภรณ์ จันทรสว่าง (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกการเรียงคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกการเรียงคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทย เพื่อความเป็นครู 8 เดือน จากมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัยพาร์ฮิสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มประชากรการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อความเป็นครู 8 เดือน จากมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัยพาร์ฮิสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยชุดฝึกการเรียงคำในประโยคภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน และแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน ชุดการเรียงคำในประโยคภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกการเรียงคำในประโยคภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพของคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนเป็น 80.49/86.96 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งหลังจากที่นักศึกษาใช้ชุดฝึกการเรียงคำในประโยคภาษาไทย แล้ว นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียน

นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 2) เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยในอนาคต ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตตามธรรมชาติ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด ทักษะที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ทักษะการฟัง ข้อเสนอแนะ คือ นักศึกษาจีนควรใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีคนไทย และฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งสี่ทักษะจนเกิดความชำนาญ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนมากที่สุด กล่าวคือ นักศึกษาทั้ง 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 100) มีปัญหาการเขียน ทั้งปัญหาเรื่องการใช้คำ สะกดคำผิด ใช้คำผิดความหมาย และปัญหาการลำดับคำและข้อความในประโยค รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน นักศึกษาจีน 14 คน จาก 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 93) มีปัญหาการอ่านคำศัพท์ ไม่เข้าใจการลำดับข้อความในประโยค สำหรับปัญหาทักษะการพูดพบว่า นักศึกษาจีน 13 คนจาก 15 คน (คิดเป็น ร้อยละ 86) มีปัญหาเรื่องการออกเสียงไม่ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องไม่รู้คำศัพท์ และ ทักษะการฟังเป็นทักษะที่นักศึกษาจีนมีปัญหาที่น้อยที่สุด กล่าวคือ นักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องการฟังคำศัพท์มีจำนวนเพียง 9 คน จาก 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 60) ปัญหาที่ทำให้ฟังไม่เข้าใจเพราะนักศึกษารู้คำศัพท์น้อย ไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์ยาก

สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีน : สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) แสวงหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยภาคสนามที่มุ่งให้ได้ผลการวิจัย 2 ส่วนคือใช้แนวทางการสัมภาษณ์ ผู้สอนแบบเจาะลึกจำนวน 19 ตัวอย่าง และแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวจีนจำนวน 160 ตัวอย่าง ผลการวิจัยในส่วนของผู้สอนพบว่า สภาพการสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษา ชาวจีนในระบบ อุดมศึกษาไทยมี 2 แบบ คือ หลักสูตรระยะสั้น 4-6, 8-16 สัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยเบื้องต้นสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และหลักสูตรระยะยาว 1-2 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนเป็นภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีน ในประเด็นปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการสอน ผู้สอนเห็นว่าปัญหาสำคัญ คือ ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยแตกต่างกัน

บางส่วนมีปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย แต่ส่วนใหญ่มีข้อดีคือความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นแนวทางแก้ไข จึงควรเน้นการทดสอบพื้นความรู้และการเรียนปรับพื้นฐานภาษาไทยของผู้เรียน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางมาเรียนที่ประเทศไทย ในส่วนของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีทัศนคติต่อการสอนภาษาไทยว่า เป็นการสอนแบบบรรยายและฝึกปฏิบัติในห้องเรียน โดยเน้นการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นไปอย่างใกล้ชิด มีการให้ความรู้ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กัน ในประเด็นปัญหาการสอน ผู้เรียนเห็นว่าทั้งครูและนักศึกษาชาวจีนมีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบต่างกัน ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ขาดตำราหรือเอกสารการสอนที่เหมาะสม ดังนั้น แนวทางแก้ไขจึงควรเน้นการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน และทางสถาบันต้นสังกัดควรมีการประเมินคุณภาพอย่างเข้มงวด และเป็นระบบที่ชัดเจน

พร้อมพรรณ พรหมพิทยายุทธ (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาในการสื่อสารระหว่างคนไทยกับญี่ปุ่นในบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของปัญหาในการสื่อสารที่เกิดจากพฤติกรรมการใช้ภาษาเชิงวัจนะและอวัจนะระหว่างคนไทยกับคนญี่ปุ่นในบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth-interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 35 คน เป็นพนักงานชาวไทย 21 คน และพนักงานชาวญี่ปุ่น 14 คน ที่ทำงานอยู่ในบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทยจำนวน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า 1) วัจนภาษา ที่ทำให้เกิดปัญหาทางการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนญี่ปุ่นในบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย เกิดจากความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ มารยาทในการพูดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และรูปแบบการสื่อสาร 2) อวัจนภาษาที่ทำให้เกิดปัญหาทางการสื่อสารเกิดจากความเข้าใจและการตีความที่ต่างกันของคนไทยและคนญี่ปุ่นในเรื่องลักษณะท่าทาง การเคลื่อนไหว สายตา สีหน้า น้ำเสียง รูปลักษณ์ภายนอก การสัมผัส และ ความแตกต่างในเรื่องเวลา 3) ปัญหาการสื่อสารที่เกิดขึ้นมีทั้งระดับที่สร้างความไม่เข้าใจ หรือ เข้าใจผิด ไม่พอใจ และนำไปสู่ความขัดแย้ง

เชมประพิณ ศิริเจียรนัย (2549) ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติในการสื่อสารระหว่างผู้ค้าชาวไทยและลูกค้าชาวต่างชาติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติของผู้ค้าชาวไทยที่มีต่อลูกค้าต่างชาติ และผลต่อพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อลูกค้าต่างชาติ อีกทั้งยังศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติของผู้ค้าชาวไทยที่มีต่อลูกค้าชาวต่างชาติด้วย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ค้าชาวไทย 150 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ค้าชาวไทย 15 คน ร่วมกับการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ค้าชาวไทยมีการรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยมี

แนวโน้มมีภาพเชิงบวกกับชาติตะวันตกและญี่ปุ่น และมีภาพเชิงลบกับชาวเอเชีย ยกเว้นญี่ปุ่น โดยรับรู้ “ความเป็นเชื้อชาติ” จากลักษณะทางกายภาพมากที่สุด รองลงมา คือ ฟังจากสำเนียงภาษา การถามโดยตรง และการแต่งกาย ตามลำดับ 2) การรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติของผู้ค้าชาวไทย มีในระดับหนึ่งแต่ไม่รุนแรงถึงขั้นเกลียดชัง โดยสะท้อนผ่านการใช้ภาษา เช่น การตั้งสมญานาม การใช้สรรพนาม และสะท้อนผ่านการแสดงออกในการให้บริการ เช่น แนวทางการตั้งราคา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบการรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติของผู้ค้าชาวไทยบางส่วน มีลักษณะแบบฝังใจ และไม่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะกับคนบางกลุ่มเชื้อชาติ 3) ประสบการณ์การขายโดยตรงของผู้ค้าชาวไทย ถือเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติที่มีต่อลูกค้าชาติต่าง ๆ รองลงมาคือการบอกเล่าจากคนใกล้ชิดและการเปิดรับสื่อมวลชน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ค้าชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในการพูดคุยกับลูกค้าชาวต่างชาติ มีแนวโน้มที่จะมีภาพเหมารวมและทัศนคติต่อคนต่างชาติในทางบวกมากกว่าคนที่ไม่ยอมเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น

วีณา สงวนพงษ์ (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทย ประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้สอน นักศึกษา ศึกษาความพึงพอใจของนายจ้างต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษา ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษา รวมถึงเสนอแนะวิธีการพัฒนาการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์ ประชากรในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรภาษาไทยประยุกต์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารผู้สอน นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์ในระดับมาก และนายจ้างมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาในระดับมาก สำหรับแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติคือ ควรคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดทำหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงาน

ตามที่ตั้งกล่าวแล้วสรุปได้ว่า การใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติจะมีปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก สังคมปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก เช่น ชาวญี่ปุ่น ชาวตะวันตก ชาวเกาหลี ชาวจีน เป็นต้น ซึ่งในทุกวันนี้ บริษัทของชาวญี่ปุ่นที่เปิดในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นคนที่อยู่ประเทศไทยจะต้องใช้ภาษาไทยในทุกวันนี้ ซึ่งจะมีปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย ปัญหาที่เกิดขึ้นของชาวต่างชาตินี้จะมีการใช้ไวยากรณ์ผิด การออกเสียงไม่ชัด การใช้คำและการเรียงความผิด ด้วยเหตุที่คนใช้ภาษาไทยเป็นชาวต่างชาติ และไม่มีไม่เคยชินกับภาษาไทย จนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในการใช้ภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปใช้เป็นกรอบ

แนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนานักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย

ฉุนปาง ไป (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษา งานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำ ประโยค สำนวนไทยและโวหารในงานเขียนเรียงความของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษา งานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประชากรสำหรับงานวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในปีการศึกษา 2553 จำนวน 80 คนของมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ งานเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 160 เรื่องซึ่งประกอบด้วยเรียงความที่กำหนดหัวข้อจำนวน 80 เรื่องและเลือกความอิสระจำนวน 80 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถใช้คำ ประโยค สำนวนไทยและโวหารในการเขียนเรียงความภาษาไทยได้อย่างดี แต่ในการใช้ภาษามีข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ที่พบได้แก่ ด้านการใช้คำ มีการใช้ผิดความหมาย การสะกดคำผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย และการใช้ภาษาพูดในการเขียน ด้านการใช้ประโยคมี 4 ลักษณะคือ ประโยคสามัญ ประโยคซับซ้อน ประโยคผสม และประโยคเชื่อม ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ประโยคคือ การเรียงลำดับคำ และลำดับความคิดผิด ขาดคำ กลุ่มคำหรือข้อความที่จำเป็นในประโยค ใช้ภาษาในประโยคยังไม่สละสลวย และใช้ระบบการเรียงคำภาษาจีนสลับกับภาษาไทย ด้านการใช้สำนวนไทย พบจำนวน 9 สำนวน และมีข้อผิดพลาด คือ การใช้สำนวนผิด ด้านการใช้โวหาร พบว่ามีการใช้โวหาร 5 ชนิด คือ บรรยายโวหาร เทศนาโวหาร พรรณนาโวหาร สาธกภูการ และอุปมาโวหาร

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเขียนคำผิดอักขระวิธีของนักศึกษาชาวจีน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขระวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกดวรรณยุกต์ และการันต์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชาวจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งได้เคยศึกษาหลักสูตรการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นมาแล้ว จำนวน 100 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละแล้วเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเขียนคำผิดอักขระวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดียว นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน อักษรเสียงและรูปต่างกัน และปัญหาใช้แนวเทียบผิด พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแทรกรูปสระ อะ ในพยางค์ต้น ตัดรูปอักษรนำ เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และไม่สามารถจำแนก ห นำ อ นำได้ ส่วนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาชาวจีนจะตัดตัวควบออก ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และ

วางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านสระ นักศึกษาชาวจีนจะเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว, เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน, ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ โอ โอย อัย กฎการเขียนสระลดรูป เปลี่ยนรูป การใช้บัน และ บรร การใช้ อำ อัม เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้น ๆ และใช้ ฤ ฤ ผิด ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียง และสลับตัวสะกด และตัวการันต์ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านวรรณยุกต์ นักศึกษาชาวจีนใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด และปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านการันต์ นักศึกษาชาวจีนใช้ตัวการันต์ และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ไม่ควรใช้ ไม่ใช้ตัวการันต์ และไม่ทัณฑฆาตในคำที่ควรใช้ ใช้ตัวการันต์และไม่ทัณฑฆาตผิด และใช้แนวเทียบผิด

สิระ สมนาม (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ที่ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น กลุ่มประชากรการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ที่ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 30 คน โดยนำงานเขียนของนักศึกษาแยกรายวิชาคือ วิชาการเขียน จำนวน 332 ฉบับ วิชาภาษาพูดภาษาเขียน จำนวน 223 ฉบับ วิชาภาษาทางการจำนวน 120 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 675 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีสิบสองปันนา ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค ซึ่งพบจำนวน 221 รายการ รองลงมา ได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับคำ ซึ่งพบจำนวน 125 รายการ นอกจากนี้ เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับความหมาย จำนวน 113 รายการ และ 103 รายการ ตามลำดับ โดยลักษณะของข้อผิดพลาดแบ่งตามลำดับหัวข้อดังนี้ ประการแรก คือ ข้อผิดพลาดในระดับคำ ซึ่งได้แก่ การใช้คำศัพท์ผิดชนิดของคำ แบ่งออกเป็น การใช้คำกริยาแทนที่คำนาม การใช้คำนามแทนที่คำกริยาและการใช้คำชนิดเดียวกันแต่ผิดรูป การใช้คำชนิดเดียวกันแต่ผิดคำศัพท์ แบ่งออกเป็น การใช้คำว่า “เป็น” และ “มี” สลับกัน และการใช้คำศัพท์ผิด การใช้คำเชื่อมผิด แบ่งออกเป็น การใช้คำเชื่อมเดี่ยวผิด การใช้คำเชื่อมผสมผิด การขาดคำเชื่อม การเพิ่มคำเชื่อม การรวมลักษณะการขาดคำ เพิ่มคำ และใช้ผิดคำ การใช้คำลักษณะนามผิด แบ่งออกเป็น การใช้ลักษณะนามผิดคำ และการใช้ลักษณะนามเลียนแบบสำนวนต่างประเทศ ประการที่สอง คือ

ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค ซึ่งได้แก่ เรียบเรียงประโยคไม่เหมาะสม ประโยคไม่สมเหตุสมผล เนื้อความไม่ต่อเนื่อง แบ่งออกเป็น ภาษาไม่สมเหตุสมผล ประโยคไม่จบความ และประโยคไม่สื่อความ การวางคำผิดตำแหน่งในประโยค การขาดคำในประโยค แบ่งออกเป็น ขาดคำกริยาหลัก ขาด กริยานุเคราะห์ ขาดภาคประธาน ขาดกรรม ขาดส่วนเติมเต็มกริยา ขาดคำเชื่อม ขาดคำบุพบท ขาดคำวิเศษณ์ และเขียนตกหล่น การเพิ่มคำในประโยค แบ่งออกเป็น การเพิ่มคำนาม การเพิ่ม คำกริยา การเพิ่มคำเชื่อม การเพิ่มคำวิเศษณ์ ความผิดในระดับภาษา การเว้นวรรคผิดและใช้ เครื่องหมายวรรคตอนผิด แบ่งออกเป็น เว้นวรรคในที่ที่ไม่ควรเว้น ไม่เว้นวรรคในที่ที่ควรเว้น เครื่องหมายวรรคตอนไม่เหมาะสม ประการที่สาม คือ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ซึ่งได้แก่ การใช้คำพุ่มเพื่อย แบ่งออกเป็น การใช้ “มี/ใน/เป็น” ร่วมกับคำว่า “การ” และ “ความ” การนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน คำที่เพิ่มเข้ามาแล้วไม่ได้มีผลต่อความหมายใดๆ การใช้คำว่า “ก็” พุ่มเพื่อย การใช้คำเดียวกันหลายตำแหน่ง การใช้คำว่า “ซึ่ง” พุ่มเพื่อย การใช้ภาษาเย็นเยื่อ การใช้ คำที่มีความหมายคล้ายกันแต่ผิดคำ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่ผิด แบ่งออกเป็น การใช้สำนวน ต่างประเทศ การเขียนสำนวนไทยสลับตำแหน่งคำ การใช้สำนวนไทยผิด ประการสุดท้าย คือ ข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ ซึ่งได้แก่ การสะกดพยัญชนะผิด แบ่งออกเป็น สะกดพยัญชนะ ต้นผิด สะกดพยัญชนะท้ายผิด การสะกดสระผิด แบ่งออกเป็น สระผิด สระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น และสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว การสะกดวรรณยุกต์ผิด และการสะกดตัวการันต์ผิด

ชนิกา คำพุ่ม (2545) ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยในครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชน จีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ผลงานด้านการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนจำนวน 23 คน แยกเป็น ผลงานด้านการพูดจากแถบบันทึกเสียง คนละ 5 เรื่อง รวม 115 ชิ้นงาน และผลงานด้าน การเขียน คนละ 8 เรื่องรวม 184 ชิ้นงาน ผลการวิจัยสรุปว่า การใช้ภาษาไทยด้านการพูดของ นักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการออกเสียงพยัญชนะผิด พบมากที่สุด คือ ออกเสียงพยัญชนะท้าย ผิด รองลงมา คือ การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการออกเสียงสระผิด ส่วนข้อบกพร่องใน การออกเสียงวรรณยุกต์ผิดนั้นพบน้อยมาก สำหรับข้อบกพร่องในการใช้ประโยชน์ในการพูด คือ ใช้คำ ไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ และใช้ภาษาไม่สละสลวย การใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของ นักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด รองลงมาคือการเขียนพยัญชนะ ท้ายผิด การเขียนสระผิด คือ นักศึกษาจีนมักเขียนผิดพลาด คือ จากสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว สระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น และสระประสมเป็นสระเดี่ยว ส่วนในเรื่องของการใช้ประโยคใน การเขียนพบมากที่สุด คือ ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ รวมทั้งการใช้คำเกิน การขาดคำ และการเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง

หวัง เฟิง (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความสามารถการใช้ภาษาไทยและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทย 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถฟัง ความสามารถพูด ความสามารถอ่านและความสามารถเขียน 4 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี 2) ความสามารถในการใช้ภาษาของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ความสามารถพูด ความสามารถเขียน ความสามารถฟัง และความสามารถอ่าน 3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงความสามารถในการใช้ภาษาไทยก็จะสูง

ตามที่ดังกล่าวแล้วสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยก็เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจะต้องมีการพัฒนาการใช้ภาษาไทยไปเรื่อย ๆ ตามที่ให้ฝึกภาษาไทย ได้แก่ ฝึกการใช้คำ การเรียงคำ การเรียงประโยค การใช้สำนวน การใช้โวหาร เป็นต้น นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในประเทศไทยมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจึงมีปัญหาเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งตุนักศึกษาจีนที่เรียนเอกภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมาศึกษาเป็นงานวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด ผู้วิจัยจะนำแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” ในครั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความชัดเจนและได้องค์ความรู้ที่ลึกซึ้งและถูกต้องตามหลักวิชาการด้านการศึกษาภาษาและวัฒนธรรม

บทที่ 3

ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากสนทนาในกลุ่มตัวอย่างและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบว่าปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

- 3.1.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟัง
- 3.1.2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการพูด
- 3.1.3 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่าน
- 3.1.4 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการเขียน
- 3.1.5 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านวัฒนธรรม

3.2 สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

- 3.2.1 สาเหตุด้านความเชื่อและวัฒนธรรม
- 3.2.2 สาเหตุด้านผู้ใช้ภาษา

มีผลการวิจัย ดังนี้

3.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยจีนอย่างใกล้ชิด ชาวจีนที่มาประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทำให้ชาวจีนเรียนภาษาไทยก็มากขึ้นด้วย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นจุดศูนย์กลางที่เรียนภาษาไทยได้ ซึ่งจะทำให้ชาวจีนเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นจำนวนมากขึ้นด้วย โดยการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักศึกษาชาวจีนค่อนข้างยาก เพราะไม่ใช่เจ้าของภาษา จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ปัญหาการใช้ภาษาไทยทั้งด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและด้านวัฒนธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้วิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟัง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟัง ดังนี้

1) ฟังไม่เข้าใจ

นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการฟังไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นปัญหาการฟังไม่เข้าใจความหมายของผู้พูด นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และขาดโอกาสในการฟังภาษาไทย จะทำให้ผู้ฟังฟังไม่เข้าใจ การฟังไม่เข้าใจนั้นจะแบ่งเป็น ฟังไม่เข้าใจ คำทับศัพท์อังกฤษ ฟังไม่เข้าใจภาษาไทยท้องถิ่น และฟังไม่เข้าใจคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม

1.1) ฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ

ดังกี่กลุ่มซัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า คนไทยสมัยใหม่จะนิยมใช้คำทับศัพท์อังกฤษแทนภาษาไทยแท้ นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับการใช้คำทับศัพท์อังกฤษ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังไม่เข้าใจ เช่น

เพื่อนคนไทยบอกว่า วันศุกร์นี้ไปกินบุฟเฟต์กันไหม

จากตัวอย่างในการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ คำว่า “บุฟเฟต์” เป็นคำทับศัพท์มาจากภาษาอังกฤษคำว่า “buffet” ภาษาไทยมีการยืมคำมาจากภาษาต่างประเทศและใช้ทับศัพท์คำศัพท์ต่าง ๆ มากมาย แต่นักศึกษาชาวจีนจะฟังไม่เข้าใจเนื่องจากประเทศจีนมีลักษณะของความเป็นชาตินิยมจึงทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เมื่อมาได้ฟังคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่คนไทยใช้ในภาษาไทยจึงไม่เข้าใจความหมายของเรื่องราวที่ได้ฟัง

ดังกี่ XIAO NINGNING (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คนไทยของใช้คำทับศัพท์อังกฤษเป็นคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้ยินคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมาก่อน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ เช่น

อาจารย์บอกว่า พรุ่งนี้ส่งงานที่ออฟฟิศครูนะคะ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ ซึ่งคำว่า “ออฟฟิศ” เป็นคำทับศัพท์อังกฤษ มาจากคำว่า “office” หมายถึง ที่ทำงาน ในสังคมสมัยนี้ คนไทยจะนิยมใช้คำทับศัพท์อังกฤษเป็นอย่างมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีความรู้ภาษาไทยน้อย และไม่ค่อยได้ฟังคำทับศัพท์อังกฤษมาก่อน นอกจากนี้ ประเทศจีนมีลักษณะของความเป็นชาตินิยมจึงทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ

ดังกี่ LIN SHIYA (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คนไทยในสมัยนี้นิยมใช้คำทับศัพท์อังกฤษในระหว่างการสื่อสาร เวลาคุยกับเพื่อนคนไทย ก็จะมีคำทับศัพท์อังกฤษปนกัน เช่น

วันหนึ่งคุยกับเพื่อนคนไทย เขาถามว่า ชอบดื่ม เป๊ปซี่ไหมคะ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ซึ่งคำว่า “เป๊ปซี่” มาจากภาษาอังกฤษคำว่า “pepsi” เป็น

โค้คยีหื้อหนึ่ง การใช้คำทับศัพท์อังกฤษเรียกโค้คเพื่อจะได้แยกหื้ออย่างถูกต้อง นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และประเทศจีนไม่ได้คำทับศัพท์อังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ

1.2) ฟังภาษาท้องถิ่นไม่เข้าใจ

ตั้งที่กลุ่มดาว (5 ตุลาคม 2560 : สันทนาการ) กล่าวว่า คนไทยมีภาษาท้องถิ่นของแต่ละภาค การที่คนไทยหรือพ่อค้าแม่ค้าพูดภาษาท้องถิ่นจะทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังไม่เข้าใจ เช่น

วันหนึ่ง มีนักศึกษาชาวจีนคนหนึ่งไปเดินเที่ยวตลาด

ต้องการจะซื้อผลไม้ จึงถามแม่ค้าว่า

“พี่คะ เงาะขายโลละเท่าไรคะ”

แม่ค้าตอบ “ชาวบาท”(ยี่สิบบาท)

นักศึกษาคนนี้ไม่เข้าใจเลย จึงย้อนถาม ชาวบาทคือเท่าไร

แม่ค้าก็จะอธิบายว่า คือ ยี่สิบบาท

จากตัวอย่างที่พบในการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังภาษาท้องถิ่นไม่เข้าใจ ซึ่งคำว่า “ชาวบาท” เป็นภาษาไทยท้องถิ่นเหนือของประเทศไทย หมายถึง “ยี่สิบบาท” ภาษาถิ่น เป็นภาษาย่อยที่ใช้พูดจากันในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ความเข้าใจกันระหว่างผู้คนที่อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นนั้น ๆ นักศึกษาชาวจีนจะฟังไม่เข้าใจคำเหล่านี้เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทยท้องถิ่น และก็ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนจะฟังภาษาไทยท้องถิ่นไม่เข้าใจ

1.3) ฟังคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจ

ตั้งที่ LI LILIAN (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ และจะมีภาษาที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระเท่านั้น นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้คำราชาศัพท์ จึงฟังคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจ เช่น

อาจารย์เคยสอนว่า เวลาผู้ชายไทยบวชพระ พ่อแม่

จะต้องเป็นคนแรกที่ปลงผมให้ลูก

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจ คำว่า “ปลงผม” เป็นคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระสงฆ์เท่านั้น หมายถึงโกนผม นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเป็นเวลาระยะสั้น ไม่เคยได้ใช้คำราชาศัพท์ในชีวิตประจำวัน และไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ของไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนฟังคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจ

ตั้งที่กลุ่มกวี (4 ตุลาคม 2560 : สันทนาการ) กล่าวว่า ลักษณะของภาษาไทยจะแบ่งเป็น ชั้น จึงจะมีภาษาราชศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระเท่านั้น ภาษาราชศัพท์เป็นภาษาที่เข้าใจยาก นักศึกษาชาวจีนจะฟังไม่เข้าใจความหมาย เช่น

วันหนึ่ง อาจารย์พานักศึกษาจีนไปทำบุญที่วัด
แล้วพระจะสวดมนต์ให้เรา และอาจารย์บอกว่า
“หลวงพ่อกะ นิมนต์ค่ะ” (หลวงพ่อกะ เชิญค่ะ)

จากตัวอย่างที่พบในการสนทนากลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังคำราชาศัพท์ที่ไม่เข้าใจ คำว่า “หลวงพ่อกะ” เป็นคำเรียกเฉพาะพระ ส่วนคำว่า “นิมนต์” เป็นคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระเท่านั้น ซึ่งหมายถึง เชิญ นักศึกษาชาวจีนจะฟังคำราชาศัพท์ที่ไม่เข้าใจ เนื่องจากว่า คำราชาศัพท์เป็นคำที่ค่อนข้างยากและไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาวจีน นอกจากนี้ การใช้ภาษาจีนไม่แบ่งตามฐานะ คนในสังคมจีนจะใช้ภาษาระดับเดียวกัน นักศึกษาชาวจีนจึงไม่มีความเคยชินกับคำราชาศัพท์ภาษาไทย ดังนั้น จึงจะให้นักศึกษาชาวจีนฟังคำราชาศัพท์ที่ไม่เข้าใจ

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังไม่เข้าใจเป็นอย่างมาก ได้แก่ การฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ การฟังภาษาท้องถิ่นไม่เข้าใจ และการฟังคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจ เนื่องจากว่านักศึกษาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และมีความรู้ภาษาไทยน้อยและที่สำคัญ นักศึกษาวจีนขาดโอกาสในทักษะการฟังภาษาไทย จึงให้นักศึกษาวจีนมีปัญหาการฟังไม่เข้าใจ

2) ฟังไม่ทัน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวจีนและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาทางด้านการฟังไม่ทันของนักศึกษาวจีน ดังนี้

2.1) ฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน

ดังที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า คนไทยบางคนจะชอบพูดภาษาไทยเร็วมาก นักศึกษาจีนจะฟังไม่ทัน หรือบางที่นักศึกษาวจีนฟังเพลง ดูหนังหรือฟังวิทยุ นักศึกษาวจีนส่วนมากจะฟังไม่ทันเนื้อหา เช่น

ชื่อของรัชกาลที่ 9 “พระบาทสมเด็จพระปรมินทร
มหาภูมิพลอดุลยเดช”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน นักศึกษาชาวจีนจะฟังเป็น “พระ-บาท-สม-เด็จพระ-มิน-ภูมิ-พล-อดุล-เดช” โดยชื่อนี้อ่านว่า “พระ-บาด-สม-เต็ด-พระ-ปะ-ระ-มิน-ทะ-ระ-มะ-หา-ภู-มิ-พน-อะ-ดุน-ยะ-เดด” ซึ่งพยางค์ “ปรมินทร” และพยางค์ “อดุลยเดช” เป็นพยางค์ที่ยากมากสำหรับการฟังและการอ่านของนักศึกษาวจีน พอเวลานำแต่ละคำมาเรียงกันและคนไทยพูดอย่างรวดเร็วมาก เนื่องจากว่า นักศึกษาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองขาดโอกาสในการฟังภาษาไทยมาก จึงให้นักศึกษาวจีนฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน

ตั้งที่ LIN SHIYA (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีน เวลาฟังข่าวหรือวิทยุ จะฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน เช่น

ชื่อของบริษัท บริษัท อาร์เอเจ อินเตอร์เนชั่นแนล แอส

เสท แมเนจเม้นท์ จำกัด

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหา การฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน ชื่อบริษัทนี้จะมาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งคำว่า “อินเตอร์เนชั่นแนล” และ คำว่า “แมเนจเม้นท์” จะอ่านว่า “อิน-เตอ-เน-ชั่น-นัล” และ “แม-เนด-เม้น” พอนำแต่ละคำมาเรียง กัน นักศึกษชาวจีนจะฟังเป็น “อิน-เตอ-นัล” และ “แม-เม้น” นักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองขาดโอกาสในการฟังภาษาไทย และนักศึกษชาวจีนไม่คุ้นเคยกับคำเรียกชื่อเฉพาะที่เป็น คำ ทับศัพท์อังกฤษ จึงทำให้นักศึกษชาวจีนเกิดปัญหาการฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน

2.2) ฟังเนื้อเพลงไม่ทัน

ตั้งที่ ZHENG FENRONG (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า นักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะของฟังเพลงไทย เพื่อจะได้ฝึกการฟังภาษาไทย แต่ นักศึกษชาวจีนมีความรู้ภาษาไทยน้อย จะทำให้ฟังเนื้อเพลงไม่ทัน เช่น

อีกลไกลแคไหนดจนกว่าฉันจะใกล้ บอกที่

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหา การฟังเนื้อเพลงไม่ทัน ซึ่ง “อีกลไกลแคไหนดจนกว่าฉันจะใกล้” เนื้อเพลงนี้นักศึกษชาวจีนจะฟังออกแค่ บางคำ ได้แก่ “อีกล-ไกล-ไหน-ฉัน-ใกล้” เนื้อเพลงจะเป็นการนำคำแต่ละคำมาเรียงกันและร้องได้อย่าง เร็ว นักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ยังไม่คุ้นเคยกับเนื้อเพลงไทย นอกจากนี้ นักศึกษชาวจีนขาดโอกาสในการฟังภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษชาวจีนฟังเนื้อเพลงไม่ทัน

ตั้งที่ DENG QINGRONG (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การฟังมี ความสำคัญมากสำหรับนักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นักศึกษชาวจีนเรียน ภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และในเวลาฟังเพลงไทยจะฟังเนื้อเพลงไม่ทัน เช่น

เพลงชาติไทย “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหา การฟังเนื้อเพลงไม่ทัน จากเนื้อเพลง “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย” นักศึกษชาวจีนจะฟัง ออกแค่บางคำ คือ “ประเทศไทย-ชาติ-ไทย” เนื่องจากว่า นักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลา ระยะสั้น การฟังคำภาษาไทยเป็นที่ละคำจะฟังได้ตามทัน แต่ถ้านำแต่ละคำมาเรียงกันเป็นเนื้อเพลง ร้องออกมา จะฟังไม่ทันตามที่ร้อง นอกจากนี้ นักศึกษชาวจีนขาดโอกาสในการฟังภาษาไทยมาก จึง ทำให้มีปัญหาการฟังเนื้อเพลงไม่ทัน

ตั้งที่กล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษชาวจีนจะมีปัญหาการฟังไม่ทัน ได้แก่ การฟัง คำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทันและการฟังเนื้อเพลงไม่ทัน นักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะ

ขาดโอกาสในการฝึกฟังภาษาไทยและขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้นทำให้ไม่ค่อยเคยกับการฟังภาษาไทย และบางทีคนไทยพูดภาษาไทยอย่างรวดเร็ว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังไม่ทัน

3) ฟังเข้าใจผิด

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวงศ์จีนและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาวงศ์จีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาทางการฟังเข้าใจผิดของนักศึกษาวงศ์จีน ดังนี้

3.1) ฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด

ดังที่ LEI DISANG (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การฟังมีความสำคัญมากสำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน และผู้ส่งสารจะต้องออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ ถ้าผู้ส่งสารออกเสียงไม่ชัดเจนจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด เช่น

คำว่า “รัก” ฟังเข้าใจผิดเป็น “ลัก”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวงศ์จีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาวงศ์จีนจะมีปัญหาฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด ซึ่งคำว่า “รัก” หมายถึง ความรัก ส่วนคำว่า “ลัก” หมายถึง ขโมย เนื่องจากว่า ผู้ส่งสารออกเสียงคำว่า “รัก” ไม่ชัดเจน ทำให้ฟังเข้าใจผิดเป็น “ลัก” ซึ่งตัวอักษรของภาษาไทยมีจำนวนมาก และตัว “ร” เป็นตัวอักษรที่ออกเสียงยากมาก บางคนออกเสียงไม่ชัดจะทำให้กลายเป็น “ล” และจะทำให้ให้นักศึกษาวงศ์จีนฟังเข้าใจผิด เนื่องจากว่า การออกเสียงไม่ชัดเจนจะส่งผลต่อความหมายของคำที่เปลี่ยนไป ดังนั้น จะทำให้นักศึกษาวงศ์จีนฟังเข้าใจผิด

ดังที่กลุ่มสบายใจ (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า การออกเสียงกับการฟังจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การออกเสียงไม่ชัดเจนจะทำให้การฟังเข้าใจผิด เช่น

คำว่า “รับ” ฟังเข้าใจผิดเป็น “ลับ”

จากการสนทนาในกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด ซึ่งคำว่า “รับ” หมายถึง รับของ ยอมรับ ส่วนคำว่า “ลับ” หมายถึง ความลับ การที่ผู้ส่งสารออกเสียงไม่ชัดจะทำให้ฟังเข้าใจผิดเป็น “ลับ” เนื่องจากว่า ผู้ส่งสารออกเสียงตัวอักษร “ร” ไม่ชัดเจนทำให้กลายเป็น “ล” แล้วความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป นอกจากนี้ การฟังเข้าใจผิดจะส่งผลต่อการเขียนผิดของนักศึกษาวงศ์จีนได้

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาวงศ์จีนจะมีปัญหาการฟังเข้าใจผิด ซึ่งเป็นฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด เนื่องจากว่าการออกเสียงของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ส่วนมากจะออกเสียงตัว “ร” ไม่ชัดเจน กลายเป็นตัว “ล” จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป พอนักศึกษาวงศ์จีนฟังแล้วก็จะเข้าใจผิดเป็นคำอื่น ๆ

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟังของนักศึกษาวงศ์จีน ได้แก่ ฟังไม่เข้าใจ ฟังไม่ทัน และฟังเข้าใจผิด การฟังไม่เข้าใจจะมีฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ ฟังคำ

ภาษาท้องถิ่นไม่เข้าใจ ฟังคำศัพท์เฉพาะกลุ่มไม่เข้าใจ การฟังไม่ทันจะมีการฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน และการฟังเนื้อเพลงไม่ทัน ส่วนการฟังเข้าใจผิดจะเป็นฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ค่อยเคยกับการใช้ภาษาไทย และขาดโอกาสในการฟังภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านการฟัง

3.1.2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการพูด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สนทนาในกลุ่มและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการพูด ดังนี้

1) การออกเสียงภาษาไทยผิด

การออกเสียงมีความสำคัญมากสำหรับการสื่อสาร การออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดคำจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างดี เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเป็นเวลาระยะสั้น ความรู้ภาษาไทยน้อย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยผิด ดังนี้

1.1) การออกเสียงสระผิด

ตั้งที่กลุ่มชั้น (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า สระของภาษาไทยแบ่งเป็นสระสั้นและสระยาว นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงสระสั้นและสระยาวผิด จะทำให้ในเวลาพูดเป็นคำผิด เช่น

คำว่า “สงสัย” ออกเสียงผิดเป็น “สงสาย”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงสระผิด ซึ่งจะออกเสียงสระสั้นผิดเป็นสระยาว คำว่า “สัย” เป็นสระสั้น หมายถึง สงสัย ส่วนคำว่า “สาย” เป็นสระยาว หมายถึง มาสาย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ส่วนมากมีการสับสนในการออกเสียงภาษาไทยระหว่างสระสั้นกับสระยาว เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงสระสั้นกับสระยาว จะทำให้ออกเสียงผิด และยังทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจของคำว่า “สงสาย”

ตั้งที่ HUANG MINGMING (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า สระภาษาไทยมี 32 ตัวก็หมายถึงมี 32 เสียง การออกเสียงแต่ละตัวต่างกัน และบางตัวเสียงคล้ายกัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิด เช่น

คำว่า “ทก” ออกเสียงผิดเป็น “ทอก”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงสระผิด ซึ่งคำว่า “ทก” เป็นคำที่มาจากสระโอะ ส่วนคำว่า “ทอก” เป็นคำที่มาจากสระเออะ เสียงสระสองเสียงนี้ออกเสียงคล้ายกัน ต่างกันตรงที่ขนาดอ้าปาก เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย และในภาษาจีนจะไม่มีเสียงสระโอะ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงคำว่า “ทก” เป็น “ทอก” ซึ่งทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไปด้วย และจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด

1.2) การออกเสียงวรรณยุกต์ผิด

ดังที่ RUAN LILIAN (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา ซึ่งเสียงตรีเป็นเสียงที่นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิดมากที่สุด เช่น

คำว่า “น้ำ” ออกเสียงผิดเป็น “หน้า”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด คำว่า “น้ำ” เป็นเสียงตรี แต่นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงผิดเป็นเสียงจัตวากลายเป็น “หน้า” เนื่องจากว่า ในภาษาจีนมี 4 เสียง ยกเว้นไม่มีเสียงตรี นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงตรีไม่ได้ จึงออกเสียงเพี้ยนไปเป็นเสียงจัตวา ดังนั้น การออกเสียงวรรณยุกต์ผิดจะทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ ซึ่ง “หน้า” เป็นคำที่ไม่มีความหมาย

ดังที่ GE QINGLAN (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะออกเสียงตรีของภาษาไทยไม่ได้ การที่ออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายของคำนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น

คำว่า “ฟ้า” ออกเสียงผิดเป็น “ฝ่า”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด ซึ่งคำว่า “ฟ้า” หมายถึง ท้องฟ้า นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงผิดเป็นคำว่า “ฝ่า” หมายถึง เครื่องปิดภาชนะ เช่น ฝ่าหม้อ เนื่องจากว่า วรรณยุกต์ในภาษาจีนไม่มีเสียงเหมือนกันกับเสียงตรีของภาษาไทย และนักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับเสียงตรี จึงออกเสียงวรรณยุกต์ตรีผิด การที่ออกเสียงวรรณยุกต์ผิดจะทำให้คำว่า “ฟ้า” กลายเป็นคำว่า “ฝ่า” ความหมายของคำก็เปลี่ยนและทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด

1.3) การออกเสียงพยัญชนะผิด

ภาษาไทยมีพยัญชนะเป็นจำนวนมาก ซึ่งคำภาษาไทยจะต้องประกอบด้วยพยัญชนะและสระ และพยัญชนะยังแบ่งเป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย และพยัญชนะจะมีทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม เนื่องจากว่า พยัญชนะของภาษาไทยเป็นจำนวนมาก และเสียงของพยัญชนะบางตัวของภาษาไทยไม่มีอยู่ในภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิด ดังนี้

1.3.1) การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด

ดังที่กลุ่มกีวี่ (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก และเสียงของตัวอักษรบางตัวจะไม่มีอยู่ในภาษาจีน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิด เช่น

คำว่า “เรารักแม่” ออกเสียงผิดเป็น “เลาลักแม่”

จากการสนทนาในกลุ่ม ทำให้ได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นผิด นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะออกเสียงตัว “ร”

ไม่ได้ จึงออกเสียงตัว “ร” เป็น “ล” เนื่องจากว่า เสียงตัว “ร” ของภาษาไทยไม่มีในภาษาจีน และ นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย จึงทำให้ออกเสียงผิดเป็น “ล” ซึ่งคำว่า “เรารัก” ก็จะ กลายเป็น “เลาลัก” ความหมายของคำจะเปลี่ยนไปด้วย และจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดของคำว่า “ลัก”

ตั้งที่ LUO YUNXUAN (13 ตุลาคม 2560 : สอนทากลุ่ม) กล่าวว่า พยัญชนะของภาษาไทยจะมีทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม ซึ่งพยัญชนะประสมก็คือนำ พยัญชนะสองตัวมาประสมกัน ทำให้เวลาอ่านค่อนข้างยาก นักศึกษาชาวจีนจึงออกเสียงผิด เช่น

คำว่า “คล้าย” ออกเสียงผิดเป็น “คล้าย”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมี ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คำว่า “คล้าย” เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสม ซึ่งใช้พยัญชนะ “คล” สองตัวมาประสมกัน เป็นคำอักษรควบแท้ เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนออกเสียงอักษรควบ “คล” ไม่ได้ จึงทำให้กลายเป็นคำว่า “คล้าย” โดยที่อักษรควบภาษาไทยไม่มีอยู่ในภาษาจีน นักศึกษา ชาวจีนจึงไม่คุ้นเคยกับคำที่เป็นอักษรควบ แล้วจึงออกเสียงพยัญชนะต้นผิดและทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ตั้งที่ LI WENNI (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คำ ภาษาไทยมีทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม บางคำที่มีพยัญชนะสองตัว แต่ก็ออกเสียงเป็น เสียงเดียว นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้ออกเสียงพยัญชนะต้นผิด เช่น

คำว่า “โทรม” ออกเสียงผิดเป็น “โทร-ม”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมี ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คำว่า “โทรม” เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว แต่ออกเสียงเป็น “โทรม” ซึ่ง “ท” ควบกับ “ร” จะออกเสียงเป็น “ช” คำที่มีวิธีการออกเสียงแบบนี้เป็นคำอักษรควบ ไม่แท้ เนื่องจากว่านักศึกษชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และมีความรู้ภาษาไทยน้อย นอกจากนี้ คำภาษาไทยอักษรควบไม่แท้เป็นคำที่เขียนอย่างหนึ่ง แล้วออกเสียงอีกอย่างหนึ่ง นักศึกษา ชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะต้นผิด

ตั้งที่ ZHANG FENRONG (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คำภาษาไทยจะมีพยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะประสม พยัญชนะประสมจะมี อักษรควบและอักษรนำ อักษรควบยังแบ่งเป็นอักษรควบแท้และอักษรควบไม่แท้ ส่วนอักษรนำเวลาออกเสียงจะปรากฏเสียง พยัญชนะสองตัวประสมกันคนละครึ่ง นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียน ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะต้นผิด เช่น

คำว่า “แกลง” ออกเสียงผิดเป็น “แถ-ลง”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมี ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คำว่า “แกลง” เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว แต่ออกเสียงเป็น “ถะ-กลง” ซึ่งคำว่า “แกลง” เป็นคำอักษรนำ ส่วนนักศึกษชาวจีนจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำ อักษรนำ จึงแยกออกเสียงผิดเป็นสองพยางค์ “แถ-ลง” เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียน

ภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนรู้ความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับอักษรนำ และจึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะต้นผิดและทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดเป็นคำ “แถ-ลง” ได้

1.3.2) การออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า คำภาษาไทยจะประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ พยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีหลายตัว ซึ่งบางตัวจะไม่มีอยู่ในภาษาจีน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “อาจารย์” ออกเสียงผิดเป็น “อาจาง”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “อาจารย์” จะออกเสียงเป็น “อา-จาง” ส่วนนักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงพยัญชนะท้ายจากตัว “น” เป็นตัว “ง” จะกลายเป็นคำว่า “อาจาง” เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ค่อยพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงไม่ค่อยเคยกับการพูดภาษาไทย นอกจากนี้ พยัญชนะท้ายตัว “น” ไม่มีอยู่ในภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่ LUO YUNXUAN (13 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า พยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีหลายตัว และพยัญชนะท้ายบางตัวมีตัวสะกดหลายตัวออกเสียงเดียวกัน จนทำให้นักศึกษาชาวจีนสับสน และออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “ปรากฏ” ออกเสียงผิดเป็น “ปรากฏก”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “ปรากฏ” จะออกเสียงเป็น “ปรากฏก” นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงท้ายจากตัว “ด” เป็น “ก” แล้วกลายเป็นคำว่า “ปรากฏก” เนื่องจากว่า ตัว “ก” เป็นตัวสะกดที่ทำหน้าที่เหมือนตัว “ด” นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และเสียงของพยัญชนะท้าย “ด” ของภาษาไทยไม่มีในภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยไม่ได้พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงไม่ค่อยเคยกับการออกเสียงตัวสะกด “ด” จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่ SU XIAOMEI (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า พยัญชนะของคำภาษาไทยมีทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม ซึ่งก็คือพยัญชนะท้ายที่มีพยัญชนะสองตัวเรียงคู่กัน แต่ออกเสียงเป็นเสียงเดียว จึงทำให้ออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “สามารถ” ออกเสียงผิดเป็น “สา-มา-รด”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “สามารถ” ออกเสียงเป็น “สา-มาด” ซึ่งตัว “รด” เป็นพยัญชนะท้ายประสม และออกเสียงเหมือนกับตัว “ด” นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนหลัก

ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง จึงไม่รู้ “รถ” เป็นพยัญชนะท้ายประสม จะออกเสียงผิดเป็น “สา-มา-รด” เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่มีความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะท้ายประสม และไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงของภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่กลุ่มสบายใจ (4 ตุลาคม 2560 : สนนากลุ่ม) กล่าวว่า พยัญชนะท้ายของคำภาษาไทยมีทั้งพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะประสม และพยัญชนะท้ายที่มีรูปสระ นักศึกษาชาวจีนไม่รู้วิธีการออกเสียงพยัญชนะท้ายที่มีรูปสระ จึงทำให้ออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “ชาติ” ออกเสียงผิดเป็น “ชา-ติ”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “ชาติ” จะออกเสียง “ชาติ” ซึ่งตัว “ติ” เป็นพยัญชนะท้ายที่มีรูปสระ และทำหน้าที่เหมือนกับตัวสะกด “ด” นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนหลักภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง ไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาไทย จึงออกเสียง “ชาติ” เป็น “ชา-ติ” ทำให้กลายเป็นคำผิด นอกจากนี้ พยัญชนะท้ายที่มีรูปสระของภาษาไทยมีแค่บางตัว นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยผิด ได้แก่ การออกเสียงสระผิด การออกเสียงวรรณยุกต์ผิด และการออกเสียงพยัญชนะผิด ซึ่งการออกเสียงพยัญชนะผิดมีทั้งการออกเสียงพยัญชนะต้นผิดและการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และตัวอักษรบางตัวของภาษาไทยไม่มีในภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย โดยนักศึกษาชาวจีนไม่ได้พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยผิด

2) การเรียงลำดับคำในประโยคผิด

การเรียงลำดับคำในประโยคมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย ตำแหน่งของคำในภาษาไทยแต่ละคำไม่เหมือนกัน การเรียงลำดับคำผิดจะทำให้ในเวลาสื่อสารผิดไปด้วย นักศึกษา ชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง ในเวลาเรียงลำดับคำในประโยคจะเรียงตามไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด ดังนี้

ตั้งที่กลุ่มกวี (4 ตุลาคม 2560 : สนนากลุ่ม) กล่าวว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยมีความแตกต่างกันกับภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย ในเวลาการสื่อสารกับคนไทย จึงเรียงประโยคตามไวยากรณ์ภาษาจีน เช่น

วันหนึ่งอาจารย์พาเราไปเที่ยวที่ต่างจังหวัด แล้วอากาศดี
มาก แล้วมีเพื่อนคนหนึ่งบอกว่า “ช่วงนี้อากาศร้อนมาก ไม่ฝนตก
หลายวันแล้ว”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด ซึ่งประโยค “ไม่ฝนตกหลายวันแล้ว” ควรจะเรียงเป็น “ฝนไม่ตกหลายวันแล้ว” คำว่า “ไม่” เป็นคำที่วิเศษณ์ที่แสดงความปฏิเสธ ในไวยากรณ์ภาษาคำเหล่านี้จะต้องอยู่หน้าคำกริยา ส่วนของภาษาจีนคำเหล่านี้จะอยู่หน้าคำนาม นักศึกษาชาวจีนจึงเรียงเป็น “ไม่ฝนตกหลายวันแล้ว” เนื่องจากว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกัน นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาจีน ในเวลาเรียงประโยคจึงเรียงลำดับคำตามไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้เรียงลำดับคำในประโยคผิด

ตั้งที่ BAO JINLING (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การเรียงลำดับคำในประโยคจะต้องเรียงถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาไทย นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้เรียงลำดับคำในประโยคผิด เช่น

นักศึกษชาวจีนจะพูดว่า “นกออยู่บนท้องฟ้าบิน”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด การเรียงลำดับคำในประโยคตามไวยากรณ์ภาษาไทย คือ “นกอบินอยู่บนท้องฟ้า” ซึ่งคำว่า “บิน” เป็นกริยา “อยู่บนท้องฟ้า” เป็นบทขยายกริยา ตามไวยากรณ์ภาษาไทย ขยายกริยาจะต้องตามหลังกริยา แต่ในไวยากรณ์ภาษาจีน ขยายกริยาจะต้องอยู่หน้ากริยา จึงทำให้เรียงผิดเป็น “นกออยู่บนท้องฟ้าบิน” เนื่องจากว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และนักศึกษชาวจีนมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาจีนแล้ว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียงลำดับคำในประโยคผิด

ตั้งที่ LIU YANG (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้เรียงลำดับคำตามไวยากรณ์ภาษาจีน เช่น

นักศึกษชาวจีนจะพูดว่า “เขามี 3 ด้ามปากกา”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด การเรียงลำดับคำในประโยคตามไวยากรณ์ภาษาไทยคือ “เขามีปากกา 3 ด้าม” คำว่า “3 ด้าม” เป็นบทขยายกรรม และเป็นลักษณนาม ตามไวยากรณ์ภาษาไทย ลักษณนามจะต้องอยู่หลังคำนาม ส่วนในไวยากรณ์จีน ลักษณนามจะอยู่หน้าคำนาม จึงเรียงผิดเป็น “เขามี 3 ด้ามปากกา” เนื่องจากว่า ไวยากรณ์การเรียงลำดับคำในประโยคระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และนักศึกษชาวจีนไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียงลำดับคำในประโยคผิด

ตั้งที่กล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด ซึ่งก็คือการเรียงลำดับคำสลับที่ ทำให้ตำแหน่งของคำผิด ตำแหน่งของคำในภาษาไทยแต่ละคำไม่เหมือนกัน

นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไวยากรณ์การเรียงลำดับคำในประโยคระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน และนักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียงลำดับคำในประโยคผิด

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาด้านการพูด ได้แก่ การออกเสียงภาษาไทยผิดและการเรียงลำดับคำในประโยคผิด การออกเสียงภาษาไทยผิดจะมีการออกเสียงสระผิด การออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ได้พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยผิด ส่วนการเรียงลำดับคำในประโยคผิดเนื่องจาก ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จะเรียงตามไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด

3.1.3 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สนทนาในกลุ่มและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่าน ดังนี้

1) การอ่านออกเสียงภาษาไทยผิด

จากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย ซึ่งการอ่านออกเสียงมีความสัมพันธ์กับการเขียนด้วย การออกเสียงผิดจะทำให้คำเปลี่ยนไป เวลาเขียนก็จะผิดไปด้วย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไม่ได้ฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยเป็นชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยผิด

1.1) การอ่านออกเสียงสระผิด

ดังที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า สระของภาษาไทยจะแบ่งเป็นสระสั้นและสระยาว นักศึกษาชาวจีนจะอ่านออกเสียงคำสระสั้นและสระยาวสับสนกันมาก เช่น

คำว่า “กินข้าว” อ่านออกเสียงเป็นสระสั้น “กินเข้า”

จากการสนทนาในกลุ่ม ทำให้ได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านออกเสียงสระผิดของภาษาไทยผิด คำว่า “ข้าว” เป็นคำที่อ่านออกเสียงสระยาว นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะอ่านออกเสียงเร็ว จะทำให้กลายเป็นคำที่มีสระสั้น “เข้า” ซึ่งสองคำนี้มีความหมายต่างกัน เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนอ่านออกเสียงคำภาษาไทยไม่ชัด และนักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา บางที่จะแยกไม่ออกคำภาษาไทยเป็นสระสั้นหรือสระยาว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านออกเสียงผิด

ดังที่ LI LILIAN (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคำภาษาไทยให้ชัดเจนถูกต้องสำคัญมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะสับสนคำ

ภาษาไทย สระบางตัวจะมีการออกเสียงคล้ายกัน แล้วเวลาในการอ่านออกเสียง นักศึกษาชาวจีนจะอ่านออกเสียงผิดเช่น

คำว่า “และ” อ่านออกเสียงผิดเป็น “ละ”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน ทำให้เราเห็นว่า นักศึกษชาวจีนมี ปัญหาการอ่านออกเสียงสระผิด คำว่า “และ” เป็นสระเอะ ส่วนคำ “ละ” เป็นสระเอะ สระสองตัวนี้ มีการออกเสียงคล้ายกัน พอให้นักศึกษชาวจีนอ่านออกเสียงผิดจะกลายเป็นคำว่า “ละ” เนื่องจากว่า นักศึกษชาวจีนสลับสับสอนกับสระของภาษาไทย และนักศึกษชาวจีนไม่ได้ฝึกอ่านออกเสียง ภาษาไทยเป็นชีวิตประจำวัน จึงทำให้การอ่านออกเสียงสระผิด การอ่านออกเสียงผิดจะทำให้ความหมาย ของคำว่า “และ” เปลี่ยนไปด้วย และในเวลาอ่านจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดเป็นคำว่า “ละ”

1.2) การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด

ดั่งที่ RUANLILIAN (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า วรรณยุกต์ของ ภาษาไทยมี 5 เสียง และอักษรต่ำประสมกับสระจะต้องอ่านออกเสียงตามหลักเกณฑ์ นักศึกษชาวจีน เรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จะจำหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงไม่แม่นยำ จึงทำให้การอ่านออกเสียง วรรณยุกต์ผิด เช่น

คำว่า “แลก” อ่านออกเสียงผิดเป็น “แล็ก”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีนจะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหา การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด คำว่า “แลก” จะต้องอ่านออกเสียงโท ซึ่งตามหลักเกณฑ์การอ่าน ออกเสียง อักษรต่ำประสมกับสระยาวจะอ่านออกเสียงโท อักษรต่ำประสมกับสระสั้นจะอ่านออกเสียง ตรี เนื่องจากว่านักศึกษชาวจีนแยกไม่ค่อยถูกสระสั้นและสระยาว และจำหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียง ภาษาไทยไม่แม่นยำ จึงทำให้การอ่านออกเสียงผิดเป็น “แล็ก” และยังทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดไปด้วย

ดั่งที่ WANG POYANG (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า วรรณยุกต์มี ความสำคัญมากสำหรับการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด คำภาษาไทยก็จะ เปลี่ยนไปเป็นอีกคำหนึ่ง นักศึกษชาวจีนไม่คุ้นเคยกับวรรณยุกต์ภาษาไทย จึงอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ ผิด เช่น

คำว่า “ซ้าง” อ่านออกเสียงผิดเป็น “ซ่าง”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีนทำให้ได้รู้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหา การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด คำว่า “ซ้าง” จะต้องอ่านออกเสียงตรี ถึงแม้ว่าจะใส่เครื่องหมาย วรรณยุกต์ไม้โท ก็ต้องออกเสียงตรี ตามหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำภาษาไทย เวลาอ่านออกเสียง คำที่มีอักษรต่ำ ถ้าใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ไม้เอก อ่านออกเสียงโท ใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ไม้โทจะ อ่านออกเสียงตรี นักศึกษชาวจีนจำหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงไม่แม่นยำ จึงสับสนในการอ่านออก เสียงคำที่มีอักษรต่ำและใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ จึงทำให้การอ่านออกเสียงคำว่า “ซ้าง” เป็น “ซ่าง” และการอ่านออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายของคำนี้เปลี่ยนไป จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดไปด้วย

1.3) การอ่านออกเสียงพยัญชนะผิด

พยัญชนะของภาษาไทยมีทั้งพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย การอ่านออกเสียงคำภาษาไทยจะต้องอ่านออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ เพื่อจะได้ลดปัญหาการใช้ภาษาไทย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย การอ่านออกเสียงพยัญชนะผิด ความหมายของคำก็จะผิดไปด้วย นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะผิด ดังนี้

1.3.1) การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด

ดั่งที่ ZHAO BINBING (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า พยัญชนะของภาษาไทยเป็นจำนวนมาก และเวลาในการอ่านออกเสียงคำภาษาไทยจะต้องอ่านออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ ถ้าอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิดคำก็จะผิดด้วย เช่น

คำว่า “สร้าง” อ่านออกเสียงผิดเป็น “สะ-ร้าง”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษามีปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คำว่า “สร้าง” จะอ่านออกเสียงเป็น “ร้าง” ตามหลักภาษาไทย พยัญชนะตัว “ส” ควบกับตัว “ร” แต่ไม่ออกเสียงตัว “ร” ซึ่งคำเหล่านี้เรียกว่า อักษรควบไม่แท้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง ไม่คุ้นเคยกับหลักการอ่านออกเสียงคำภาษาไทย จึงทำให้มีปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และยังทำให้ความหมายของคำก็เปลี่ยนไปด้วย

ดั่งที่กลุ่มกวี (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทย การอ่านออกเสียงถูกหรือผิดจะส่งผลต่อการฟังและการเขียนโดยตรง เช่น

คำว่า “เขลา” อ่านออกเสียงผิดเป็น “เข-ลา”

จากสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คำว่า “เขลา” เป็นคำอักษรควบแท้ “ขล” เป็นพยัญชนะประสม เวลาอ่านออกเสียงจะออกเสียงเป็น “ขลาว” นักศึกษาชาวจีนไม่รู้คำเหล่านี้เป็นคำอักษรควบ ในเวลาอ่านออกเสียงจึงแยกกันในการอ่านออกเสียง เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และนักศึกษชาวจีนไม่มีความรู้เกี่ยวกับอักษรควบ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด การอ่านออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายของคำผิดไปด้วย ยังทำให้ผู้ฟังฟังเข้าใจผิด

1.3.2) การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด

ดั่งที่ ZHONG XIAOXUE (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายสำหรับนักศึกษาชาวจีนค่อนข้างยาก นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยคุ้นเคยกับการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย จึงทำให้อ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “พราหมณ์” อ่านออกเสียงผิดเป็น “พรา-หม”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมี ปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “พราหมณ์” จะอ่านออกเสียงเป็น “พราม” ซึ่ง “หม” เป็นพยัญชนะท้ายประสม ออกเสียงเหมือนกับตัว “ม” นักศึกษาชาวจีนจะแยกอ่านออกเสียง เป็นสองคำ เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนมีความรู้พื้นฐานภาษาไทยน้อย ไม่ได้เรียนรู้หลักการอ่าน ออกเสียงคำที่มีพยัญชนะท้ายอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็น ประสมผิด การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปด้วย

ดังที่ ZHANG MINGJIE (12 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า พยัญชนะท้ายในคำภาษาไทยจะมีหลายประเภท มีพยัญชนะท้ายเดี่ยว และพยัญชนะท้ายประสม นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย จึงอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นประสมผิด เช่น

คำว่า “สมัคร” จะอ่านออกเสียงผิดเป็น “สะ-หมัก-คน”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมี ปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด คำว่า “สมัคร” จะอ่านออกเสียงเป็น “สะ-หมัก” ซึ่งตัว “คร” เป็นพยัญชนะท้ายประสม และมีการออกเสียงเหมือนกับตัว “ก” นักศึกษาชาวจีนไม่รู้เป็น พยัญชนะประสมจึงแยกอ่านออกเสียงเป็นหนึ่งพยางค์ กลายเป็น “สะ-หมัก-คน” เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้พบคำที่มีพยัญชนะท้ายประสม และพยัญชนะท้ายที่เป็นประสมไม่มีในภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนจึงไม่คุ้นเคยกับการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นประสม จึงทำให้นักศึกษาชาวจีน มีปัญหาอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด และทำให้คำภาษาไทยคำนั้นผิดไปด้วย

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยผิดของ นักศึกษาชาวจีนจะแบ่งเป็น การอ่านออกเสียงสระผิด การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การอ่านออก เสียงพยัญชนะผิด ซึ่งการอ่านออกเสียงพยัญชนะผิดจะมีการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิดและ การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนหลักภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่ได้ฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านออก เสียงภาษาไทยผิด

2) การอ่านภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย

จากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย คำภาษาไทยบางคำจะมีหลาย ความหมาย คำภาษาไทยที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทย เป็นเวลาระยะสั้น ความรู้ภาษาไทยน้อย จึงมีปัญหาการอ่านภาษาไทยไม่เข้าใจ เช่น การอ่านหลักคำ ภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย การอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย และการอ่านสำนวนไทย ไม่เข้าใจความหมาย ดังนี้

2.1) การอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย

ดั่งที่ ZHA NG FENRONG (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า หลักคำภาษาไทยเป็นคำที่เขียนต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกันและใกล้เคียงกัน การแต่งร้อยกรองไทยจะนิยมใช้หลักคำ ซึ่งทำให้ร้อยกรองมีความไพเราะยิ่งขึ้น แล้วจะทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านไม่เข้าใจความหมาย เช่น

เวลาอ่านร้อยกรองไทยได้พบ “ดวงตาใดไม่เหมือนชนนี”

และอ่านไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “ชนนี”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย ซึ่งคำว่า “ชนนี” หมายถึง “คุณแม่” การใช้หลักคำมาแต่งร้อยกรองเพื่อจะทำให้ร้อยกรองไพเราะมากยิ่งขึ้น แต่นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนภาษาอย่างลึกซึ้ง และไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักคำภาษาไทย ถึงแม้ว่า หลักคำมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่ในเวลาเขียนไม่เหมือนกัน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “ชนนี”

ดั่งที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) ได้กล่าวว่า หลักคำภาษาไทยเป็นคำที่ยากสำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งหลักคำส่วนมากจะใช้ในการเขียนหนังสือ เนื่องจากว่าเป็นคำที่ไพเราะและสวยงาม นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้สัมผัสหลักคำภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้อ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย เช่น

เวลาอ่านนิทาน ได้พบประโยคว่า “ศศิธรเต็มดวง”

นักศึกษชาวจีนอ่านไม่เข้าใจคำว่า “ศศิธร”

จากการสนทนาในกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย หลักคำเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน คำว่า “ศศิธร” หมายถึง พระจันทร์ การใช้หลักคำภาษาไทยเพื่อให้เห็นความสวยงามของการใช้คำ เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่มีความรู้ทางด้านการใช้หลักคำ และไม่ได้เรียนหลักคำภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง หลักคำที่ไพเราะส่วนมากจะใช้ในการเขียนหนังสือหรือการแต่งร้อยกรองส่วนมากจะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย

2.2) การอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย

ดั่งที่กลุ่มสบายใจ (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า คำราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระสงฆ์เท่านั้น และไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย เช่น

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในปี พ.ศ. 2559 “ในหลวง เสด็จ

สวรรคต” นักศึกษาชาวจีนจะอ่านไม่เข้าใจความหมาย

ของคำว่า “เสด็จสวรรคต”

จากการสนทนาในกลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย คำว่า “เสด็จสวรรคต” หมายถึงเสียชีวิต ซึ่งคำว่า “เสด็จสวรรคต” เป็นคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์เท่านั้น นักศึกษาชาวจีนไม่เคยเรียนภาษาราชศัพท์ จึงอ่านไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “เสด็จสวรรคต” การใช้คำราชาศัพท์ให้กับพระมหากษัตริย์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการให้ความเคารพกับพระมหากษัตริย์ เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนคำราชาศัพท์ที่ลึกซึ้งในชั้นเรียน และในภาษาจีนไม่มีคำราชาศัพท์เหมือนภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย

ดังที่ CHEN HANQING (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ของภาษาไทยเป็นคำที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์เท่านั้น คำราชาศัพท์เป็นคำที่เข้าใจยากมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จึงอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย เช่น

*ฉันเคยอ่านบทความหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับในหลวงชื่อว่า
“มัยยัสต์แบบในหลวง” นักศึกษาชาวจีนอ่านไม่เข้าใจคำ
ว่า “มัยยัสต์”*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน ทำให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย คำราชาศัพท์เป็นคำศัพท์เฉพาะพระมหากษัตริย์และพระสงฆ์ จึงเป็นคำศัพท์ที่เข้าใจยาก คำว่า “มัยยัสต์” หมายถึง “ประหยัด” นักศึกษาชาวจีนไม่เคยเรียนคำราชาศัพท์อย่างลึกซึ้งและทางการ จึงอ่านไม่เข้าใจความหมายของคำ “มัยยัสต์” เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ของภาษาไทย ในชีวิตประจำวันก็ไม่ได้ใช้คำราชาศัพท์ด้วย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย

2.3) การอ่านสำนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย

ดังที่ WEI LULU (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า สำนวนไทยจะใช้ภาษาที่ไพเราะ และมีความหมายโดยนัย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จึงอ่านสำนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย เช่น

สำนวน “ไม้ใกล้ฝั่ง” อ่านไม่เข้าใจความหมาย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการอ่านสำนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย สำนวน “ไม้ใกล้ฝั่ง” หมายถึง “คนแก่ที่ชราามากแล้ว ใกล้จะตาย อยู่ได้อีกไม่นานแล้ว” ซึ่งในสำนวนนี้ ไม่มีคำไหนจะแสดงให้เห็นถึงคนมีอายุมากแล้ว แต่มันคือความหมายโดยนัยของสำนวนนี้ เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่ได้ใช้สำนวนไทยในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การสื่อความหมายของสำนวนระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านสำนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย

ตั้งที่ XIE MINGXIN (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า สำนักนวนไทยจะใช้คำที่กะทัดรัด และยังสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน สำนักนวนไทยส่วนมากจะสื่อความหมายโดยนัย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านสำนักนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย เช่น

สำนักนวน “โคแก่กินหญ้าอ่อน” อ่านไม่เข้าใจความหมาย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวงศ์จีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาการอ่านสำนักนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย สำนักนวน “โคแก่กินหญ้าอ่อน” หมายถึง “ชายอายุเยอะ ที่มีภรรยา มีอายุอ่อนครวลครวหลาน” ซึ่งสำนักนวนนี้ใช้ภาษาที่กะทัดรัด แต่สื่อความหมายได้อย่างดี เนื่องจากว่า นักศึกษาวงศ์จีนไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่ได้ใช้สำนักนวนไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาการอ่านสำนักนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย

ตั้งที่กล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านไม่เข้าใจความหมาย ได้แก่ การอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย การอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย และการอ่านสำนักนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย นักศึกษาวงศ์จีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ซึ่งไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง คำราชาศัพท์สำหรับนักศึกษาวงศ์จีนค่อนข้างยาก สำนักนวนไทยส่วนมากจะมีความหมายโดยนัย หลักคำภาษาไทยจะเป็นคำที่ลึกซึ้ง นักศึกษาวงศ์จีนจึงมีปัญหาการอ่านไม่เข้าใจความหมาย

ตั้งที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาการอ่าน ได้แก่ การอ่านออกเสียงผิดและการอ่านไม่เข้าใจความหมาย ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยผิด ได้แก่ การอ่านออกเสียงสระผิด การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด ส่วนการอ่านไม่เข้าใจความหมาย ได้แก่ การอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย การอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย และการอ่านสำนักนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย นักศึกษาวงศ์จีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ได้ฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่าน

3.1.4 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาวงศ์จีนด้านการเขียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาวงศ์จีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาวงศ์จีนด้านการเขียน ดังนี้

1) การสะกดคำภาษาไทยผิด

จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มของนักศึกษาวงศ์จีน ได้รู้ว่่านักศึกษาวงศ์จีนมีปัญหาการเขียนด้านการสะกดคำภาษาไทยผิดเป็นอย่างมาก สะกดผิดทั้งพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย และคำภาษาไทยที่มีตัวการ์นต์ ตัวอักษรของภาษาไทยเป็นจำนวนมาก นักศึกษาวงศ์จีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จำคำศัพท์ภาษาไทยไม่แม่นยำ จึงทำให้มีปัญหาการสะกดคำผิด

1.1) การสะกดพยัญชนะต้นผิด

ตั้งที่ BU QIAOLING (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก และคำภาษาไทยบางคำอ่านอย่างหนึ่ง แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง จึงทำให้นักศึกษาวงศ์จีนสะกดคำภาษาไทยผิด เช่น

คำว่า “แทรก” มักจะเขียนผิดเป็น “แซก”

คำว่า “ทราบ” มักจะเขียนผิดเป็น “ซาบ”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้เราได้เห็นว่าการที่สะกดผิดเนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเขียนคำตามเสียงอ่าน ไม่ได้จำคำนั้น ๆ อย่างแม่นยำ เช่น คำว่า “ทราบ แทรก” คำเหล่านี้เป็นคำควบกล้ำไม่แท้ เขียนด้วยตัวอักษร “ทร” แต่ออกเสียงเป็น “ซ” แต่ก็ยังมีคำบางคำในภาษาไทยที่ใช้ตัวอักษร “ทร” และออกเสียงเป็น “ทร” เช่น นิทร เป็นต้น นักศึกษาชาวจีนจึงสับสนระหว่างตัวอักษรที่เขียนกับเสียงอ่านของคำที่ไม่เหมือนกัน จึงต้องจดจำคำศัพท์ของแต่ละคำให้ได้อย่างแม่นยำ จึงจะสะกดคำในการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ครั้งที่ LI DEHUA (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก แล้วพยัญชนะต้นบางตัวของภาษาไทยไม่มีในภาษาจีน และทำให้นักศึกษาชาวจีนออกเสียงผิด แล้วจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนสะกดผิดพยัญชนะต้นผิด เช่น

คำว่า “ร่างกาย” เขียนผิดเป็น “ล่างกาย”

คำว่า “รูปภาพ” เขียนผิดเป็น “ลูบภาพ”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้ได้เห็นว่าการที่ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการสะกดพยัญชนะต้นผิด โดยนักศึกษาชาวจีนสะกดพยัญชนะต้นผิดเนื่องจากเขียนคำตามเสียงอ่าน ไม่ได้จำคำนั้น ๆ อย่างแม่นยำ คำว่า “ร่างกาย รูปภาพ” พยัญชนะต้นตัว “ร” นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงไม่ได้จึงออกเสียงเป็นตัว “ล” จะทำให้เขียนผิดเป็น “ล่างกาย ลูบภาพ” เนื่องจากว่าพยัญชนะของภาษาไทยบางตัวไม่มีในภาษาจีน เช่น “ร” และนักศึกษาชาวจีนจำคำศัพท์ได้ไม่แม่นยำ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสะกดพยัญชนะต้นผิด

1.2) การสะกดพยัญชนะท้ายผิด

ครั้งที่กลุ่มชยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า ภาษาไทยมีคำที่ค่อนข้างซับซ้อน พยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีหลายตัว บางตัวออกเสียงเหมือนแต่เขียนไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสะกดพยัญชนะท้ายผิด เช่น

คำว่า “ประมาณ” จะเขียนเป็น “ประมาน”

จากการสนทนาในกลุ่ม ทำให้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการสะกดพยัญชนะท้ายผิด ซึ่งพยัญชนะท้ายตัว “ณ” จะทำตำแหน่งเหมือนกันกับตัว “น” พยัญชนะท้ายมีหลายตัวที่จะออกเสียงเหมือนกันกับตัว “น” เช่น “ณ ล ณ ร” แต่นักศึกษาชาวจีนจะเขียนเป็นตัว “น” ทั้งหมด เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนจะจำคำศัพท์ได้ไม่แม่นยำ และคำภาษาไทยบางคำออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง นักศึกษาชาวจีนไม่จดจำเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนหลักภาษาไทย จึงทำให้สะกดพยัญชนะท้ายผิด

ตั้งที่ XIAO TINGTING (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า พยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม ซึ่งพยัญชนะประสมก็จะออกเสียงเดี่ยว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสะกดผิดพยัญชนะท้าย เช่น

คำว่า “บุตร” เขียนเป็น “บุตร”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหาการสะกดพยัญชนะท้ายผิด ซึ่งตัว “ตร” เป็นพยัญชนะท้ายประสม และออกเสียงเหมือนกันกับตัว “ด” พยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีหลายตัวที่ออกเสียงเหมือนกันกับตัว “ด” แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากว่า นักศึกษชาวจีนจำคำศัพท์ภาษาไทยได้ไม่แม่นยำ และไม่ได้จดจำกฎเกณฑ์การเขียนหลักภาษาไทย ส่วนมากจะเขียนตามเสียงของการอ่าน จึงทำให้นักศึกษชาวจีนสะกดพยัญชนะท้ายผิด

1.3) การสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด

ตั้งที่ ZHANG WENQI (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก จะทำให้ในเวลาสะกดคำภาษาไทยสับสนกัน และภาษาไทยมีคำที่ตัวการันต์ ยิ่งทำให้นักศึกษชาวจีนสะกดคำผิด เช่น

คำว่า “ศาสตร์” จะสะกดผิดเป็น “ศาส”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหาการสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด คำว่า “ศาสตร์” จะออกเสียงเป็น “ศาส” และมีตัว “ตร” เป็นตัวการันต์ คำภาษาไทยที่มีตัวการันต์จะทำให้ให้นักศึกษชาวจีนสับสนมาก และนักศึกษชาวจีนจะเขียนตามการอ่านออกเสียงของคำนั้น จึงเขียนคำว่า “ศาสตร์” เป็น “ศาส” เนื่องจากว่า นักศึกษชาวจีนจะจำคำที่มีตัวการันต์ได้ไม่แม่นยำ และคำภาษาไทยบางคำออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง นักศึกษชาวจีนที่ไม่จดจำเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนหลักภาษาไทย จึงทำให้สะกดคำภาษาไทยที่มีตัวการันต์ผิด ดังนั้นกฎเกณฑ์ด้านหลักภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่นักศึกษชาวจีนต้องเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

ตั้งที่ SHUI YUELI (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า คำภาษาไทยที่มีตัวการันต์สำหรับนักศึกษชาวจีนยากมาก ส่วนมากจะไม่ได้จดจำคำภาษาไทยอย่างแม่นยำ จึงทำให้นักศึกษชาวจีนสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด เช่น

คำว่า “พระจันทร์” สะกดผิดเป็น “พระจัน”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษชาวจีนมีปัญหาการสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด คำว่า “พระจันทร์” ออกเสียง “พระจัน” แต่เขียนเป็น “พระจันทร์” ตัว “ทร” เป็นตัวการันต์ของคำ นักศึกษชาวจีนจะเขียนตามการอ่านออกเสียงของคำ จึงเขียนเป็น “พระจัน” เนื่องจากว่า นักศึกษชาวจีนจะจำคำที่มีตัวการันต์ได้ไม่แม่นยำ และคำภาษาไทยบางคำออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง นักศึกษชาวจีนที่ไม่จดจำเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนหลักภาษาไทย จึงทำให้สะกดคำภาษาไทยที่มีตัวการันต์ผิด ดังนั้นกฎเกณฑ์ด้านหลักภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่นักศึกษชาวจีนต้องเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

ดังที่กล่าว สรุปลงได้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการเขียนด้านการสะกดคำภาษาไทยผิด ได้แก่ การสะกดพยัญชนะต้นผิด การสะกดพยัญชนะท้ายผิด และการสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนจำคำภาษาไทยได้ไม่แม่นยำ และไม่จดจำเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนหลักภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการสะกดคำภาษาไทยผิด

2) การเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์

จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มของนักศึกษาชาวจีน ได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเขียนด้านการเรียงลำดับและข้อความผิดไวยากรณ์ภาษาไทย ซึ่งนักศึกษาชาวจีนจะเรียงลำดับตามไวยากรณ์ภาษาจีน หรือบางครั้งก็ใช้คำซ้ำกัน จะทำให้ประโยคนั้นผิดไวยากรณ์ภาษาไทย

ดังที่กลุ่มกวี (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะพูดผิด แล้วจะทำให้เขียนผิดด้วย การเรียงลำดับคำในโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้องโดยเฉพาะประโยคยาว ๆ เช่น

*“ฉันเรียนภาษาไทยประมาณ 9 เดือนแล้ว ฉันเรียน
ภาษาไทยที่เมืองไทยเมื่อก่อนไม่ได้เรียนภาษาไทยอยู่
ภายในมัธยม จนถึงเมืองไทยก็ได้รับโอกาสเรียน
ภาษาไทย”*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้ได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ภาษาไทย ซึ่งประโยคที่ดังกล่าวควรจะเป็น “สมัยเรียนมัธยมฉันไม่ได้เรียนภาษาไทย แต่ฉันมาเรียนภาษาไทยที่เมืองไทยประมาณ 9 เดือนแล้ว” ในประโยคนี้ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะเรียงข้อความตามไวยากรณ์ภาษาจีน นักศึกษาชาวจีนจะไม่รู้ใช้คำเชื่อมของภาษาไทยมาเชื่อมประโยคให้ถูกต้อง เนื่องจากว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน และนักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ภาษาไทย

ดังที่ LIU YANG (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ไวยากรณ์ของภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกัน เวลาในการเรียงลำดับคำหรือข้อความ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะวางส่วนขยายผิด เช่น

นักศึกษชาวจีนจะเรียงเป็น “นกอยู่บนท้องฟ้าบิน”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้เราได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำอย่างถูกต้องคือ “นกบินอยู่บนท้องฟ้า” นักศึกษาชาวจีนจะวางส่วนขยายผิด ซึ่งคำว่า “บิน” เป็นกริยา “อยู่บนท้องฟ้า” เป็นบทขยายกริยาตามไวยากรณ์ภาษาไทย ขยายกริยาจะต้องตามหลังกริยา แต่ในไวยากรณ์ภาษาจีน ขยายกริยาจะต้องอยู่หน้ากริยา จึงทำให้เรียงผิดเป็น “นกอยู่บนท้องฟ้าบิน” เนื่องจากว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับ

ภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และนักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาจีนแล้ว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์

ดังที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะมีปัญหาการเรียนลำดับคำผิดไวยากรณ์ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะวางส่วนขยายของภาษาไทยผิด เช่น

นักศึกษาวจีนเรียงเป็น “เขามี 3 ด้ามปากกา”

จากการสนทนากลุ่ม จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียนลำดับคำผิดไวยากรณ์ภาษาไทย การเรียงลำดับคำอย่างถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาไทยคือ “เขามีปากกา 3 ด้าม” คำว่า “3 ด้าม” เป็นบทขยายกรรม และเป็นลักษณนาม ตามไวยากรณ์ภาษาไทยลักษณนามจะต้องอยู่หลังคำนาม ส่วนในไวยากรณ์จีน ลักษณนามจะอยู่หน้าคำนาม นักศึกษาชาวจีนจะวางส่วนขยายผิด จึงเรียงผิดเป็น “เขามี 3 ด้ามปากกา” เนื่องจากว่า ไวยากรณ์การเรียนลำดับคำในประโยคระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และนักศึกษาวจีนไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาวจีนเรียงลำดับคำในประโยคผิด

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียนด้านการเรียงลำดับคำและข้อความผิด ซึ่งนักศึกษาวจีนส่วนมากจะเรียงตามไวยากรณ์ภาษาจีน และนักศึกษาวจีนไม่รู้ใช้คำเชื่อมระหว่างประโยค และวางส่วนขยายของประโยคผิด เนื่องจากว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกัน จึงทกให้มีปัญหาการเรียนลำดับคำและข้อความผิด

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาวจีนด้านการเขียนจะมี การสะกดคำผิดและการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ การสะกดคำผิดได้แก่ การสะกดพยัญชนะต้นผิด การสะกดพยัญชนะท้ายผิด และการสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ผิด เนื่องจากว่านักศึกษาวจีนจำคำภาษาไทยไม่แม่นยำ และในเวลาเขียนจะเขียนตามการอ่านออกเสียงของคำนั้น คำภาษาไทยบางคำอ่านออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เวลาเขียนอีกอย่างหนึ่ง จึงทำให้นักศึกษาวจีนสะกดผิด ส่วนการเรียนลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ นักศึกษาวจีนส่วนมากจะวางส่วนขยายผิดเนื่องจากไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาวจีนมีปัญหาการเรียนลำดับคำและข้อความผิด

3.1.5 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาวจีนด้านวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาวจีนทางด้านวัฒนธรรม ดังนี้

1) การทักทาย

จากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน แล้วได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการไหว้ไม่ถูกต้อง การไหว้ คือ การทักทายระหว่างคนในสังคมไทย การไหว้ถือว่าเป็นการให้ความเคารพระหว่างคนในสังคม นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทย จึงมีปัญหาการไหว้ไม่ถูกต้อง

ตั้งที่กลุ่มชั้น (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไม่ได้สัมผัสวัฒนธรรมไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาไม่ยกมือไหว้อาจารย์ผู้สอนเช่น

*วันหนึ่ง ที่เราเพิ่งมาเรียนที่ประเทศไทย วันนั้นเป็น
การเข้าเรียนวันแรกที่ไทย พอได้เจออาจารย์ผู้สอนเข้ามา
ในห้องเรียน นักศึกษาชาวจีนทุกคนไม่ยกมือไหว้อาจารย์
เลย*

จากการสนทนากลุ่ม ทำให้ได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการไม่ไหว้อาจารย์ การไหว้ เป็นมารยาทไทยที่เป็นสืบทอดกันมาช้านาน การไหว้เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความหมายเพื่อการทักทาย การขอบคุณ การขอโทษ หรือการกล่าวลา โดยยกมือสองข้างประนม นิ้วชิดกัน ปลายนิ้วจรดกัน ยกมือขึ้นในระดับต่าง ๆ ตามฐานะของบุคคล และเมื่อมีผู้ทำความเคารพด้วยการไหว้ ให้ทำการรับไหว้ทุกครั้ง นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยรู้เรื่องวัฒนธรรมของประเทศไทย จึงไม่รู้การไหว้มีความสำคัญมากสำหรับคนไทย การยกมือไหว้ของนักศึกษาชาวจีนในตอนแรกที่เพิ่งเข้ามาเรียนในประเทศไทย จึงไม่ใช่สิ่งที่นักศึกษาชาวจีนคุ้นชิน แต่เมื่อได้รับการสอนจากอาจารย์ก็จะเริ่มคุ้นชินและยกมือไหว้ตามวัฒนธรรมที่ติงามของคนไทยได้โดยง่าย

ตั้งที่ LIANG YINYAN (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า การไหว้ของประเทศไทยจะแบ่งตามระดับต่าง ๆ นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้เรียนวัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษา ชาวจีนไหว้ไม่ถูกต้อง เช่น

*เข้าวันหนึ่ง เวลาเจออาจารย์ผู้สอน เราก็ประนมมือ
แล้วค้อมศีรษะลงไหว้เฉย ๆ มือก็ไม่ได้ยกขึ้นตามศีรษะ
มื่อยังห่างจากหน้าระยะยาว*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการไหว้ไม่ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย ซึ่งการไหว้อาจารย์อย่างถูกต้องจะต้องประนมมือแล้วยกขึ้นพร้อมกับค้อมศีรษะลงให้หัวนมมือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วแนบระหว่างคิ้ว อาจารย์เป็นผู้มีพระคุณจะต้องไหว้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การไหว้เป็นการแสดงความเคารพให้ผู้คน การไหว้คนในแต่ละระดับจะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนวัฒนธรรมของไทยอย่างลึกซึ้ง

และก่อนที่มาประเทศไทยในชีวิตประจำวันไม่ได้ยกมือไหว้ นอกจากนี้ วัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนจึงไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทย จึงทำให้มีปัญหาการไหว้ไม่ถูกต้องของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการทักทาย ซึ่งนักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการไม่ไหว้และไหว้ไม่ถูกต้อง โดยนักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง วัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกัน การไหว้เป็นการทักทายของประเทศไทย นักศึกษาชาวจีนไม่ได้ใช้การยกมือไหว้เป็นวิธีการทักทายในชีวิตประจำวัน จึงไม่คุ้นเคยกับการยกมือไหว้ ทำให้มีปัญหาการไม่ไหว้ และการยกมือไหว้อาจารย์ไม่ถูกต้อง

2) การแต่งตัว

จากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน แล้วได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการแต่งตัวไม่สุภาพ ในโรงเรียนของประเทศไทยจะเน้นการแต่งตัวเท่ากับประเทศไทย ยิ่งเป็นมหาวิทยาลัยก็จะไม่บังคับให้ใส่ชุดนักศึกษา ใส่ชุดตามสบายเข้าเรียน พอมาเรียนที่ประเทศไทย นักศึกษาชาวจีนจะไม่ชินกับวัฒนธรรมไทย จนทำให้มีปัญหาการแต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อย

ดังที่กลุ่มชั้น (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อยตามกาลเทศะ เวลาเข้าเรียนนักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะแต่งตัวไม่เรียบร้อย นักศึกษาชาวจีนชอบแต่งตัวแบบตามสบาย แพนชั่นและเชิ้กซี่ การแต่งตัวแบบนี้จับผิดวัฒนธรรมไทย เช่น

นักศึกษาชาวจีนชอบใส่กางเกงยีนส์เข้าห้องเรียน

นักศึกษาชาวจีนชอบใส่กระโปรงสั้นมากเกินไปเข้าห้องเรียน

นักศึกษาชาวจีนใส่ชุดนักศึกษาไม่รัดเข็มขัด

นักศึกษาชายใส่ชุดนักศึกษาไม่ใส่เนคไท

จากการสนทนากลุ่ม ทำให้ได้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแต่งตัวไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมตามกาลเทศะ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่ค่อยเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศไทย วัฒนธรรมของประเทศไทยจะเน้นสุภาพเรียบร้อย ไม่ว่าจะเข้าห้องเรียนหรือเข้าวัด จะต้องแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ นักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนที่ประเทศไทยไม่ค่อยได้สัมผัสวัฒนธรรมของประเทศไทยอย่างถูกต้อง และเนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศที่ไม่ค่อยเน้นเรื่องการแต่งกายเข้าห้องเรียน ให้ใส่ชุดตามสบายของแต่ละคน ซึ่งวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน นักศึกษาชาวจีนที่เพิ่งมาประเทศไทยไม่มีความเคยชินกับวัฒนธรรมไทย จึงทำให้ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อยผิดวัฒนธรรมของประเทศไทย

ดังที่ LI WENNI (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธเป็นหลัก การแต่งตัวเข้าวัดเป็นสิ่งสำคัญมาก นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยมีความรู้ด้านวัฒนธรรมของไทย จึงทำให้มีปัญหาการแต่งตัวเข้าวัดไม่ถูกต้อง เช่น

นักศึกษาชาวจีนชอบใส่กางเกงขาสั้นเข้าวัด

นักศึกษาชาวจีนเข้าวัดจะไม่ถอดรองเท้า

นักศึกษาชาวจีนใส่กระโปงสั้นเข้าวัด

นักศึกษาชาวจีนใส่เสื้อที่ไม่มีแขนเสื้อเข้าวัด

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ทำให้เห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแต่งตัวเข้าวัดไม่ถูกต้อง นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยมีความรู้ด้านวัฒนธรรมไทย ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ การเข้าวัดเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังมาก วัดของไทยเป็นสถานที่ได้รับประชาชนยกย่องนับถือมาก คนไทยทุกคนให้ความเคารพกับวัดและพระเป็นอย่างมาก ดังนั้นการเข้าวัดจะต้องแต่งตัวให้สุภาพเรียบร้อย ถึงแม้ว่าเราเป็นชาวต่างชาติ ควรจะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของไทย การที่แต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อยเข้าวัดถือว่าเป็นไม่ให้ความเคารพกับวัดหรือไม่ให้ความเคารพกับศาสนาพุทธ นักศึกษาชาวจีนที่มีปัญหาวัฒนธรรมด้านการแต่งตัว เนื่องจากว่า ระเบียบจีนจะไม่นับถือศาสนาพุทธ และนักศึกษาชาวจีนไม่มีความรู้เกี่ยวกับศาสนาพุทธ จึงไม่รู้ข้อบังคับของศาสนาพุทธ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการแต่งตัวไม่สุภาพเข้าวัด

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการแต่งตัวไม่สุภาพเข้าวัดและเข้าห้องเรียน ซึ่งนักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่ได้สัมผัสกับวัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน ในประเทศจีนจะไม่เน้นเรื่องการแต่งตัว จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อย

3) มารยาท

จากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน แล้วได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาวัฒนธรรมด้านการเดินผ่านผู้ใหญ่ การเดินผ่านผู้ใหญ่เป็นมารยาทอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง การเดินผ่านผู้ใหญ่จะต้องเดินผ่านอย่างถูกต้อง จึงถือว่าการให้ความเคารพผู้ใหญ่

ดังที่ WANG POYANG (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่ได้เรียนวัฒนธรรมของไทยอย่างลึกซึ้ง และในประเทศจีนก็ไม่มีวัฒนธรรมการเดินผ่านผู้ใหญ่ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเวลาเดินผ่านผู้ใหญ่ผิดมารยาทไทย เช่น

เวลาเลิกเรียนแล้ว อาจารย์ก็เดินจากไปห้องเรียน

บางที่อาจารย์จะเดินช้า ๆ แต่พอนักศึกษาชาวจีนเดินผ่าน

อาจารย์ก็เดินผ่านไปเฉย ๆ แล้วอาจารย์ถึงจะบอกว่า การทำ

แบบนี้ผิดมารยาท

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหา การเดินทางผ่านผู้ใหญ่มิตรมารยาท นักศึกษาชาวจีนไม่ได้รู้วัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่คอยได้ใช้ใน ชีวิตประจำวัน คนไทยถือว่าอาจารย์เป็นผู้ที่มีฐานะสูง และต้องให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการเดินทางผ่านผู้ใหญ่เนื่องจากว่าวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย ต่างกัน ในประเทศจีนไม่เน้นเรื่องการเดินทางผ่านผู้ใหญ่ และเมื่อนักศึกษาชาวจีนมาเรียนที่ประเทศไทย เวลาเดินทางอาจารย์ก็ไม่รู้มารยาทในการเดินทางผ่านผู้ใหญ่ นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับ วัฒนธรรมของไทยด้านมารยาทการเดินทางผ่านผู้ใหญ่ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเดินทางผ่าน ผู้ใหญ่มิตรมารยาทของประเทศไทย

ดังที่ ZHAO BINBING (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า นักศึกษาชาวจีน จะไม่คอยได้เรียนวัฒนธรรมของไทย และวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศต่างกัน จำทำให้นักศึกษา ชาวจีนที่เรียนในประเทศไทยมีปัญหาด้านมารยาท เช่น

เวลาเรียนวิชาหลักภาษาไทย พออาจารย์สอนเสร็จ แล้ว สั่งให้เราทำแบบฝึกหัดในห้อง แล้วจะมีบางข้อเราสงสัย นักศึกษาบางคนก็ไปถามอาจารย์ อาจารย์นั่งอยู่บนเก้าอี้ พอ นักศึกษาไปถามคำถามก็ยืนอยู่ แล้วอาจารย์ก็ต้องเงยหน้า ไปมองนักศึกษา แล้วพอดีมีอาจารย์ท่านหนึ่งเข้ามา แล้ว บอกว่า “เวลาถามคำถามนักศึกษาต้องต่ำกว่าครู เพราะ เราไปนักศึกษาฐานะก็ต่ำอยู่แล้ว”

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหา วัฒนธรรมด้านมารยาท ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจีนการทำผิดตามมารยาทไทย มารยาทไทยจะให้เกียรติ และความเคารพกับผู้ใหญ่มาก ซึ่งอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่เราต้องเคารพนับถือมาก วัฒนธรรมไทยจะถือ ว่า คนที่มีฐานะต่ำกว่า เวลาถามคำถามหรือยืนอยู่จะต้องต่ำกว่าคนที่มีฐานะสูงกว่า จึงถือ่าให้เกียรติผู้ ที่มีฐานะสูงกว่า เวลาถามคำถามอาจารย์ ควรจะต้องทำตามวัฒนธรรมของไทย ถ้าอาจารย์ยืนอยู่ นักศึกษาควรจะต้องโค้งตัวลงนิดหนึ่ง ถ้าอาจารย์นั่งอยู่ นักศึกษาควรจะต้องกราบหรือนั่งอยู่บนพื้น สิ่งเหล่านี้เป็นมารยาทไทยที่นักศึกษาต้องเรียนรู้และทำตาม การที่นักศึกษาชาวจีนทำผิดวัฒนธรรม ของไทยเนื่องจากวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน นักศึกษาชาวจีนจึงไม่คุ้นชินกับ วัฒนธรรมของไทย จนทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาวัฒนธรรมด้านมารยาท

ดังกล่าว สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาวัฒนธรรมด้านมารยาท ซึ่งเป็น การเดินทางผ่านผู้ใหญ่มิตรมารยาท และไม่รู้มารยาทในการถามคำถาม นักศึกษาชาวจีนไม่คอยได้เรียนรู้ วัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง การที่นักศึกษาชาวจีนทำผิดมารยาทนั้น เนื่องจากวัฒนธรรมทั้งสองประเทศ มีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับมารยาทของประเทศไทย จึงทำให้มีปัญหา วัฒนธรรมด้านมารยาทของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การไหว้ไม่ถูกต้อง การแต่งตัวไม่สุภาพ และการทำผิดมารยาทไทย นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่รู้วิธีการไหว้และไม่รู้วัฒนธรรมของประเทศไทย จึงจะไหว้ไม่ถูกต้อง การไหว้ของประเทศไทยยังแบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ตามฐานะของบุคคล ซึ่งการไหว้แต่ละคนจะใช้วิธีการไหว้ไม่เหมือนกัน และคนไทยถือว่าการไหว้นั้นยังเป็นวิธีที่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ส่วนการแต่งตัว นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่ว่าต้องแต่งตัวเหมาะสมตามกาลเทศะ คนไทยถือว่าการเข้าวัดจะต้องแต่งตัวเรียบร้อยสุภาพ ซึ่งเป็นวิธีที่ให้เกียรติเคารพศาสนาพุทธ การเข้าห้องเรียนต้องแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยจะถือว่าเคารพครูและอาจารย์ นักศึกษาการทำผิดมารยาทเนื่องจากนักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้มารยาทไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาทางด้านวัฒนธรรมไทย

3.2 สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ได้พบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียนและด้านวัฒนธรรม ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาที่ผู้วิจัยวิเคราะห์มาเหล่านี้จะมีสาเหตุต่าง ๆ เนื่องจากว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักศึกษาชาวจีน แล้วเวลาในการใช้ภาษาไทยจะเกิดปัญหาต่าง ๆ ถึงแม้ว่าประเทศจีนกับประเทศไทยใกล้เคียงกัน แต่วัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกันมาก แล้วผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อและวัฒนธรรม ด้านผู้ใช้ภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะแบ่งแยกเป็นผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้และผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือ ตามรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ด้านความเชื่อและวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนาในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านความเชื่อและวัฒนธรรม ดังนี้

1) ด้านความเชื่อ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่าสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะมีแต่ละด้าน ส่วนด้านความเชื่อก็เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย ดังนี้

ความเชื่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกัน ซึ่งความเชื่อเกิดจากคนในสังคม ความเชื่อจะส่งผลต่อการใช้ภาษาได้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธเป็นหลัก จะทำให้ความเชื่อต่าง ๆ ไม่เหมือนกับประเทศจีน จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังที่กลุ่มขยัน (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า

เนื่องจากว่า ความเชื่อของประเทศไทยแตกต่างกับ
ประเทศจีนมาก นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับความเชื่อของ
ไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย

จากการสนทนาในกลุ่มตัวอย่างแล้ว ทำให้เห็นว่า ความเชื่อเป็นสาเหตุของปัญหา
การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งความเชื่อของทั้งสองประเทศจะไม่เหมือนกัน และถือเป็น
ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ ความเชื่อก็จะมีความสัมพันธ์กับชีวิตของคน แล้วชีวิตของคนในทุกวัน
จะต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ดังนั้น ภาษาก็จะต้องสัมผัสกับความเชื่อดังเดิมเหมือนกัน นักศึกษาชาวจีน
ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะไม่ได้เรียนความเชื่อของประเทศไทยอย่างลึกซึ้ง และบางทีความเชื่อ
จะต้องไปสัมผัสจริง ๆ จึงจะรู้ว่าความเชื่อบางอย่างจะเป็นอย่างไร เพราะความเชื่อของแต่ละที่ก็จะ
ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ความเชื่อเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาทางด้านวัฒนธรรม
ความเชื่อจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของคนในสังคม การใช้ชีวิตของแต่ละ
ประเทศไม่เหมือนกัน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะไม่ค่อยมีความรู้ด้าน
ความเชื่อของประเทศไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาด้านวัฒนธรรม ดังที่ RUAN LILIAN
(10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ความเชื่อเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับคนในสังคม
ความเชื่อจะส่งผลต่อการใช้ภาษาได้ เนื่องจากว่าความเชื่อ
ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนไม่เหมือนกัน การใช้ชีวิต
ของทั้งสองประเทศก็ไม่เหมือนกัน จะทำให้นักศึกษาชาวจีน
มีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านวัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ความเชื่อเป็นสาเหตุของปัญหา
การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ความเชื่อเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของคนในสังคม การใช้ชีวิต
ระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกันด้วย ซึ่งความเชื่อจะมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาด้วย
เนื่องจากการใช้ชีวิตของทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน ความเชื่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศ
จีนก็มีความแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ ความเชื่อยังมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม นักศึกษาชาวจีน
เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่มีความเคยชินกับความเชื่อของประเทศไทย จะทำให้นักศึกษา
ชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านวัฒนธรรม

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ความเชื่อเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย
ของนักศึกษาชาวจีน โดยที่ความเชื่อของประเทศไทยกับประเทศจีนไม่เหมือนกัน ซึ่งความเชื่อมี
ความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและการใช้ภาษา ดังนั้น ความเชื่อเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิด
ปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

2) ด้านวัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน ได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งวัฒนธรรมจึงมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษา ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนอย่างใกล้ชิด แต่วัฒนธรรมของทั้งสองประเทศก็มีความแตกต่างกันมาก ดังนั้น วัฒนธรรมก็จะเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งวัฒนธรรมจะมีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตของคนในสังคม การใช้ชีวิตระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน ดังที่ BU QIAOLING (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*วัฒนธรรมของประเทศไทยกับประเทศจีนไม่เหมือนกัน
ซึ่งชีวิตความเป็นอยู่ของทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน
จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาทางวัฒนธรรม*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนแล้ว จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน วัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษา เนื่องจากว่า วัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกัน และการใช้ภาษาก็จะมีความแตกต่างกันด้วย ซึ่งนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยน้อย จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของประเทศ วัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศต่างกัน การใช้ภาษาจะมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม ดังที่ SU ZHONGXIAN (10 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนวัฒนธรรม
ไทยอย่างลึกซึ้ง และวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมี
ความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของ
นักศึกษาชาวจีน*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนแล้ว จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนอย่างใกล้ชิด วัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่ได้เรียนวัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง ซึ่งภาษาก็นับเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของประเทศ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งวัฒนธรรมจะมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาด้วย วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทย ดังที่ CHEN LIN (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา
วัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน
จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยและปัญหาทาง
วัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษชาวจีน จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมเป็นสาเหตุของปัญหา
การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เนื่องจากว่าวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษา นักศึกษา
ชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา ความรู้ทางด้านภาษาไทยน้อย และเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และ
วัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้
ภาษาไทย ดังนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นสาเหตุหลักของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา
ชาวจีนเนื่องจากว่า ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง และภาษากับวัฒนธรรมจะมีความสัมพันธ์กันอย่าง
ต่อเนื่อง นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีความรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทยน้อย
และไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมของไทย และที่สำคัญคือ วัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมี
ความแตกต่างกันมาก จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ความเชื่อและวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญมากของประเทศชาติ
ความเชื่อและวัฒนธรรมของประเทศไทยจะมีความหลากหลายมาก และภาษากับวัฒนธรรมจะมี
ความสัมพันธ์ระหว่างกัน เนื่องจากว่า ความเชื่อและวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความ
แตกต่างกัน วิธีชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกันมาก และนักศึกษาชาวจีน
เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่คุ้นเคยกับความเชื่อและวัฒนธรรมของประเทศไทย จึงทำให้
นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยและปัญหาทางวัฒนธรรม ดังนั้น ความเชื่อและวัฒนธรรม
เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3.2.2 ด้านผู้ใช้ภาษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สนทนาในกลุ่มและการสัมภาษณ์ของ
นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านผู้ใช้ภาษา
ดังนี้

1) ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือ

ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย เนื่องจากว่า ผู้ใช้ภาษา
เป็นนักศึกษาชาวจีนภาคเหนือ ซึ่งภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก จึงทำให้เกิดปัญหา
การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังที่ LI DEHUA (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เนื่องจากว่า ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความ
แตกต่างกัน และนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลา
ระยะสั้น มีความรู้ภาษาไทยน้อย นักศึกษาชาวจีนมีคุ้นเคย

กับการใช้ภาษาไทย จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยใน
ด้านต่าง ๆ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ผู้ใช้ภาษานักศึกษาชาวจีนมีความรู้ภาษาน้อย เรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น บางทีในเวลากการสื่อสารจะติดสำเนียงท้องถิ่นของตน และเนื่องจากว่าภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนจะมีความคุ้นเคยกับภาษาจีนมาตั้งแต่เกิด ดังนั้น จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ หลายด้าน

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก ผู้ใช้ภาษาเป็นนักศึกษาชาวจีนภาคเหนือ เนื่องจากว่าเรียนภาษาไทยไม่ลึกซึ้ง และตัวอักษรภาษาไทยบางตัวไม่มีในภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการสะกดคำผิดเป็นอย่างมาก ดังที่กลุ่มสบายใจ (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า

เนื่องจากว่าผู้ใช้ภาษาเป็นนักศึกษาชาวจีน
ภาคเหนือ การใช้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติค่อนข้างยาก
ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก และตัวอักษร
ภาษาไทยบางตัวไม่มีในภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีน
เกิดปัญหาการสะกดคำภาษาไทยผิด

จากการสนทนาในกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งผู้ภาษาจะมีความรู้ภาษาน้อย และภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก และตัวอักษรภาษาไทยบางตัวไม่มีในภาษาจีน ทำให้นักศึกษาชาวจีนสับสนคำภาษาไทยด้วย จะทำให้นักศึกษาชาวจีนสะกดคำภาษาไทยผิด นอกจากนี้ ภาษาไทยจะมีความแตกต่างกับภาษาจีนมาก นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาจีนแล้ว จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรหรือไวยากรณ์ภาษาไทยก็ตาม ไวยากรณ์ภาษาไทยส่วนมากจะต่างกับกับภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการเขียน ดังที่ CHEN LIN (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เนื่องจากว่าไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน
นักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง
และจะชินกับไวยากรณ์ภาษาจีนมากกว่า นักศึกษาชาวจีน
ยังขาดการฝึกฝนในการพูดและการเขียน จึงทำให้มีปัญหา
การพูดและการเขียนภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ผู้ใช้ภาษาเป็นนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง นักศึกษาชาวจีนจะมีความคุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาจีนแล้ว เวลาในการใช้ภาษาไทยจะใช้ตามไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการเขียน

ผู้ใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย ผู้ใช้ภาษามาจากแต่ละที่ ในแต่ละที่จะมีภาษาท้องถิ่นของตน ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือจะติดสำเนียงภาคเหนือ และจะภาษาไทยบางคำจะออกเสียงไม่ได้ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการออกเสียงไม่ชัดเจนและมีสำเนียงท้องถิ่นด้วย ดังที่ ZHONG XIAOXUE (11 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เนื่องจากว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ส่วนมากจะใช้ภาษาท้องถิ่นของตนในการสื่อสาร จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนในเวลาพูดภาษาไทยออกเสียงไม่ชัดเจน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนมาจากแต่ละที่ ในแต่ละที่จะมีภาษาท้องถิ่นของตน นอกจากในเวลาเรียน นักศึกษาชาวจีนจะใช้ภาษาภาษาท้องถิ่นของตนระหว่างการสื่อสาร จะทำให้ในเวลาพูดภาษาไทยติดภาษาท้องถิ่นด้วย ทำให้ออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง ดังนั้น ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน โดยที่ผู้ใช้ภาษาจะมีพื้นฐานภาษาไทยน้อย ขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ไวยากรณ์ภาษาไทยไม่เชี่ยวชาญ และผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือติดภาษาท้องถิ่นของตน เนื่องจากว่า ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2) ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะมาจากภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งติดกับประเทศไทยมาก แต่วิถีชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างทั้งสองประเทศก็ไม่เหมือนกันแล้วการใช้ภาษาก็จะไม่เหมือนกันด้วย ดังที่กลุ่มกวี (4 ตุลาคม 2560 : สนทนากลุ่ม) กล่าวว่า

ถึงแม้ว่า ภาคใต้ของประเทศไทยติดกับประเทศไทย แต่การใช้ชีวิต การใช้ภาษาก็ยังมีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้จะออกเสียงติดสำเนียงท้องถิ่นของชาวจีนภาคใต้ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย

จากการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้เป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยส่วนใหญ่จะมาจากภาคใต้ของประเทศจีน ซึ่งภาคใต้ของประเทศจีนติดกับประเทศไทย แต่สำเนียงภาษาระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน ซึ่งการใช้ภาษาและการใช้ชีวิตก็จะมี ความแตกต่างกันด้วย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย

นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะมาจากภาคใต้ของ ประเทศจีน ซึ่งภาคใต้ของประเทศจีนจะมีภาษาท้องถิ่นมากมาย จึงทำให้เวลาพูดภาษาไทยติดภาษา ท้องถิ่นของตน ดังที่ GAO XINXIN (12 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า

*เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนมาจากแต่ละที่ ในแต่ละ
ที่จะมีภาษาท้องถิ่นของตน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทย
เป็นภาษาที่สองเป็นเวลาระยะสั้น นักศึกษาชาวจีนมีความเคย
ชินกับภาษาท้องถิ่นของตน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิด
ปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านการพูดและการอ่าน*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้เป็น สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยจะมาจากแต่ ละที่ที่ไม่เหมือนกัน ส่วนในแต่ละที่ก็จะภาษาท้องถิ่นของตน ภาษาท้องถิ่นของชาวจีนภาคใต้จะมีนำ เนียงคล้ายกับภาษาไทยบางคำ และนักศึกษาชาวจีนมีความเคยชินกับภาษาท้องถิ่นของตน ในเวลา สื่อสารจึงออกเสียงติดภาษาท้องถิ่นของตน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนในเวลาการอ่านและการพูด ภาษาไทยไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง

นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะมาจากภาคใต้ของ ประเทศจีน การใช้ภาษาไทยจะติดสำเนียงท้องถิ่นของชาวจีนภาคใต้ จึงทำให้ในเวลาการสื่อสาร ภาษาไทยออกเสียงติดสำเนียงท้องถิ่น แล้งจึงกลายเป็นคำผิดความหมาย ดังที่ BAO JINLING (13 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*เนื่องจากว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้ และ
ภาษาถิ่นจะมีบางคำคล้ายกับคำภาษาไทย และตัวอักษร
ของภาษาไทยบางตัวจะไม่มีในภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษา
ชาวจีนในเวลาการใช้ภาษาไทยติดสำเนียงท้องถิ่นของ
ชาวจีนภาคใต้ และบางที่จะออกเสียงคำภาษาไทยผิด*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้เป็น สาเหตุของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งภาคใต้ของประเทศจีนติดกับประเทศไทย การใช้ ภาษาของทั้งสองประเทศก็ต่างกันด้วย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมาจากแต่ละที่

ไม่มีความเคยชินกับการใช้ภาษาไทย ส่วนมากจะใช้ภาษาท้องถิ่นในเวลากการสื่อสาร นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะขาดการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยทางด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้เป็นสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ถึงแม้ว่า ประเทศไทยกับประเทศจีนติดกัน แต่การใช้ภาษาและการใช้ชีวิตระหว่างทั้งสองประเทศต่างกัน เนื่องจาก ในภาคใต้ของประเทศไทยมีภาษาท้องถิ่นของตน ส่วนมากจะใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสาร จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนในเวลากการใช้ภาษาไทยติดภาษาท้องถิ่นของตน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่มีความเคยชินกับภาษาไทย จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น ผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าวแล้ว สรุปได้ว่า สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อและวัฒนธรรม ด้านผู้ใช้ภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะแบ่งเป็นผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือ และผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จะเห็นได้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยก็คือ ด้านผู้ใช้ภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะเป็นนักศึกษาชาวจีน ไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง มีความรู้ภาษาไทยน้อย และไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย แล้วบางทีผู้ใช้ภาษาก็จะติดภาษาท้องถิ่นของตน เนื่องจากผู้ใช้ภาษาจะมาจากภาคเหนือและภาคใต้ ทั้งสองที่จะใช้ภาษาท้องถิ่นต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ หลายด้าน รองลงมา คือ ด้านความเชื่อและวัฒนธรรม เพราะว่าวัฒนธรรมของประเทศไทยมีความหลากหลาย และประเทศไทยยังเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ จึงจะมีความเชื่อหลายอย่าง การที่นับถือศาสนาพุทธก็มีภาษาสำหรับพระ จึงทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

บทที่ 4

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

- 4.1.1 ด้านการอ่านหนังสือ
- 4.1.2 ด้านการฟังเพลงและการฟังข่าว
- 4.1.3 ด้านการดูละครไทยและภาพยนตร์ไทย
- 4.1.4 ด้านการพูดภาษาไทยกับคนไทย
- 4.1.5 ด้านการฝึกเขียนภาษาไทย

4.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยมหาวิทยาลัย

- 4.2.1 ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์
- 4.2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.2.3 ด้านการเรียนนอกสถานที่
- 4.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา

4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยอาจารย์

- 4.3.1 ด้านสื่อการสอน
- 4.3.2 ด้านแบบฝึกหัด
- 4.3.3 ด้านวิธีการสอน

มีผลการวิจัย ดังนี้

4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

จากการรวบรวมข้อมูลปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาทั้งด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน และวัฒนธรรม จากนั้นจึงจะต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ของนักศึกษาชาวจีน ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เกิดขึ้นนั้นจะมีสาเหตุหลาย ๆ ด้าน โดยหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนก็จะต้องแบ่งเป็นหลาย ๆ ด้าน เพราะปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เกิดขึ้นนั้นมีความเกี่ยวข้องกับทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอนด้วย ดังนั้น การแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยจะต้องแบ่งเป็นการแก้ปัญหาด้วยตัวเอง การแก้ไขโดยมหาวิทยาลัย และการแก้ไขโดยอาจารย์ ส่วน

การแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองเป็นแนวทางที่สำคัญมาก ซึ่งการแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้วยตัวเองจะแบ่งเป็นหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่านหนังสือ ด้านการฟังเพลงและฟังข่าว ด้านการดูละครและดูหนังไทย ด้านการพูดภาษาไทยกับคนไทย ด้านการฝึกเขียนลายมือ การแก้ไขปัญหานั้นในแต่ละด้านนั้นเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

4.1.1 การอ่านหนังสือ

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาด้านต่าง ๆ เกิดขึ้น โดยนักศึกษาชาวจีนจะไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย และนักศึกษาชาวจีนก็ไม่ค่อยได้อ่านภาษาไทย จนทำให้เกิดปัญหาคการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่าการอ่านหนังสือเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนแก้ปัญหาคการใช้ภาษาไทย แล้วการอ่านหนังสือนั้นจะต้องมีเนื้อหาความยากง่ายเหมาะสม และต้องเป็นหนังสือที่มีประโยชน์ช่วยให้พัฒนาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

1) การอ่านหนังสือตำราเรียน

แนวทางแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่านหนังสือจะต้องแบ่งเป็นการอ่านหนังสือด้านตำราเรียนและการอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน การอ่านหนังสือเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาภาษาไทยได้ดี เพราะว่า การอ่านหนังสือจะทำให้ได้เจอคำศัพท์บ่อย ๆ แล้วก็จะได้จำคำศัพท์ไปด้วย และการอ่านหนังสือยังได้รับคำศัพท์ใหม่ที่อยู่ในหนังสือ ดังนั้น การอ่านหนังสือตำราเรียนจะเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทย

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในแต่ละวิชาจะมีหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอน แล้วนักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่ค่อยอ่านหนังสือในนอกเวลาเรียน พอเวลาเข้าห้องเรียนจะไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่อาจารย์สอนในชั้นเรียน ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะอ่านหนังสือตำราเรียนให้มากพอ ดังที่ SU ZHONGXIAN (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาตัวเราเองจะต้องมีความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือหรือการทำแบบฝึกหัดก็ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยมากกว่าปัจจุบัน นักศึกษา ตัวเราเองจะต้องอ่านหนังสือตำราเรียนเป็นทุกวัน จะได้จำคำศัพท์เยอะกว่านี้ จริง ๆ แล้วจะได้มีความเข้าใจและความรู้ทางด้านภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า การอ่านหนังสือตำราเรียนเป็นแนวทางที่ดีในการแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน จะเริ่มต้นด้วยการอ่าน การอ่านหนังสือตำราเรียนบ่อย ๆ จะทำให้มีสมาธิในการอ่าน ยังได้ฝึกทักษะการเขียน

การอ่านหนังสือตำราเรียนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความเคยชินกับภาษาไทยมากยิ่งขึ้น พอในเวลาเรียนนักศึกษาชาวจีนจะมีความเข้าใจมากขึ้นสำหรับเนื้อหาที่อาจารย์สอนในห้องเรียน และอีกอย่างหนึ่ง การอ่านหนังสือถือเป็นอาหารสมองที่จะช่วยบำรุงความรู้ และประเทืองปัญญาให้เราได้เป็นอย่างดี นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองควรจะอ่านหนังสือตำราเรียนให้มากพอ จะได้ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีน การอ่านหนังสือตำราเรียนจะช่วยพัฒนาภาษาให้กับนักศึกษาชาวจีน การอ่านหนังสือจะมีข้อดีเป็นจำนวนมาก เช่น ได้ฝึกสมาธิ ได้สำนวน ภาษา ลดความเครียด ให้ความรู้ พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ช่วยกระตุ้นความจำ เป็นต้น การอ่านหนังสือตำราเรียนเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการอ่านคำราชาศัพท์ ไม่เข้าใจและบางที่อ่านไม่ถูกต้องด้วย เพราะคำราชาศัพท์สำหรับนักศึกษาชาวจีนค่อนข้างยาก แล้วจึงต้องอ่านหนังสือตำราเรียนให้มากขึ้น จะได้ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ JIANG NANNAN (19 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในประเทศไทย จะต้องขยันอ่านหนังสือมากกว่าคนอื่น เพราะตัวเราเองไม่ใช่เจ้าของภาษา ภาษาไทยมีคำราชาศัพท์ที่ยากมาก ถ้านักศึกษา ชาวจีนไม่อ่านหนังสือเป็นจำนวนมากจะอ่านไม่เข้าใจคำราชาศัพท์แน่ ๆ นักศึกษาชาวจีนควรจะอ่านหนังสือตำราเรียนบ่อย ๆ จะได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยได้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่า การอ่านหนังสือตำราเรียนจะทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ของภาษาไทย นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ของภาษาไทย เนื่องจากว่า คำราชาศัพท์เป็นคำที่ยากมากสำหรับนักศึกษาชาวจีน และนักศึกษาชาวจีนก็ไม่ค่อยได้ใช้คำราชาศัพท์ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงต้องอ่านหนังสือตำราเรียนเป็นทุกวัน จะได้รู้และเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ ของภาษาไทย และจะได้แก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านก่อนอ่านหนังสือไม่เข้าใจของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือตำราเรียนจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย และการอ่านหนังสือตำราเรียนยังได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ของภาษาไทย การอ่านหนังสือตำราเรียนทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการอ่านภาษาไทย และยังทำให้แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีนได้ การอ่านหนังสือให้มากพอเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2) การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน

การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน หมายถึง อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับวรรณกรรม เช่น นิทาน นิยาย วรรณคดี สารคดี บันเทิงคดี เป็นต้น การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะได้มีความรู้เกี่ยวกับ

วรรณกรรมของไทย การอ่านหนังสือจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนมีความเคยชินกับภาษาไทยที่ใช้ในวรรณกรรมไทย และจะทำให้นักศึกษารู้คำศัพท์ของภาษาไทยมากยิ่งขึ้น การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนยังเป็นงานอดิเรกที่ดีสำหรับเรา นักศึกษาชาวจีนควรจะอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนบ่อย ๆ จะได้ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีน

การเลือกอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะต้องเลือกประเภทที่เหมาะสม หรือจะต้องเลือกหนังสือที่น่าสนใจสำหรับตน การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสภาษาไทยที่ใช้ในวรรณกรรมไทย ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาภาษาไทย ดังที่ วนิสา สัมภาษณ์ (18 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะอ่านหนังสือที่เป็นวรรณกรรมบ้าง เช่น นิทาน นิยาย เป็นวรรณกรรมที่ใช้ภาษาอ่านเข้าใจง่าย สำหรับคนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ควรจะต้องอ่านหนังสือนอก ชั้นเรียนบ้างจะได้นำความรู้ที่อ่านวรรณกรรมนั้นมาใช้ในเวลาเรียนภาษาไทยในห้องเรียน การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการเขียนภาษาไทยได้ดี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แล้วได้รู้ว่า การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น การเลือกอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนไม่ว่าจะเป็นหนังสือประเภทไหนก็ตาม ก็จะช่วยนักศึกษาชาวจีนพัฒนาภาษาไทยได้อย่างดี การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะได้สัมผัสไวยากรณ์ภาษาไทยเป็นไปเรื่อย ๆ จึงจะช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนได้ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนจะต้องใช้เวลาอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนเป็นประจำวัน แล้วจึงจะได้พัฒนาการเขียนภาษาไทยได้

นอกจากนี้ การอ่านหนังสือวรรณกรรมไทยยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมไปด้วย เพราะวรรณกรรมที่ผู้แต่งเขียนมาก็จะสะท้อนวิถีชีวิตของคนในสังคม ซึ่งในวรรณกรรมของไทยจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคม ดังที่ XIAO TINGTING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะเลือกอ่านวรรณกรรมไทยไปเรื่อย ๆ จะได้เรียนรู้วัฒนธรรมจากวรรณกรรมของไทย นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะไม่ค่อยได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทย แล้วการอ่านหนังสือวรรณกรรมของไทยเป็นแนวทางที่ได้สัมผัสวัฒนธรรมของไทย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้รู้ว่าการอ่านหนังสือวรรณกรรมเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านวัฒนธรรมได้ การอ่านหนังสือวรรณกรรมไทยจะได้เพิ่มความรู้ด้านวัฒนธรรมจากวรรณกรรม ดังนั้น การอ่านหนังสือวรรณกรรมก็จะช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนจะช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ การที่เลือกอ่านหนังสือที่เป็นวรรณกรรมไทยยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทยด้วย ดังนั้น การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียนนอกจากแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้และยังช่วยแก้ปัญหาทางด้านวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนได้

3) การเปิดพจนานุกรม

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นจำนวนมาก โดยที่ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก จะทำให้นักศึกษาชาวจีนสับสนกัน ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองควรจะต้องมีพจนานุกรมคนละเล่ม และต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

การเปิดพจนานุกรมเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการสะกดคำผิด การออกเสียงไม่ถูกต้องของนักศึกษาชาวจีน สำหรับนักศึกษาชาวจีน พจนานุกรมไทย-จีนเป็นเครื่องมือที่ดีในเวลาเรียน ไม่ว่าจะเจอคำที่ยากแค่ไหน เปิดพจนานุกรมแล้วก็เข้าใจทันที ดังที่ HUANG MINGMING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษชาวจีนควรที่จะเปิดพจนานุกรมบ่อย ๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการสะกดคำและการออกเสียง การเปิดพจนานุกรมบ่อยก็จะได้รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น เวลาเขียนหรือพูดภาษาไทยจะได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ไทย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้วได้รู้ว่าการเปิดพจนานุกรมเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการสะกดคำและการออกเสียง เวลาที่เราเจอคำที่อ่านไม่ออก คำที่สะกดไม่เป็น คำที่ไม่เข้าใจความหมาย หรือคำที่อ่านไม่เป็น เราควรจะไปเปิดพจนานุกรมทันที จะได้รู้และเข้าใจคำนั้นทันที ดังนั้น การเปิดพจนานุกรมสำหรับนักศึกษาชาวจีนเป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยตรง และยังเป็นแนวทางที่ดีด้วย

ตามที่ได้กล่าวสรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการอ่านหนังสือ จะมีการอ่านหนังสือตำราเรียน การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน และการเปิดพจนานุกรม นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านต่าง ๆ แนวทางแก้ไขด้านการอ่านหนังสือนั้นจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การอ่านหนังสือเป็นแนวทางที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนลดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ได้

4.1.2 การฟังเพลงและการฟังข่าว

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟังเพลงและฟังข่าว ดังนี้

1) การฟังเพลงไทย

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาด้านการฟังไม่เข้าใจ ฟังไม่ทัน เพราะนักศึกษาชาวจีนมีความรู้ภาษาไทยน้อย และฟังภาษาไทย การฟังเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาภาษาไทยได้อย่างดี การเรียนภาษานั้นทุกอย่างก็เริ่มต้นจากการฟัง ถ้าฟังไปเยอะ ๆ หรือฟังบ่อย ๆ ภาษาที่เรียนนั้นก็ยิ่งดี เพราะว่าเราได้ฟังแล้วก็จะคุ้นเคยกับหูที่ได้ฟังมาก่อน ดังนั้น การฟังเพลงไทยจะแก้ปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การฟังเพลงไทยจะได้ฝึกการฟังของนักศึกษาชาวจีน การฟังเพลงไทยมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง การฟังเพลงไทยจะได้ฝึกฟังภาษาไทยไปด้วย และยังทำให้มีความเพลิดเพลิน ดังที่ GE QINGLAN (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ฉันรู้สึกว่าการฟังเพลงเป็นแนวทางช่วยแก้ปัญหาคการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี เพราะว่า ฟังเพลงไทยทำให้เราได้เพิ่มคำศัพท์ภาษาไทยไปเรื่อย ๆ และบางทีฟังเพลงที่ร้องเป็นภาษาท้องถิ่น เรายังได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่นไปด้วย การฟังเพลงไทยทำให้เราได้เพลิดเพลินและสนุกสนาน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้รู้ว่า การฟังเพลงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาคการใช้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนได้ และยังช่วยเสริมสร้างอารมณ์ดี และผ่อนคลายความวิตกกังวล นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยมีความรู้ภาษาไทยน้อย จนทำให้เกิดปัญหาคการใช้ภาษาไทยในหลาย ๆ ด้าน การฟังเพลงไทยจะช่วยแก้ปัญหาคการใช้ภาษาไทยด้านการฟังได้อย่างดี เพราะการฟังเพลงไทยจะช่วยพัฒนาการฟังของนักศึกษาชาวจีนและพัฒนาการคใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกฟังเพลงไปเป็นชีวิตประจำวัน จะได้ช่วยแก้ปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้มากที่สุด เพราะทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนก็จะเริ่มต้นด้วยการฟัง นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาคการใช้ภาษาไทยมากมายหลายด้าน ซึ่งเพราะว่านักศึกษาชาวจีนได้ฟังภาษาไทยน้อย นักศึกษาชาวจีนควรที่จะฟังเพลงไทยบ่อย ๆ การฟังเพลงไทยนอกจากได้ความเพลิดเพลินและยังได้ฝึกการฟังด้วย ดังที่ LI WENNI (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนตัวเราเองจะต้องฝึกฟังเพลงไทยบ่อย ๆ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้แก้ปัญหาคด้านการฟัง การฟังเพลงไทยนอกจากได้ฝึกการฟังภาษาไทยแล้ว ยังได้ฝึกการวิเคราะห์เนื้อหาเนื้อเพลงของเพลงไทย การฟังเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการคใช้ภาษา ทุกคนใช้ภาษาจะเริ่มต้นด้วย

*การฟัง ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือว่าเด็ก ตั้งแต่อยู่ในท้องเราก็ก
เริ่มต้นด้วยการฟังเสียงของคุณแม่ มีอาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า
เด็กที่เริ่มพูดได้เร็วหรือช้าจะขึ้นอยู่กับคุณแม่ชอบพูดกับเด็ก
มากหรือน้อย*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้รู้ว่า การฟังเพลงไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ การฟังเพลงไทยนอกจากได้เรียนรู้ภาษาไทยแล้วบางที่ยังได้เรียนรู้ภาษาไทยท้องถิ่นด้วย นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยควรจะต้องฝึกการฟังไปบ่อย ๆ เพราะว่า การฟังเป็นเครื่องมือของการเขียน ผู้ที่เรียนหนังสือได้ดีต้องมีการฟังที่ดีด้วย การฟังช่วยให้ผู้ฟังพัฒนาความสามารถในการพูด พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา เพราะการฟังทำให้ผู้ฟังมีความรู้กว้างขึ้นและมีประสบการณ์มากขึ้น ดังนั้น การฟังมีความสำคัญต่อการใช้ภาษาเป็นอย่างมากและยังช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกฟังบ่อย ๆ จะได้พัฒนาภาษาไทย

ดังที่กล่าวแล้ว สรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฟังเพลงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหการใช้ภาษาไทยได้ดี นอกจากนี้ การฟังเพลงไทยยังได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่นด้วย การฟังเพลงจะทำให้ได้ผ่อนคลายความวิตกกังวลและเสริมสร้างอารมณ์ที่ดีด้วย ดังนั้น การฝึกฟังบ่อย ๆ จะทำให้เราพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การฟังข่าว

ข่าวเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในทุกวัน และการแถลงข่าวออกมาจะต้องใช้ภาษาไทยเป็นทางการและบางที่ยังใช้คำศัพท์ที่แปลกใหม่ ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังข่าวน่าสนใจติดตาม นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยควรจะต้องฟังข่าวบ่อย ๆ จะได้เรียนคำศัพท์ต่างที่ใช้ในการแถลงข่าว และเพื่อจะได้พัฒนาการฟังของนักศึกษาชาวจีน

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้มากที่สุด ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม ก็เริ่มต้นด้วยการฟัง ถ้าฟังไม่เข้าใจ อาจจะทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฟังข่าวเป็นชีวิตประจำวัน เพื่อได้ฝึกการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังที่ RUAN LILIAN (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฟังข่าวในชีวิตประจำวัน
การฝึกการฟังบ่อย ๆ จะช่วยพัฒนาการฟังของนักศึกษา
ชาวจีน และการฟังเป็นเครื่องมือของการเขียน ผู้ที่เรียน
หนังสือได้ดีต้องมีการฟังที่ดีด้วย การฟังข่าวนอกจากได้ฝึก
การฟังแล้ว ยังได้ฝึกจับใจความสำคัญด้วย*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้รู้ว่า การฟังข่าวเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการฟังของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็น

ภาษาที่สองมีปัญหาการฟังไม่ทัน ฟังไม่เข้าใจ ซึ่งนักศึกษาชาวจีนไม่ได้ฝึกฟังบ่อย ๆ เวลาฟังคนที่พูดเร็วก็จะฟังไม่ทัน เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา การฝึกฟังข่าวในชีวิตประจำวัน จะได้ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง การฟังเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับคนที่เรียนภาษา เพราะทักษะการพูด การอ่าน การเขียน ก็จะเริ่มต้นด้วยการฟัง ถ้าฟังไม่เข้าใจก็จะมีปัญหาการพูด การอ่าน การเขียนเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกฟังข่าวบ่อย เพื่อจะได้ช่วยแก้ปัญหาการฟังไม่เข้าใจและฟังไม่ทันได้

การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน การฟังข่าวจะช่วยให้ นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการฟัง ถึงแม้ว่าบางที่อาจจะฟังไม่เข้าใจหรือฟังไม่ทัน แต่พอได้ฟังไปเรื่อย ๆ ก็ทำให้คุ้นเคยคำศัพท์ที่ได้ฟัง การฟังข่าวยังได้เรียนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่นิยมใช้ในการแถลงข่าว เช่น คำราชาศัพท์ ดังที่ LEI DISANG (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองควร
จะฟังข่าวบ่อย ๆ เพราะการฟังข่าวได้เรียนคำศัพท์ต่าง ๆ
เช่น คำราชาศัพท์ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่รู้คำราชา
ศัพท์ ถ้าฟังข่าวไปเรื่อย จะได้เรียนรู้คำราชาศัพท์ที่ใช้ใน
การแถลงข่าว และการฟังข่าวยังได้ช่วยพัฒนาการฟังของ
นักศึกษาชาวจีนได้*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้รู้ว่า การฟังข่าวเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการฟังของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างมาก การฟังข่าวจะช่วยให้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นอกจากนี้การฟังข่าวยังได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เช่น คำราชาศัพท์ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยไม่ค่อยได้เรียนรู้คำราชาศัพท์ จึงทำให้ไม่รู้คำราชาศัพท์ การฟังข่าวเพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ต่าง ๆ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกฟังข่าวเป็นไปเรื่อย ๆ เพื่อจะช่วยเหลือปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าวแล้ว สรุปได้ว่า การฟังข่าวเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้ การฟังข่าวจะพัฒนาความสามารถการฟัง และพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การฟังข่าวยังให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เช่น คำราชาศัพท์ การฟังข่าวเป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างดี

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การฟังเพลงและการฟังข่าวเป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ การฟังเพลงจะให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการฟังและยังทำให้ได้

เสริมสร้างอารมณ์ดีและผ่อนคลายความวิตกกังวล ส่วนการฟังข่าวจะทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อช่วยลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น การฟังเพลงและฟังข่าวเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

4.1.3 การดูแลครูไทยและคุณภาพดนตรีไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการดูแลครูและดนตรีไทย ดังนี้

1) การดูแลครูไทย

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมีพื้นฐานภาษาไทยน้อย และไม่เข้าใจภาษา จึงจะต้องหาแนวทางช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน การดูแลครูไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านภาษาไทยได้

จากการสำรวจปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในหลายด้าน ๆ การดูแลครูไทยจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังที่ พิฐชญาน์ อธิเลิศนันทน์ (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะจะต้องดูแลครูไทยให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน และการดูแลครูไทยยังทำให้ได้เรียนรู้การแสดงของคนไทย นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่กล้าแสดง ไม่มั่นใจกับตัวเอง การดูแลครูไทยทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้ และช่วยพัฒนาความสามารถการแสดงของนักศึกษาชาวจีนได้

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่่า การดูแลครูไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ละครไทยจะถ่ายทอดชีวิตประจำวันของคนไทยในสังคมไทย การดูแลครูไทยจะได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่ใช้ในละครไทย นอกจากนี้ การดูแลครูไทยจะช่วยพัฒนาความสามารถในการแสดงของนักศึกษาชาวจีน เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนไม่มั่นใจกับตัวเอง และประเทศจีนจะเน้นการแสดง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมาเรียนที่ประเทศไทยแล้วไม่กล้าแสดง แล้วเวลาแสดงก็จะพูดภาษาไทยผิดเสมอ ดังนั้น การดูแลครูไทยจะช่วยพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทย และความสามารถการแสดงของนักศึกษาชาวจีนได้

ละครไทยส่วนมากจะถ่ายจากชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในสังคมไทย การดูแลครูไทยนอกจากได้ดูสีหน้าท่าทางของนักแสดงแล้ว ยังได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยของ

นักศึกษาชาวจีน ในละครไทยยังทำให้ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่คนไทย ดังที่ ZHAO BINBING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า

*นักศึกษาชาวจีนควรจะดูละครไทยเป็นประจำวัน
การดูละครไทยจะช่วยฝึกภาษาไทยไปเรื่อย ๆ ซึ่งใน
ละครไทยยังถ่ายทอดชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย จะ
สะท้อนวัฒนธรรมของไทยด้วย การดูละครไทยเพื่อช่วย
นักศึกษาชาวจีนฝึกทักษะการฟังและการพูดได้อย่างดี*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว ได้รู้ว่าการดูละครไทยเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยได้ เพราะการดูละครไทยก็จะเหมือนได้สัมผัสชีวิตจริงของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษา การแต่งกาย หรือชีวิตความเป็นอยู่ก็ตาม ในละครไทยจะสะท้อนความเป็นจริงของคนในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนดูละครไทยเป็นประจำวันก็เหมือนได้สัมผัสชีวิตจริงของสังคมไทย จะทำให้ได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น การดูละครไทยเป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟังและการพูดของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การดูละครไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ เพราะในละครไทยจะถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่ความเป็นจริงของคนในสังคมไทย นอกจากนี้ การดูละครไทยยังได้ช่วยพัฒนาทักษะการแสดงให้กับนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนควรจะดูละครไทยเป็นประจำวัน เพื่อได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

2) การดูภาพยนตร์ไทย

ในสมัยนี้ วัยรุ่นนิยมดูภาพยนตร์มาก การดูภาพยนตร์ไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พักผ่อนทั้งสมองและร่างกาย และการดูภาพยนตร์ยังได้ความสนุกสนานด้วย นักศึกษาชาวจีนดูภาพยนตร์ไทยจะได้ฝึกทักษะการฟังภาษาไทย นอกจากนี้ ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมของคนในสังคมไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน ได้รู้ว่ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน มีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และวัฒนธรรม นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทยเป็นทุกวัน และไม่ได้ฟังภาษาไทยทุกวัน จึงจะมีปัญหาการฟังไม่เข้าใจ ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา การที่นักศึกษาชาวจีนได้ดูภาพยนตร์ไทยไปเรื่อย จะได้ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของการใช้ภาษาไทย ดังที่ ZHONG XIAOXUE (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*นักศึกษาชาวจีนควรจะดูภาพยนตร์ไทยมากยิ่งขึ้น
แล้วเอาบทละครของนักแสดงมาเป็นข้อมูลการฟัง*

ฝึกฝนไปทุกวัน จนทำให้ฟังเข้าใจเป็น 80% และฟังซ้ำ ๆ
กันจนสุดท้ายต้องฟังออก 100% การดูละครและการดู
หนังจะทำให้เราได้ฝึกการฟังและได้รู้คำศัพท์ของละคร
และภาพยนตร์ไทย

จากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า การดูภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ดีช่วย
แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟังและการพูดของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างดี ปัจจุบันนี้ การดู
ภาพยนตร์เป็นเรื่องที่วัยรุ่นนิยมสำหรับนักศึกษาชาวจีน การดูภาพยนตร์ไทยมีข้อดีต่อนักศึกษา
ชาวจีน เพราะการดูภาพยนตร์เป็นการฝึกการฟังของนักศึกษาชาวจีน และได้ฝึกการใช้ภาษาไทย ยัง
ได้เรียนรู้วัฒนธรรมจากภาพยนตร์ไทย และภาพยนตร์ไทยที่ฉายออกมาจะเป็นภาพยนตร์ที่ดีแล้วมีคติ
สอนใจ มีการถ่ายทอดเป็นบทบาทเรื่องราวทั้งการทำดีและการทำชั่ว สุดท้ายก็ต้องได้รับกรรมของ
ตัวเอง ก็เหมือนในชีวิตจริงของคนเรา บางเรื่องก็สอนให้เรารู้จักอดทนกับปัญหาต่าง ๆ การดู
ภาพยนตร์ไทยจะได้ปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมกับคน สิ่งสำคัญที่สุด คือ การที่ดูภาพยนตร์ไทยก็จะ
เหมือนได้สัมผัสจริง ๆ เพราะว่าคำพูดในภาพยนตร์ไทยจะเป็นคำพูดที่ค่อนข้างง่ายและฟังเข้าใจง่าย
นักศึกษาชาวจีนที่เรียนเอกภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องฟังภาษาไทยง่าย ๆ ก่อน นักศึกษาชาวจีน
ควรดูภาพยนตร์ไทยเป็นทุก ๆ วัน จึงจะได้พัฒนาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ และลดปัญหาการใช้
ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

การดูภาพยนตร์ไทยนอกจากได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดแล้ว ยังได้เรียนรู้
วัฒนธรรมของไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน ภาพยนตร์จะถ่ายทอดชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมได้
และยังสะท้อนวัฒนธรรมของไทยได้ การดูภาพยนตร์ไทยจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย และแก้ปัญหา
ด้านวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ BU QIAOLING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์)
กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรดูภาพยนตร์ไทยให้มาก
ยิ่งขึ้น เพราะในภาพยนตร์ไทยจะถ่ายทอดวัฒนธรรมของ
ไทยได้ การดูภาพยนตร์ไทยก็จะได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทย
ได้ สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
การดูภาพยนตร์ไทยจะได้มีความเพลิดเพลินและยังได้เรียนรู้
วัฒนธรรมของไทย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้รู้ว่า การดู
ภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีน
ไม่ค่อยได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทยอย่างลึกซึ้ง จะทำให้เกิดปัญหาทางด้านวัฒนธรรม การดู
ภาพยนตร์ไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยด้วย เพราะในภาพยนตร์จะสะท้อนให้
เห็นถึงวัฒนธรรมของไทยได้ การดูภาพยนตร์ไทยนอกจากได้เรียนรู้วัฒนธรรมแล้วยังได้รับคติสอนใจ

ต่างจากภาพยนตร์ไทย ซึ่งภาพยนตร์ไทยที่ฉายออกมากจะเป็นภาพยนตร์ที่ดูแล้วมีคติสอนใจ มีการถ่ายทอดเป็นบทบาทเรื่องราวทั้งการทำดีและการทำชั่ว สุดท้ายก็ต้องได้รับกรรมของตัวเอง ก็เหมือนในชีวิตจริงของคนเรา บางเรื่องก็สอนให้เรารู้จักอดทนกับปัญหาต่าง ๆ การดูละครไทยจะได้ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมกับคนดู ดังนั้น การดูภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การดูภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยและ และยังได้พัฒนาความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของไทย การดูภาพยนตร์ไทยจะได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาชาวจีนได้ นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทยจากภาพยนตร์ไทยได้

ตามที่ตั้งกล่าว สรุปได้ว่า การดูละครไทยและการดูภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน การดูละครไทยและดูภาพยนตร์ไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดได้ นอกจากนี้ การดูละครไทยและดูภาพยนตร์ไทยยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมด้วย ดังนั้น การดูละครไทยและภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.4 การพูดภาษาไทยกับคนไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการพูดภาษาไทยกับคนไทย ดังนี้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและการสนทนาในกลุ่มของนักศึกษาชาวจีน ได้รู้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน แล้วจะต้องหาแนวทางมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวัน ส่วนมากจะอยู่กับกลุ่มที่พูดภาษาจีน จนทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านการพูด ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาที่หนึ่ง ดังนั้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

การเรียนภาษาไทยจะต้องฝึกพูดเป็นประจำทุกวัน สำหรับนักศึกษาชาวจีน ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาแม่ของตนเองก็ยิ่งต้องฝึกพูดบ่อย ๆ จะทำให้มีความเคยชินกับภาษาไทย ดังที่ LI LILIAN (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องฝึกพูด
ภาษาไทยเป็นประจำทุกวัน การเรียนภาษาไทยจะต้องกล้า
พูด ถึงแม้ว่าจะพูดผิดก็ต้องกล้าพูด ผิดครั้งนี่ครั้งต่อไปก็
จะถูกแล้ว การเรียนภาษาไทยจะต้องมาเรียนที่ประเทศ
เจ้าของภาษาจะไปเรียนภาษาได้ดี การพูดภาษาไทยได้*

ดีจะต้องฝึกพูดกับคนไทย จะได้ฝึกสำเนียงของ
ภาษาไทย การพูดกับคนไทยยังได้แก้ปัญหการใช้
ภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ได้ฝึก
ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เวลาที่เราพูดกับคนไทยถ้าเราพูดผิดหรือสำเนียงไม่ถูกคนไทยจะแก้ไข
เราทำให้เราได้คำพูดที่ถูกต้อง ในชีวิตประจำวันจะต้องฝึกพูดภาษาไทย นอกจากฝึกพูดภาษาไทยแล้ว
ยังต้องเรียนรู้พูดชัดเจน ถูกต้องตามกาลเทศะ ก่อนที่จะพูด ก็ต้องดูเวลาก่อนว่าเวลานี้เขาพูดเรื่อง
อะไรกัน เช่น เขาพูดเรื่องเกี่ยวกับการทำสาธารณะประโยชน์ ควรทำอย่างนั้นอย่างนั้น มีประโยชน์
อย่างนั้นอย่างนี้ แต่กลับไปพูดตรงกันข้ามเสียว่าไม่มีประโยชน์ ถ้าพูดถูกกาลเทศะก็มีประโยชน์
จัดเป็นวาจาสุภาพจิต การพูดจะต้องมีเทคนิคด้วยตามสถานการณ์ต่าง ๆ การพูดจะต้องมีความตั้งใจ
จริงจังในการพูด เวลาพูดจะต้องพูดให้มีเนื้อหาสาระและน่าสนใจ แล้วการพูดจะต้องออกเสียงให้
ชัดเจน จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่เราพูด คนไทยถือว่า การพูดต้องสุภาพเรียบร้อย และพูดจา
อ่อนหวาน และพูดอย่างช้า ๆ การพูด คือ ส่วนหนึ่งของชีวิต นักศึกษาชาวจีนจะต้องฝึกพูดภาษาไทย
กับคนไทยจะได้แก้ไขปัญหการใช้ภาษาไทย และยังได้เรียนรู้มารยาททางวัฒนธรรมไทยไปด้วย

การพูดเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับเรา ในชีวิตประจำวันจะต้องใช้การพูดเป็นการสื่อสาร
ระหว่างกัน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ
จึงจะต้องฝึกพูดภาษาไทยกับคนไทย จะได้ช่วยลดปัญหการใช้ภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษา
ชาวจีนได้ ดังที่ นริศรา เกตวัลย์ (30 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาการสื่อสาร
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องพูดภาษาไทยเป็น
ประจำวัน ไม่ว่าจะอยู่ที่หอพักหรือห้องเรียนก็ตาม และเวลาอยู่
กับเพื่อนคนจีนควรจะใช้ภาษาไทยสื่อสารกัน ไม่อย่างนั้น
ภาษาไทยก็จะไม่ได้พัฒนา เพราะพูดแต่ภาษาจีน มาเรียนที่
เมืองไทยแล้วก็ควรต้องพูดภาษาไทยทุกวัน จะได้ฝึกทักษะ
การพูดของภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่า การพูดภาษาไทยกับ
คนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียน
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเนื่องจากว่าไม่ค่อยได้พูดภาษาไทยกับคนไทย และพูดภาษาไทยน้อย
จึงทำให้มีปัญหาการพูดไม่ชัดเจน ออกเสียงไม่ถูกต้อง ดังนั้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยจะช่วย
พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องพูดภาษาไทยใน
ชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะพูดกับคนไทยหรือเพื่อนคนจีนก็ตาม การพูดภาษาไทยบ่อย ๆ ก็จะได้ฝึกทักษะ

การพูดและการฟังด้วย การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูดและการฟังของนักศึกษาชาวจีนได้

การพูดเป็นสิ่งที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก็จะต้องพูดภาษาไทยให้มากขึ้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยจะได้ฝึกภาษาไทยไปเรื่อย ๆ และยังได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากคนไทย ดังที่ GAO XINXIN (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องพูดภาษาไทยกับคนไทยให้มากขึ้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยนอกจากได้ฝึกพูดภาษาไทยแล้ว ยังได้ฟังสำเนียงของคนไทย และบางทีจะได้เรียนรู้มารยาทในการพูดของคนไทยด้วย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนแล้วได้รู้ว่า การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะไม่ค่อยพูดภาษาไทยระหว่างกัน เวลาอยู่กับเพื่อนก็พูดแต่ภาษาจีน การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องฝึกพูดให้เยอะ ๆ จะได้มีความคุ้นเคยกับภาษาไทย การพูดภาษาไทยกับคนไทยนอกจากได้ฝึกการพูดภาษาไทยแล้ว ยังได้ฝึกสำเนียงของคนไทย และได้เรียนรู้มารยาทการพูดของคนไทย ดังนั้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยจะช่วยพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน และเป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการฟังได้ นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกพูดภาษาไทยกับคนไทย จะได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ การพูดภาษาไทยกับคนไทยยังได้เรียนรู้มารยาทการพูดของคนไทย การพูดภาษาไทยกับคนไทยบ่อย ๆ จะได้ฝึกสำเนียงภาษาไทยของคนไทย จะได้แก้ปัญหาการออกเสียงไม่ชัดเจน ดังนั้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

4.1.5 ด้านการฝึกเขียนภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านการฝึกเขียนภาษาไทย ดังนี้

การเขียนมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งการฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการเขียนของนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาด้านการเขียนมากมาย เช่น การสะกดคำผิด การเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมีความรู้ภาษาไทยน้อย และเรียนภาษาไทยยังไม่เชี่ยวชาญ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกเขียนภาษาไทยเป็นเรื่อย ๆ ดังที่ WANG POYANG (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ควรจะต้องฝึกเขียนภาษาไทยเป็นชีวิตประจำวัน เพื่อให้
ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนดีกว่านี้ ลายมือภาษาไทยของ
นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยสวย การฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ
จะได้พัฒนาการคัดตัวอักษรภาษาไทยได้

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่า การฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่
ช่วยพัฒนาการคัดตัวอักษรภาษาไทยได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีความรู้
พื้นฐานภาษาไทยน้อย และเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น จึงทำให้การคัดตัวอักษรภาษาไทยของ
นักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยดี การฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกคัดตัวอักษร
ภาษาไทย นอกจากนี้ การฝึกเขียนภาษาไทยยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้จำคำศัพท์ภาษาไทยได้มากขึ้น
การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยให้จิตใจสงบลง ดังนั้น การฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วย
แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาชาวจีนได้

การเขียนภาษาไทยจะช่วยเพิ่มหน่วยความจำให้กับนักศึกษาชาวจีน นักศึกษาชาวจีน
เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนเป็นอย่างมาก การฝึกเขียน
ภาษาไทยจะช่วยพัฒนาจำคำศัพท์ได้ดี ดังที่ LIU YANG (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองควร
จะฝึกเขียนภาษาไทยเป็นชีวิตประจำวัน จะทำให้นักศึกษา
ชาวจีนจำคำศัพท์ภาษาไทยได้มากขึ้น ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมี
ปัญหาการใช้ภาษาไทยมากมายหลายด้าน ในแต่ละด้านนั้น
ก็เกิดจากนักศึกษาชาวจีนที่รู้คำศัพท์ภาษาไทยน้อย การฝึก
เขียนภาษาไทยจะทำให้ได้จำคำศัพท์ภาษาไทยได้แม่นยำ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว ได้รู้ว่าการฝึก
เขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาจำคำศัพท์ภาษาไทยได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยจะมี
ปัญหาการใช้คำศัพท์ไม่แม่นยำ ซึ่งนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น มีความรู้
ภาษาไทยน้อย การฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้ได้จำคำศัพท์ภาษาไทยได้มากขึ้น นอกจากนี้ การฝึก
เขียนภาษาไทยยังได้เพิ่มทักษะความรู้และความเข้าใจต่อภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน การฝึกเขียน
ภาษาไทยจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้าน
การสะกดคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง การฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการเขียน
ภาษาไทยได้ดี การฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ จะทำให้แก้ปัญหาการสะกดคำไม่ถูกต้องของ
นักศึกษาชาวจีน ดังที่ LIN SHIYA (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะมีฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ จะช่วยพัฒนาการสะกดคำภาษาไทยได้อย่างดี นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องฝึกเขียนภาษาไทยเป็นชีวิตประจำวัน การฝึกเขียนภาษาไทยยังได้ฝึกสมาธิในการเขียน นักศึกษาชาวจีนจะมีปัญหาการสะกดคำไม่ถูกต้อง เนื่องจากว่าจำคำศัพท์ไม่แม่นยำ การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยให้จำคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำ แล้วก็ช่วยแก้ปัญหาการสะกดคำไม่ถูกต้องได้

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว ได้รู้ว่าการฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางช่วยแก้ปัญหาด้านการสะกดคำได้อย่างดี ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีตัวอักษรเยอะ ทำให้นักศึกษาชาวจีนสับสน และจะเกิดปัญหาการสะกดคำไม่ถูกต้อง การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยพัฒนาการสะกดคำของภาษาไทยได้ การฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ จะได้จำคำศัพท์ได้แม่นยำและมีความคุ้นเคยกับภาษาไทย แล้วในเวลาเขียนภาษาไทยจะได้อย่างถูกต้อง การฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ดังนั้น การฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเนื่องจากว่าเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และมีความรู้ภาษาน้อย จะทำให้เกิดปัญหาการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง การฝึกเขียนภาษาไทยช่วยพัฒนาทักษะการเขียนให้นักศึกษาชาวจีนได้อย่างดี ดังที่ DENG QINGRONG (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นักศึกษาชาวจีนควรจะมีฝึกเขียนภาษาไทยให้มากขึ้น เพราะการฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้พัฒนาการเขียนได้อย่างดี เนื่องจากว่าภาษาไทยมีตัวอักษรเยอะมาก การเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนยากมาก นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ทำให้อาจารย์อ่านไม่เข้าใจ เนื้อหาที่เขียน การฝึกเขียนภาษาไทยบ่อย ๆ จะได้เรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาไทย และเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้อง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยแล้ว ได้รู้ว่าการฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง แล้วการฝึกเขียนภาษาไทยจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการเขียนภาษาไทย ยังช่วยในการฝึกสมาธิได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญ ยังเป็นการช่วยอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมไทยให้คงไว้ด้วย การฝึกเขียนภาษาไทยมีผลดีในแง่ของความแม่นยำในการอ่านหนังสือของนักศึกษาชาวจีนด้วย การฝึกเขียนภาษาไทยจะจำคำศัพท์ได้แม่นยำ แล้วเวลาอ่านหนังสือ

ภาษาไทยหรือเขียนภาษาไทยจะได้ใช้อย่างถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีทักษะในการอ่านหนังสือที่ดีมากขึ้น ดังนั้น การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีนในด้านการอ่านหนังสือและการเขียนภาษาไทย

ดังที่กล่าว สรุปลงได้ว่า การฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนให้นักศึกษาชาวจีนได้ การเขียนมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก นักศึกษาชาวเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะสับสนกันเป็นอย่างมาก การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยแก้ปัญหาคำไม่ถูกต้อง และการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องได้ นอกจากนี้ การฝึกเขียนภาษาไทยยังช่วยพัฒนาความจำของเราได้

ตามที่ตั้งกล่าวสรุปได้ว่า แนวทางการแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีนในการใช้ภาษาไทยจะมีหลายแนวทาง ได้แก่ การอ่านหนังสือ การฟังเพลงและฟังข่าว การดูละครและดูภาพยนตร์ไทย การพูดภาษาไทยกับคนไทย การฝึกเขียนภาษาไทย แนวทางเหล่านี้จะเป็นแนวทางที่แก้ไขด้วยตัวเอง ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะเกิดขึ้นกับตัวเราเองเป็นหลัก ดังนั้นจะต้องมีแนวทางการแก้ไขด้วยตัวเองเป็นหลัก แนวทางการอ่านหนังสือและการพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีน การใช้ภาษาไทย ส่วนการฟังเพลงไทยและฟังข่าว การดูละครและดูภาพยนตร์เป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาทักษะการฟังได้ดี ส่วนการฝึกเขียนภาษาไทยเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้

4.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านมหาวิทยาลัย

จากวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีทั้งด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและวัฒนธรรม เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และมีความรู้ภาษาไทยน้อย นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย ดังนั้น การแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีนจะต้องมีแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีนได้แก่ ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเรียนนอกสถานที่ ด้านรายวิชา ตามรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหานักศึกษาชาวจีนด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ ดังนี้

สุนทรพจน์เป็นคำพูดที่ตึงามไพเราะจับใจ การพูดสุนทรพจน์มักมีในงานสำคัญ การพูดสุนทรพจน์จะต้องใช้ภาษาไทยที่เป็นทางการ มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้ร่วมกิจกรรมที่เป็นรูปแบบของประเทศไทย จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมของประเทศไทย และยังช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ วิไล ธรรมวาจา (19 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

มหาวิทยาลัยควรจะจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นประจำปี เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนในประเทศไทยได้ร่วมงานของมหาวิทยาลัย และการร่วมงานแข่งขันสุนทรพจน์จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย นักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนภาษาไทยจะต้องเรียนวิชาสุนทรพจน์อยู่แล้ว ถ้าได้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันสุนทรพจน์นอกจากได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยแล้ว ยังได้ช่วยฝึกทักษะการแสดงของนักศึกษาชาวจีน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รู้ว่า มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขันสุนทรพจน์จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นรูปแบบของประเทศไทย และจะได้ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดเจน ไม่คล่องแคล่ว การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้เห็นถึงการใช้ภาษาในการการแข่งขันสุนทรพจน์ และจะได้ช่วยลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทย

สุนทรพจน์เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทั้งทักษะทางภาษาและท่าทางในการแข่งขัน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะมีปัญหาไม่กล้าพูด เวลาเรียนวิชาการกล่าวสุนทรพจน์จะมีปัญหาการใช้สีหน้า ท่าทางไม่เป็น การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์จะทำให้ได้เรียนรู้การใช้สีหน้าท่าทาง ดังที่ BAO JINLING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ทางมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นประจำ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้การใช้ภาษาในการแข่งขัน การใช้สีหน้า ท่าทางในการแสดง นักศึกษาชาวจีนเรียนวิชาการกล่าวสุนทรพจน์จะต้องการมีโอกาสมากมายที่จะได้ฝึกการใช้ภาษาและสีหน้าท่าทาง เพื่อจะได้พัฒนาการใช้สีหน้าเสียงสีหน้าและท่าทางในการแข่งขันสุนทรพจน์

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว ได้รู้ว่าการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนมีความรู้ภาษาไทยน้อย การเรียนการสอนของทั้งสองประเทศไม่เหมือนกัน ในประเทศจีนจะไม่เน้นการแสดง และไม่คอยสอนเรื่องการใช้สีหน้า ท่าทางในการแข่งขันสุนทรพจน์ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนใช้สีหน้า ท่าทางไม่เป็นในการแข่งขันสุนทรพจน์ ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยจะต้องจัดกิจกรรมการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นประจำปี เพื่อจะช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ และการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการใช้สีหน้า ท่าทางในการแข่งขันสุนทรพจน์

การแข่งขันสุนทรพจน์เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นทางการ และใช้ภาษาไทยอย่างไร้เพราะ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันสุนทรพจน์ของภาษาไทยมาก่อน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่รู้ทักษะการใช้ภาษาไทยในการแข่งขันสุนทรพจน์ สุนทรพจน์จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย ดังที่ LIU RONGXUE (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ทางมหาวิทยาลัยจะต้องเปิดโอกาสต่าง ๆ ให้
นักศึกษาชาวจีนได้ใช้ภาษาไทย เช่น การแข่งขันสุนทรพจน์
ภาษาไทย การจัดกิจกรรมการแข่งขันสุนทรพจน์จะทำให้
นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกใช้ภาษาไทย มหาวิทยาลัยควรจัด
กิจกรรมการแข่งขันสุนทรพจน์ภาษาไทยเป็นประจำปี
เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาทักษะการแสดงในการ
แข่งขันสุนทรพจน์

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว ได้รู้ว่าการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกฝนการใช้ภาษา การใช้สีหน้า ท่าทาง และพัฒนาความมั่นใจให้กับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกฝนมารยาทในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกอย่างหนึ่ง การแข่งขันสุนทรพจน์จะต้องใช้ถ้อยคำไพเราะลึกซึ้งกินใจ จับใจ โน้มน้าวให้ผู้ฟังเห็นคล้อยตาม กระตุ้นผู้ฟัง มีความมั่นใจและยินดีร่วมมือ สร้างบรรยากาศให้เกิดความทรรษาและให้ความสุขแก่ผู้ฟัง การแข่งขันสุนทรพจน์ยังต้องเตรียมก่อนล่วงหน้า จากนั้น การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์จะได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของการใช้ภาษาไทย การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ดีสำหรับแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้การใช้สีหน้า ท่าทางในการแข่งขัน และทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

4.2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดการร่วมกัน โดยเน้นเนื้อหาในการเรียนการสอนให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ช่วยสร้างความสนใจของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ ช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา และช่วยเสริมให้นักศึกษาเกิดความซาบซึ้งความงามในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้น การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ภาษาไทยสำคัญมากทำให้การเรียนรู้ภาษาไทยได้รับประสิทธิภาพ และทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ร่วมกัน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะมีความรู้สึกเบื่อกับการเรียนภาษาไทย การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาชาวจีนได้มีความสนุกสนานกับการเรียนภาษาไทย ดังที่ อิมอิธา อ่อนคำ (16 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการสอนรายวิชาภาษาไทย ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกฝนภาษาไทย และเข้าใจความรู้อย่างดี ทำให้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างสนุกสนานและง่ายมากขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีประโยชน์ต่อนักศึกษาชาวจีน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจเนื้อหาความรู้ได้อย่างดี และให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน เห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีนเพื่อช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีน

เรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีนจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยมีความสุข สนุกสนาน และทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจได้อย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะได้ฝึกการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วย แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีน เพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ ฝึกการใช้ภาษาไทย และมีประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ได้ดี ดังที่ จริยาวัฒน์ โลหาพูนตระกูล (29 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนควรใช้แนวทางทฤษฎี กับปฏิบัติกิจกรรมผสมกัน ทำให้พวกนักศึกษาชาวจีนเข้าใจ ความรู้ที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ในการเรียนรู้ความรู้ใหม่โดย การบรรยายทฤษฎีผสมกิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติได้ ทำให้นักศึกษารู้สึกสนุกสนานกับภาษาไทยด้วย วิธีการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทยนี้เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนมาก เพราะว่่านักศึกษาชาวจีนอยากเรียนรู้วัฒนธรรมของ ประเทศไทยและแนวทางนี้จะทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจ ความรู้ง่ายและจำได้นาน

จากตัวอย่างการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนแสดงให้เห็นว่า กิจกรรม การเรียนการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ กิจกรรมเชิง ปฏิบัติทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสกับกิจกรรมของการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี และได้นำความรู้ไป ใช้ได้จริง นักศึกษาชาวจีนยังได้ฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างดี นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียน การสอนยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสวัฒนธรรมไทยได้อย่างดี ดังนั้น กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีน เพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ พัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ดี และยังสามารถสัมผัสวัฒนธรรมของไทยได้อย่างดี ดังที่ พิรัชญานันท์ อธิเลิศนันทน์ (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนควรจะต้องใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม จะทำให้นักศึกษา ชาวจีนได้เข้าใจความรู้ง่ายขึ้น การใช้กิจกรรมประกอบการสอน เป็นวิธีทำให้นักศึกษาชาวจีนได้มีความสุข สนุกสนาน และยังได้ เรียนรู้วัฒนธรรมไทย กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ ใช้ในเวลาสอนจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจ เนื้อหาง่ายขึ้น

จากตัวอย่างที่สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยง่ายขึ้น และไม่เบื่อกับการเรียนภาษาไทย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ และยังช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในด้านต่าง ๆ ได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีน เพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสวัฒนธรรมของไทยได้อย่างดี และได้ฝึกการใช้ภาษาไทยด้วย ดังที่ LIANG YINYAN (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*อาจารย์ผู้สอนพวกเราควรจะใช้กิจกรรมประกอบ
ในการสอนภาษาไทย เพราะการใช้กิจกรรมการสอนจะ
ทำให้พวกเราได้สัมผัสจริง ๆ กับวัฒนธรรมของไทย และ
การใช้กิจกรรมการสอนยังได้ฝึกภาษาไทยไปด้วย จะทำให้
พวกเราได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแล้ว แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีนได้ กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทยได้ง่าย ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนได้ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะทำให้แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ซึ่งมีประโยชน์ให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจในการเรียน และมีประโยชน์ให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ที่อาจารย์สอนในวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น กิจกรรมที่ใช้ในการสอนนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยและได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างดี

4.2.3 ด้านการเรียนนอกสถานที่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

การศึกษานอกสถานที่ จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะทางภาษา และมีประสบการณ์ในการเรียนรู้วัฒนธรรม และสถานที่ที่ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้รับ

ประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ในการพบคนไทย และสัมผัสศิลปวัฒนธรรมไทย การเรียนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษา และเรียนรู้วัฒนธรรมของไทย

การจัดการเรียนนอกสถานที่ให้กับนักศึกษาชาวจีน จะทำให้ได้สัมผัสวัฒนธรรมของไทยได้อย่างดี การเรียนการสอนจะต้องประกอบด้วย การบรรยายและการปฏิบัติควบคู่กัน เพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาความรู้ทางวัฒนธรรมไทย ดังที่ วนิสสา สัมภาษณ์ผล (18 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า

การจัดการเรียนนอกสถานที่เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะว่าการเรียนนอกสถานที่จะทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสชีวิตจริงของไทย และการเรียนนอกสถานที่ยังได้ฝึกการใช้ภาษาไปด้วย อย่างที่อาจารย์สอนวิชา ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว จะต้องไปฝึกเป็นไกด์ที่สถานที่ท่องเที่ยวจริง ๆ เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้ปฏิบัติเอง จะได้พัฒนาทาง ภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การเรียนนอกสถานที่เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ เพราะการเรียนนอกสถานที่จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะทางภาษา และมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย การเรียนนอกสถานที่ยังได้สัมผัสวัฒนธรรมไทยจริง ๆ และได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของสังคมไทยได้อย่างดี ดังนั้น การเรียนนอกสถานที่จึงเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การจัดการเรียนนอกสถานที่เป็นกิจกรรมที่ทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้มีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมไทย การเรียนนอกสถานที่ที่มีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้ดีขึ้น ดังที่ พัชรินทร์ บุรณะกร (30 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การจัดการเรียนนอกสถานที่ควรจะต้องจัดเหมาะสมกับวิชาที่เรียน เช่น วิชาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ควรจะไปเรียนที่นอกสถานที่มาก เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยจากแหล่งชุมชน และได้ประสบการณ์ การเรียนรู้วัฒนธรรมไทย อีกอย่างหนึ่ง พานักศึกษาชาวจีน ไปเรียนที่นอกสถานที่ยังได้ฝึกการใช้ภาษาไทยด้วย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนนอกสถานที่เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ สามารถให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศไทย และยังมีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของไทย การเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ดีสำหรับนักศึกษา

ชาวจีน จะต้องมีโอกาสไปถึงสถานที่เรียนวัฒนธรรม จึงจะมีประโยชน์ช่วยนักศึกษาชาวจีนเข้าใจ ภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ดี เพราะว่ากิจกรรมการเรียนนอกสถานที่ที่มีประโยชน์ส่งเสริมความรู้ทาง ภาษาและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาชาวจีน การจัดการเรียนนอกสถานที่จะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทย ดังนั้นการจัดการกิจกรรมการเรียนนอกสถานที่เป็นแนวทางที่ ช่วยแก้ไขปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การจัดการเรียนนอกสถานที่ให้นักศึกษาชาวจีนมีโอกาสใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทย ในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถให้นักศึกษาชาวจีนฝึกการใช้ภาษาไทย และในกระบวนการสื่อสาร กับคนไทยด้วยตนเอง สามารถส่งเสริมความสนใจกับความมั่นใจการใช้ภาษาไทย ดังที่ จริยาวัฒน์ โลกหาพูนตระกูล (29 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การจัดการเรียนนอกสถานที่ให้นักศึกษาชาวจีน จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้มีโอกาสใช้ภาษาไทยสื่อสารกับ คนไทยด้วยตนเอง เพราะการไปเรียนที่นอกสถานที่จะมีการ พูดคุยกันกับชาวบ้านด้วยตนเอง และการเรียนที่นอก สถานที่ที่ยังได้เห็นวัฒนธรรมด้วยตนเอง จะทำให้นักศึกษา ชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยและได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนนอก สถานที่ที่เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทย นักศึกษาชาวจีนเรียน ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านต่าง ๆ เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยได้ สื่อสารกับคนไทย การไปเรียนที่นอกสถานที่จะได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทยด้วยตนเอง เพื่อจะได้ พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ การจัดการเรียนนอกสถานที่เป็นแนวทางที่แก้ปัญหา การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนนอกสถานที่ให้นักศึกษาชาวจีนมีโอกาสได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่าง แท้จริง นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่ค่อยได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง การพานักศึกษาชาวจีนไปเรียนที่นอกสถานที่จะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสวัฒนธรรมของไทยได้ ดังที่ อิมธิรา อ่อนคำ (16 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การพานักศึกษาชาวจีนไปเรียนที่นอกสถานที่จะทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ของไทย อย่างวิชาที่อาจารย์สอนนักศึกษาชาวจีนและควร จะต้องไปเรียนนอกสถานที่คือ วิชาวัฒนธรรมศึกษาและ คติชนวิทยา การจัดไปเรียนนอกสถานที่มีความสำคัญมาก สำหรับทั้งสองวิชานี้ เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้ทาง วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของไทย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนนอกสถานที่ที่เป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสวัฒนธรรมอย่างแท้จริง การจัดการเรียนนอกสถานที่ที่มีประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น และยังมีโอกาสใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทย และการเรียนนอกสถานที่จะทำให้ นักศึกษาชาวจีนเกิดความรู้ความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ไทยมากขึ้น นอกจากนี้ การเรียนนอกสถานที่ยังทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวด้วย ดังนั้น การจัดการเรียนนอกสถานที่ที่มีประโยชน์กับนักศึกษาชาวจีนในการเรียนรู้ความรู้ต่าง ๆ และยังเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า การเรียนนอกสถานที่สำหรับนักศึกษาชาวจีนเป็นแนวทางที่ดีที่สุดช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นอกจากสามารถส่งเสริมความรู้วัฒนธรรมของประเทศไทยแล้ว ยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน จะเป็นโอกาสที่ดีให้นักศึกษาชาวจีนได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทยในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถให้นักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยและสื่อสารกับคนไทยด้วยตนเองได้ ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจและเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทย ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนนอกสถานที่เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

4.2.4 ด้านเนื้อหารายวิชา

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านเนื้อหารายวิชา ดังนี้

การจัดรายวิชาให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะต้องกำหนดความยากง่ายของภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้จัดรายวิชาให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องเข้าพื้นฐานภาษาไทยของผู้เรียนก่อน ถ้าเนื้อหารายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนยากเกินไป อาจจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนไม่สนใจในการเรียน นอกจากนี้ เนื้อหารายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาภาษาไทยได้ดี

รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องมีเนื้อหาที่เหมาะสม และทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความสนใจต่อวิชานั้น ๆ การที่นักศึกษาชาวจีนสนใจจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนเรียนอย่างสนุกสนาน และจะช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ วชิรา เจริญจิตร (25 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ควรจัดวิชาที่น่าสนใจให้กับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เพราะนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะมีความสนใจวัฒนธรรมมาก เช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับการทำอาหาร การเดินร่ำไทย การทำกระทง เป็นต้น เพราะในวิชาเกี่ยวกับวัฒนธรรมจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ปฏิบัติสิ่งเป็นวัฒนธรรมไทยจริง ๆ เพื่อจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างดี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดรายวิชาที่น่าสนใจให้กับนักศึกษาชาวจีนเป็นแนวทางที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยได้อย่างดี รายวิชาด้านวัฒนธรรมที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนเป็นวิชาที่ได้รับความชื่นชอบจากนักศึกษาชาวจีน เนื่องจากเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนไทย จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมเอง จะทำให้นักศึกษาชาวจีนเพิ่มความรู้ของวัฒนธรรมไทย จึงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนได้

รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนควรจะเป็นวิชาที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจ การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ เพื่อจะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังที่ พิรุชญ์ อธิเลิศนานนท์ (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องเป็นวิชาที่น่าสนใจ และต้องเป็นวิชาที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ปฏิบัติด้วย จะทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนอย่างสนุกสนาน เช่น วิชาภาษาไทยเพื่อการแสดง เป็นวิชาที่น่าสนใจ และทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะทางภาษาและการแสดงด้วย แล้วเวลาไปแสดงข้างนอกรยังทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยด้วย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดรายวิชาที่น่าสนใจให้กับนักศึกษาชาวจีนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยได้อย่างดี และช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนจะทำให้ได้เรียนรู้ทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทยด้วย เพื่อจะได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น การจัดรายวิชาที่น่าสนใจเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การจัดรายวิชาให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสม และรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนยังต้องสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน จึงจะทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาภาษาไทยได้ ดังที่ ปลาโมทย์ ชูเดช (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การจัดรายวิชาให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องมีเนื้อหาความยากง่ายเหมาะสม ถ้าเนื้อหายากเกินไปจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนเลิกให้ความสนใจกับวิชานั้น นอกจากมีความยากง่ายเหมาะสมแล้วยังต้องมีวัฒนธรรมไทยสอดคล้องในวิชาด้วย เพื่อทำให้นักศึกษา ชาวจีนได้เรียนรู้ทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทยด้วย จะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า การจัดรายวิชาให้นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องมีความง่ายเหมาะสมกับพื้นฐานภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เพื่อให้ให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยได้อย่างดี เนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมจะทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่เบื่อในการเรียน และจะได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างดี ดังนั้น การจัดวิชาที่มีความง่ายเหมาะสมจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ลดปัญหาการใช้ภาษาไทย

การจัดรายวิชาที่มีความง่ายเหมาะสมและเป็นวิชาที่น่าสนใจจะทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ CHEN HANQING (20 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*มหาวิทยาลัยควรจะเลือกวิชาที่น่าสนใจสำหรับ
นักศึกษา ชาวจีนและก็ต้องเลือกวิชาที่มีประโยชน์ต่อ
นักศึกษาชาวจีนในชีวิตประจำวัน และต้องเป็นรายวิชาที่มี
ผลประโยชน์ที่ดีสำหรับนักศึกษาชาวจีน ทำให้นักศึกษา
ชาวจีนเกิดความสนใจและความตั้งใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น*

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แสดงให้เห็นว่า การจัดรายวิชาที่น่าสนใจและมีเนื้อหาเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยได้อย่างดี เนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความตั้งใจและสนใจการเรียนภาษาไทย เพื่อจะได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น การจัดรายวิชาที่เหมาะสมจะทำให้ลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าว สรุปได้ว่า วิชาที่ควรจัดให้นักศึกษาชาวจีนเรียนนั้นจะต้องเป็นวิชาที่นักศึกษาชาวจีนน่าสนใจและมีผลประโยชน์ที่ดีสำหรับนักศึกษาชาวจีน รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนจะมีการสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยด้วย ทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจคนไทยและสังคมไทยได้อย่างดี นอกจากนี้ รายวิชาที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดนั้น จะเป็นวิชาที่สำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีน ในวิชาเหล่านั้นได้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไปด้วย และเป็นวิชาที่มีความรู้เหมาะสมกับพื้นฐานภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นเนื้อหาความรู้ที่มีความง่ายเหมาะสมทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้และเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างดี ดังนั้น การจัดรายวิชาที่เหมาะสมจึงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ตามที่ตั้งกล่าว สรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้วยมหาวิทยาลัยจัดแต่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเรียนนอกสถานที่ ด้านเนื้อหารายวิชา ในแต่ละด้านจะมีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ซึ่งแต่ละด้านจะมีแนวทางที่ดีช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยอาจารย์

จากวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้รับรู้ว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียนและวัฒนธรรม ด้วยเหตุที่มีปัญหาการใช้ภาษาไทย ควรจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในแต่ละด้าน การแก้ไขปัญหานี้จะต้องมีแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาชาวจีนแล้ว ได้พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยอาจารย์ ได้แก้ด้านสื่อการสอน ด้านแบบฝึกหัด ด้านแนวทางการสอน ตามรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 ด้านสื่อการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาด้วยการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านสื่อการสอน ดังนี้

สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นอกจากการจัดรายวิชาที่เหมาะสมแล้ว ยังต้องมีสื่อการสอนที่ดีและเหมาะสมกับการเรียนการสอน เพื่อจะทำให้ให้นักศึกษา ชาวจีนเรียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ พรรณศิริ แจ่มอรุณ (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*ในเวลาสอนนักศึกษาชาวจีน ครูจะใช้สื่อการสอน
พาวเวอร์พอยท์เป็นหลัก และในพาวเวอร์พอยท์จะมีรูปภาพ
ประกอบ เพื่อจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจเนื้อหา
ได้ง่ายขึ้น บางทีครูจะมีคลิปวิดีโอประกอบการสอนที่
เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้
วัฒนธรรมไทยได้อย่างดี*

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาชาวจีน สื่อการสอนที่ดีจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาไทย และมีประโยชน์เพื่อให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ได้ดีขึ้น และสื่อการสอนที่ดียังทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ สื่อพาวเวอร์พอยท์เป็นสื่อที่ใช้มากที่สุดและเหมาะสมที่สุด เพราะจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนมีความสนใจในการเรียน ดังนั้น สื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนจะช่วยแก้ปัญหาด้วยการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

สื่อการสอนมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพราะสื่อการสอนที่อาจารย์ใช้ในเวลาสอนจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนได้เห็นภาษาไทยอย่างแท้จริง และสื่อการสอนที่ใช้กับนักศึกษาชาวจีนจะต้องทำให้เห็นภาษาไทยอย่างชัดเจนถูกต้อง เพื่อทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกอ่านภาษาไทยได้ ดังที่ อิมธิรา อ่อนคำ (16 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

สื่อการสอนที่ใช้ในการสอนภาษาไทยให้กับ
นักศึกษาชาวจีนจะต้องชัดเจนชัดคำ และมีเนื้อหาว่าง่าย
เหมาะสม จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกภาษาไทยด้วย
ตนเอง สื่อการสอนมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษา
ชาวจีน การใช้สื่อการสอนเป็นพาวเวอร์พอยท์จะทำให้
นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกอ่านภาษาไทยด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนเป็น
แนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกภาษาไทยด้วยตนเองได้ การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับ
นักศึกษาชาวจีนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ดี นอกจากนี้ การใช้สื่อการสอน
ที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความตั้งใจในการเรียนภาษาไทย แล้วก็จะได้
ลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะ
ทำให้การเรียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนเป็นศูนย์กลางระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
การเรียนการสอนจะต้องพึ่งพากับสื่อที่ใช้ในการสอน สื่อการสอนที่ใช้มากที่สุดคือพาวเวอร์พอยท์
ประกอบด้วยรูปภาพ เสียงและคลิปวิดีโอ ดังที่ จิตรลดา แสงปัญญา (28 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์)
กล่าวว่า

ครูมักจะใช้สื่อการสอนที่เป็นพาวเวอร์พอยท์
ประกอบด้วยรูปภาพ เสียง และบางทีสอนเรื่องเกี่ยวกับ
วัฒนธรรมก็จะเพิ่มคลิปวิดีโอด้วย เพื่อให้นักศึกษาชาวจีน
เข้าใจเนื้อหาได้ดี สื่อการสอนมีความสำคัญต่อการเรียน
การสอนมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น
จำได้นานขึ้น และยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะ
การฟังและการอ่าน นอกจากนี้ สื่อการสอนยังช่วยลดเวลา
ในการเรียนการสอนลงได้มาก

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนเป็นสิ่ง
สำคัญในการเรียนรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองสำหรับนักศึกษาชาวจีน อาจารย์ควรจะใช้สื่อการสอนที่
เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา
ชาวจีน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สำหรับนักศึกษาชาวจีนสื่อการสอนพาวเวอร์พอยท์
และวิดีโอเป็นสื่อที่น่าสนใจมาก และยังทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จำได้นานขึ้น
สื่อการสอนต่าง ๆ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะการฟังและการเขียนได้ เพื่อจะได้พัฒนา
ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ดังนั้น สื่อการสอนจึงเป็นแนวทางที่สำคัญมาก
ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

การใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนการสอน และสื่อการสอนจะต้องมีเนื้อหาที่ง่ายเหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของนักศึกษาชาวจีน เพื่อจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ ดังที่ พัทธินันท์ บุรณะกร (30 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

สื่อการสอนที่ครูใช้มากที่สุด คือ พาวเวอร์พอยท์ เพราะพาวเวอร์พอยท์จะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ได้ง่ายขึ้น การใช้พาวเวอร์พอยท์เพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการอ่านด้วยตนเอง สื่อการสอนมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน สื่อการสอนสามารถดึงดูดผู้เรียน เกิดความรู้สึกรักสนใจกับการเรียนและสนุกสนาน และสามารถช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้ทบทวนความรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้เรียนกับผู้สอน การใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรจะใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน เพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ดังนั้น สื่อการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย เพื่อจะได้นำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการอ่านภาษาไทยได้ สื่อการสอนมีบทบาทสำคัญช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ที่เรียน นักศึกษาชาวจีนสนใจสื่อการสอนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก ๆ เนื่องจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีภาพและเสียงประกอบ ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการฟังภาษาไทยได้ด้วย ดังนั้น สื่อการสอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาชาวจีน เพื่อจะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ และสื่อการสอนยังเป็นแนวทางที่สำคัญช่วยแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

4.3.2 ด้านแบบฝึกหัด

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาคการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านแบบฝึกหัด ดังนี้

แบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ช่วยทบทวนเนื้อหาที่สอน และช่วยประเมินการเรียนการสอนของนักศึกษาชาวจีนได้ การทำแบบฝึกหัดจะช่วยตรวจสอบการใช้ภาษาไทยทั้งด้านฟัง พูด อ่านและเขียนได้ เพื่อจะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน แบบฝึกหัดที่ถูกต้องและเหมาะสมจะเป็นแบบฝึกหัดที่คู่กับเนื้อหาและสอดคล้องกับเนื้อหาความรู้ที่เรียน มีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบ

ผลการเรียนของนักศึกษาชาวจีน เพราะว่าแบบฝึกหัดที่เหมาะสมสามารถช่วยนักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้ปัญหาในการเรียนรู้ความรู้ของตนเอง โดยการทำให้แบบฝึกหัดจะได้ปรับปรุงหรือฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจ ในขนาดเดียวกันทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้อย่างลึกซึ้งขึ้น และได้ความรู้เพิ่มในการทำให้แบบฝึกหัด อาจารย์ในการสร้างแบบฝึกหัดจะต้องมีความยากง่ายของแบบฝึกหัดเหมาะสมแล้วหลังจากทำแบบฝึกหัดในแต่ละครั้งนักศึกษาชาวจีนสามารถได้ผลความรู้เพิ่มขึ้นมีประโยชน์ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้แก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทย

การทำแบบฝึกหัดมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน เพราะการทำแบบฝึกหัดจะเป็นแนวทางที่ประเมินผลการเรียนรู้นักศึกษาชาวจีน โดยควรจะให้ทำแบบฝึกหัดทุกครั้งเพื่อจะได้ฝึกภาษาไทย ดังที่ ธิดา โมสิกรัตน์ (23 พฤศจิกายน 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การทำแบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ช่วยประเมินผลของการเรียนการสอนได้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจึงควรจะทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง เพื่อจะได้ช่วยฝึกการใช้ภาษาไทย และได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยไปเรื่อย ๆ แต่แบบฝึกหัดที่ใช้กับนักศึกษาชาวจีนจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งแบบฝึกหัดจะช่วยตรวจสอบผลการเรียนได้อย่างดี นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ควรจะทำแบบฝึกหัดเป็นบ่อยครั้ง เพื่อจะได้ช่วยฝึกการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี ดังนั้น การทำแบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

แบบฝึกหัดที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน จะช่วยตรวจสอบความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาได้ดี การทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งก็จะทำให้ได้ฝึกภาษาไทยด้วย ดังที่ ศนิษา แก้วเสถียร (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

แบบฝึกหัดเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน การทำแบบฝึกหัดจะช่วยประเมินการเรียนการสอนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนได้ดี เพราะการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง นักศึกษาชาวจีนก็สามารถได้ผลความรู้เพิ่มขึ้น การทำแบบฝึกหัดช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดสามารถช่วยนักศึกษาชาวจีนตรวจสอบความเข้าใจข้อความรู้ที่เรียน และช่วยวัดผลการเรียนการสอนได้อย่างดี แต่การที่อาจารย์สร้างแบบฝึกหัดจะต้องเป็นแบบฝึกหัดที่เหมาะสมและมีความยากง่ายพอดีใน

การตรวจสอบความรู้เรื่องภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เพราะว่าการทำแบบฝึกหัดนอกจากได้ ทบทวนความรู้ที่เรียนแล้ว ยังสามารถได้ผลความรู้เพิ่มขึ้น การทำแบบฝึกหัดสามารถพัฒนาการใช้ ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ จึงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา ชาวจีนได้

แบบฝึกหัดสามารถช่วยประเมินการเรียนการสอนได้อย่างดี แต่สำหรับนักศึกษา ชาวจีนจะต้องสร้างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย ดังที่ วชิรา เจริญจิตร (25 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

แบบฝึกหัด เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียน การสอน เพราะแบบฝึกหัดจะช่วยให้อาจารย์วัดผลการเรียน การสอนได้ และช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหา แต่การสร้าง แบบฝึกหัดให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องมีความยากง่าย เหมาะสม เพื่อจะไม่ทำให้นักศึกษาชาวจีนเบื่อกับการทำ แบบฝึกหัด จะได้ฝึกการใช้ภาษาไทยด้วย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดมี ความสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน แบบฝึกหัดจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนทบทวนเนื้อหาได้ และ ช่วยอาจารย์ประเมินการเรียนการสอนได้ การทำแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมจะ ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน เพื่อจะพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา ชาวจีน ดังนั้น การทำแบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้

แบบฝึกหัดเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตัวผู้สอนและผู้เรียน แบบฝึกหัดจะช่วยประเมิน การเรียนการสอนได้ การทำแบบฝึกหัดจะทำให้จำเนื้อหาที่เรียนมาได้แม่นยำ ดังที่ ปลาโมทย์ ชูเดช (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

แบบฝึกหัดจะเป็นสื่อสำคัญในการประเมิน การเรียนการสอน นักศึกษาชาวจีนทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง จะช่วยฝึกภาษาไทยไปด้วย และทำให้จำเนื้อหาให้ แม่นยำ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดมี ความสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองควรจะทำ แบบฝึกหัด ทุกครั้งที่เรียน เพื่อจะได้วัดผลการเรียนภาษาไทย และนอกจากนี้ การทำแบบฝึกหัด ทุกครั้งจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกภาษาไทยไปด้วย จึงทำให้พัฒนาการใช้ภาษาไทยไปเรื่อย ๆ ดังนั้น การทำแบบฝึกหัดเป็นแนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยแต่ละด้านได้อย่างดี

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพราะ แบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ประเมินการเรียนการสอนได้อย่างดี และการทำแบบฝึกหัดจะทำให้นักศึกษา

ชาวจีนได้ทบทวนเนื้อหา ได้ฝึกการใช้ภาษาไทยด้วยตนเอง แต่การสร้างเป็นแบบฝึกหัดจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน และการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง นักศึกษาชาวจีนก็จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ดังนั้น แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนการสอน การทำแบบฝึกหัดจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้

4.3.3 ด้านวิธีการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านสื่อการสอน ดังนี้

วิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดี และวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้นั้นยังต้องน่าสนใจ เพื่อจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การใช้วิธีสอนได้ดี จะทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้ได้ดี ก็จะลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

วิธีการสอนมีความสำคัญมากต่อนักศึกษาชาวจีน ผู้สอนจะต้องใช้วิธีที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อจะทำให้มีความเข้าใจเนื้อหาได้ดี และได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ จิตรลดา แสงปัญญา (28 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

*ครูคิดว่า การสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน
ควรจะต้องใช้วิธีการสอนแบบการฝึกซ้ำ โดยให้ตัวอย่าง
คำศัพท์ง่าย ๆ พร้อมภาพของคำนั้น เพื่อให้เรียนรู้
ความหมายไปพร้อมกัน และให้พูดตาม สลับกับการฝึก
การออกเสียง เพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการออกเสียง
ด้วยตนเอง จะได้พัฒนาการออกเสียงภาษาไทย*

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนที่เหมาะสมจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทย การสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีนจะต้องใช้วิธีที่ถูกต้องเหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน จะทำให้เข้าใจความรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น วิธีการสอนแบบฝึกซ้ำจะเหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีนมาก ซึ่งจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการออกเสียงด้วยตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังนั้น วิธีการสอนเป็นแนวทางช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้

วิธีการสอนที่ใช้กับนักศึกษาชาวจีนจะต้องน่าสนใจ เพื่อจะดึงดูดความสนใจของนักศึกษาชาวจีน และการใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจจะทำให้เข้าใจความรู้ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ พิรุชญาน์ อธิเลิศนันทน์ (24 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ครูจะใช้วิธีการสอนบรรยายเป็นหลัก เพราะต้องบรรยายเนื้อหาความรู้ให้กับนักศึกษาชาวจีนให้เข้าใจก่อน ซึ่งอาจารย์จะใช้แนวทางบรรยายในการสอนเป็นสำคัญ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการฟัง หลังจากนั้นจะใช้การซักถามประกอบด้วย เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความคิด ร่วมกัน แสดงความคิด และการซักถามจะต้องตอบคำถาม จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะการฟัง และการพูดได้อย่างดี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีน การใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความสนใจกับรายวิชานั้น ๆ การใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการซักถาม จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทั้งทักษะการใช้ภาษาไทย และยังได้ฝึกการแสดงความคิดเห็นร่วมการ ซึ่งสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น วิธีการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

การใช้วิธีการสอนให้กับนักศึกษาชาวจีนจะต้องน่าสนใจ จึงดึงดูดความสนใจของนักศึกษาชาวจีนได้ และสามารถพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ดังที่ พิชรินทร์ บุรณะกร (30 ตุลาคม 2560 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ครูส่วนมากจะใช้แนวทางการสอนแบบบรรยาย ประกอบด้วยการปฏิบัติ เพื่อทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ความรู้แล้ว นำไปใช้ได้ด้วย การบรรยายจะได้ฝึกการฟังและการอ่านของนักศึกษาชาวจีน การปฏิบัติจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการพูดและการเขียนด้วย และการปฏิบัตินั้น บางทียังได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทยได้ เพื่อทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกทักษะทางภาษาไทย และยังสามารถเพิ่มความรู้อันวัฒนธรรมไทยด้วย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างการเรียนการสอน การใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ อย่างดี และจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ การใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการปฏิบัติ จะได้ฝึกความสามารถในการปฏิบัติของนักศึกษาชาวจีนได้ การบรรยายจะได้ฝึกทักษะการฟังและการอ่าน แต่การปฏิบัติจะได้ฝึกการพูดและการเขียน นอกจากนี้ การปฏิบัติจะทำให้ผู้สอนเห็นผลการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เพราะการปฏิบัติ คือ นำความรู้ที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติ ดังนั้น วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ได้ และช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า วิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ จะสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาชาวจีนได้ วิธีการสอนที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือแบบบรรยาย วิธีการสอนแบบบรรยายเพื่อจะได้ฝึกการฟังและการอ่านของนักศึกษาชาวจีน และการปฏิบัติจะให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการพูดและการเขียน แต่วิธีการสอนจะต้องมีความง่ายเหมาะสม เพื่อจะให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการปฏิบัติจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ และแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

ดังที่กล่าวสรุปได้ว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจะมี 3 แนวทางใหญ่ ได้แก่ แนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แนวทางแก้ไขปัญหาโดยมหาวิทยาลัย แนวทางแก้ไขปัญหาโดยผู้สอนภาษา ส่วนในแต่ละแนวทางจะแบ่งเป็นแต่ละด้าน เช่น ด้านการอ่านหนังสือด้านการฟังข่าวและฟังเพลง ด้านการดูละครและดูหนัง ด้านการฝึกเขียนภาษาไทย ด้านการจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนนอกสถานที่ ด้านเนื้อหา รายวิชา ด้านแบบฝึกหัด ด้านสื่อการสอน ด้านวิธีการสอน ในทั้งหมดเหล่านี้จะเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน และทำให้นักศึกษาชาวจีนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้อย่างดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน และผู้วิจัยจะรายงานด้วยพรรณนาวิเคราะห์ ดังมีสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ปัญหาและสาเหตุของปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

1.1) ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟังของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ฟังไม่เข้าใจ ฟังไม่ทัน และฟังเข้าใจผิด การฟังไม่เข้าใจจะมีฟังคำทับศัพท์อังกฤษไม่เข้าใจ ฟังคำภาษาท้องถิ่นไม่เข้าใจ ฟังคำศัพท์เฉพาะกลุ่มไม่เข้าใจ การฟังไม่ทันจะมีการฟังคำเรียกชื่อเฉพาะไม่ทัน และการฟังเนื้อเพลงไม่ทัน ส่วนการฟังเข้าใจผิดจะเป็นฟังการออกเสียงไม่ชัดจึงเข้าใจผิด เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย และขาดโอกาสในการฟังภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านการฟัง

1.2) ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การออกเสียงภาษาไทยผิดและการเรียงลำดับคำในประโยคผิด การออกเสียงภาษาไทยผิดจะมีการออกเสียงสระผิด การออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น และไม่ได้พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยผิด ส่วนการเรียงลำดับคำในประโยคผิดเนื่องจาก ไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับไวยากรณ์ภาษาไทย จะเรียงตามไวยากรณ์ภาษาจีน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคผิด

1.3) ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การอ่านออกเสียงผิดและการอ่านไม่เข้าใจความหมาย ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยผิดจะมีการอ่านออกเสียงสระผิด การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ผิด การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด ส่วนการอ่านไม่เข้าใจความหมายมี การอ่านหลักคำภาษาไทยไม่เข้าใจความหมาย การอ่านคำราชาศัพท์ไม่เข้าใจความหมาย และการอ่านสำนวนไทยไม่เข้าใจความหมาย นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไม่ได้เรียนภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง และไม่ได้ฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยในการอ่าน

1.4) ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การสะกดคำผิดและการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ การสะกดคำผิดแบ่งเป็นการสะกดพยัญชนะต้นผิด การสะกดพยัญชนะท้ายผิด และการสะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด เนื่องจากว่า นักศึกษาชาวจีนจำคำภาษาไทยไม่แม่นยำ และในเวลาเขียนจะเขียนตามการอ่านออกเสียงของคำนั้น คำภาษาไทยบางคำอ่านออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เวลาเขียนอีกอย่างหนึ่ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสะกดผิด ส่วนการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะวางส่วนขยายผิด เนื่องจากไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาจีนต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเรียงลำดับคำและข้อความผิด

1.5) ปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การไหว้ไม่ถูกต้อง การแต่งตัวไม่สุภาพ และการทำผิดมารยาทไทย นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่รู้วิธีการไหว้และไม่รู้วัฒนธรรมของประเทศไทย จึงจะไหว้ไม่ถูกต้อง การไหว้ของประเทศไทยยังแบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ตามฐานะของบุคคล ซึ่งการไหว้แต่ละคนจะใช้วิธีการไหว้ไม่เหมือนกัน และคนไทยถือว่า การไหว้นั้นยังเป็นที่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ส่วนการแต่งตัว นักศึกษาชาวจีนส่วนมากจะไม่ต้องแต่งตัวเหมาะสมตามกาลเทศะ คนไทยถือว่า การเข้าวัดจะต้องแต่งตัวเรียบร้อยสุภาพ เป็นวิธีที่ให้เกียรติเคารพศาสนาพุทธ การเข้าห้องเรียนต้องแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยจะถือว่าเคารพครูและอาจารย์ นักศึกษาการทำผิดมารยาทเนื่องจากนักศึกษาชาวจีนไม่ได้เรียนรู้มารยาทไทยอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาทางด้านวัฒนธรรมไทย

2) สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2.1) สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านความเชื่อและวัฒนธรรม ความเชื่อและวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญมากของประเทศชาติ ความเชื่อและวัฒนธรรมของประเทศไทยจะมีความหลากหลายมาก และภาษากับวัฒนธรรมจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เนื่องจากว่า ความเชื่อและวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกัน และนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่คุ้นเคยกับความเชื่อและวัฒนธรรมของประเทศไทยจึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย ดังนั้น ความเชื่อและวัฒนธรรมเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2.2) สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้านผู้ใช้ภาษา ผู้ใช้ภาษาจะแบ่งเป็นผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือ และผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้ ผู้ใช้ภาษาเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน โดยที่ผู้ใช้ภาษาจะมีพื้นฐานภาษาไทยน้อย การเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น ไวยากรณ์ภาษาไทยไม่เชี่ยวชาญ และผู้ใช้ภาษาติดภาษาท้องถิ่นของตน เนื่องจากว่า ภาษาไทยกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย จึงทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

5.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ

1) แนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

1.1) แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยนักศึกษชาวจีนด้านการอ่านหนังสือ แบ่งเป็นการอ่านหนังสือตำราเรียน การอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน และการเปิดพจนานุกรม นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านต่าง ๆ แนวทางแก้ไขด้านการอ่านหนังสือจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การอ่านหนังสือเป็นแนวทางที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนลดปัญหาการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ได้

1.2) การฟังเพลงและการฟังข่าว เป็นแนวทางที่แก้ปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ การฟังเพลงจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการฟังและยังทำให้ได้เสริมสร้างอารมณ์ดีและผ่อนคลายความวิตกกังวล ส่วนการฟังข่าวจะทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อช่วยลดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน การฟังเพลงและฟังข่าวจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างดี ดังนั้น การฟังเพลงและฟังข่าวเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

1.3) การดูละครไทยและการดูภาพยนตร์ไทย เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน การดูละครไทยและดูภาพยนตร์ไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการทักษะการฟังและการพูดได้ นอกจากนี้ การดูละครไทยและดูภาพยนตร์ไทยยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมจากภาพยนตร์ด้วย เพื่อนำวัฒนธรรมที่ได้จากภาพยนตร์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น การดูละครไทยและภาพยนตร์ไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4) การพูดภาษาไทยกับคนไทย เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการฟังได้ นักศึกษาชาวจีนควรจะต้องฝึกพูดภาษาไทยกับคนไทย จะได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ การพูดภาษาไทยกับคนไทยยังได้เรียนรู้มารยาทการพูดของคนไทย การพูดภาษาไทยกับคนไทยบ่อย ๆ จะได้ฝึกสำเนียงภาษาไทยของคนไทย จะได้แก้ปัญหการออกเสียงไม่ชัดเจน และการพูดภาษาไทยกับคนไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความคุ้นเคยในการพูดและการฟัง ดังนั้น การพูดภาษาไทยกับคนไทยเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

1.5) การฝึกเขียนภาษาไทย เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนให้นักศึกษาชาวจีนได้ การเขียนมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก นักศึกษาชาวเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะสับสนกันเป็นอย่างมาก การฝึกเขียนภาษาไทยจะช่วยแก้ปัญหาการสะกดคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง และการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ การฝึกเขียนภาษาไทยยังช่วยพัฒนาความจำของเราได้

2) แนวทางแก้ไขปัญหาโดยมหาวิทยาลัย

2.1) การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้ นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันสุนทรพจน์ยังทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้การใช้สีหน้า ท่าทางในการแข่งขัน และทำให้นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทย นักศึกษาชาวจีนที่เข้าร่วมการแข่งขันสุนทรพจน์จะได้ฝึกการใช้ภาษาไทยได้อย่างดี และพัฒนาความกล้าหาญในการแสดง มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขันสุนทรพจน์เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

2.2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ ซึ่งมีประโยชน์ให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจในการเรียน และมีประโยชน์ให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ที่อาจารย์สอนในวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น กิจกรรมที่ใช้ในการสอนนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยและได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทยอย่างดี กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

2.3) การเรียนนอกสถานที่สำหรับนักศึกษาชาวจีน เป็นแนวทางที่ดีช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน นอกจากสามารถส่งเสริมความรู้วัฒนธรรมของประเทศไทยแล้ว ยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน จะเป็นโอกาสที่ดีให้นักศึกษาชาวจีนได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทยในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถให้นักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยและสื่อสารกับคนไทยด้วยตนเองได้ ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความสนใจและเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทย ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนนอกสถานที่เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2.4) วิชาที่ควรจัดให้นักศึกษาชาวจีนเรียนนั้นจะต้องเป็นวิชาที่นักศึกษาชาวจีนน่าสนใจและมีผลประโยชน์ที่ดีสำหรับนักศึกษาชาวจีน รายวิชาที่จัดให้นักศึกษาชาวจีนจะมีการสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยด้วย ทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจคนไทยและสังคมไทยได้อย่างดี นอกจากนี้ รายวิชาที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดนั้น จะเป็นวิชาที่สำคัญมากสำหรับนักศึกษาชาวจีน ในวิชาเหล่านั้นได้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไปด้วย และเป็นวิชาที่มีความรู้เหมาะสมกับพื้นฐานภาษาไทยของ

นักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นเนื้อหาความรู้ที่มีความยากง่ายเหมาะสมทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้และเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ดี ดังนั้น การจัดรายวิชาที่เหมาะสมจึงเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

3) แนวทางแก้ปัญหาด้วยอาจารย์

3.1) สื่อการสอนเป็น สิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย เพื่อจะได้ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการอ่านภาษาไทยได้ สื่อการสอนมีบทบาทสำคัญช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ที่เรียน นักศึกษาชาวจีนสนใจสื่อการสอนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก ๆ เนื่องจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีภาพและเสียงประกอบ ทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการฟังภาษาไทยได้ด้วย ดังนั้น สื่อการสอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาชาวจีน เพื่อจะได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ และสื่อการสอนยังเป็นแนวทางที่สำคัญช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

3.2) แบบฝึกหัด เป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพราะแบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่ประเมินการเรียนการสอนได้อย่างดี และการทำแบบฝึกหัดจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ทบทวนเนื้อหา ได้ฝึกการใช้ภาษาไทยด้วยตนเอง แต่การสร้างเป็นแบบฝึกหัดจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน และการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง นักศึกษาชาวจีนก็จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ดังนั้น แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนการสอน การทำแบบฝึกหัดจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้

3.3) วิธีการสอน เป็นสิ่งสำคัญมากระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ จะสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาชาวจีนได้ วิธีการสอนที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือแบบบรรยาย วิธีการสอนแบบบรรยายเพื่อจะได้ฝึกการฟังและการอ่านของนักศึกษาชาวจีน และการปฏิบัติ จะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้ฝึกการพูดและการเขียน แต่วิธีการสอนจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อจะทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบด้วย การปฏิบัติจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาการใช้ภาษาไทยได้ และแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อภิปรายผลในด้านปัญหาและสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีดังนี้

1. ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และ ปัญหาวัฒนธรรม ซึ่งในแต่ละด้านจะมีรายละเอียดดังนี้ การฟังไม่เข้าใจ การฟังไม่ทัน การฟังเข้าใจผิด การออกเสียงภาษาไทยผิด การเรียงลำดับคำในประโยคผิด การอ่านออกเสียงผิด การอ่านไม่เข้าใจ ความหมาย การสะกดคำผิด การเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ การไหว้ไม่ถูกต้อง การแต่งตัวไม่สุภาพ การทำผิดมารยาทไทย ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากสำหรับชาวต่างชาติ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น เนื่องจากว่านักศึกษาชาวจีนยังเรียนภาษาไทยไม่เชี่ยวชาญ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย และไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ครูสุธนะ พามนตรี (2539 : 25-27) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์ (2555) เรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ : กรณีศึกษา นักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนมากที่สุด รองลงมา คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด ทักษะที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ทักษะการฟัง ข้อเสนอแนะ คือ นักศึกษาจีนควรใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีคนไทย และฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งสี่ทักษะจนเกิดความชำนาญ

2. ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการเขียน นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการสะกดคำผิด ซึ่งสะกดพยัญชนะต้นผิด สะกดพยัญชนะท้ายผิด สะกดคำที่มีตัวการันต์ผิด และปัญหาการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกันมาก ไวยากรณ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการเรียงลำดับคำและข้อความผิดไวยากรณ์ ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีตัวอักษรเป็นจำนวนมาก และภาษาไทยบางคำออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่เขียนอีกอย่างหนึ่ง จึงทำให้เกิดปัญหาการสะกดคำภาษาไทยผิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญลักษณ์ เอี่ยมสำอาง (2553 : 12-14) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้มีชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้มีปัญหาการใช้ภาษาไทยเกิดขึ้นมาก เช่น ปัญหาการเขียน นักศึกษาชาวต่างชาติจะไม่สนใจในการเขียน แล้วบางทีในการเขียนจะสะกดคำผิด เรียงลำดับไม่ถูกต้อง เรียงคำหรือเรียงประโยคผิดไวยากรณ์ภาษาไทย บางทีเขียนข้อความหรือจดหมายเขียนตัวสะกดไม่ถูกต้องใช้คำไม่ถูกความหมายใช้สำนวนไม่ถูกต้องทำให้ภาษาไทยที่นับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติมีความเสื่อมถอยและหมดคุณค่าลง นอกจากนี้แล้ว ยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ กุลกาณฺฐณ์ เอี่ยมธาดานัย (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะเดี่ยว นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน อักษรเสียงและรูปต่างกัน และปัญหาใช้แนวเทียบผิด พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการแทรกอุปสรรค อะ ในพยางค์ต้น ตักรูปอักษรนำ เขียนคำที่ไม่ใช่อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และไม่สามารถจำแนก ห นำ อ นำได้ ส่วนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาชาวจีนจะตัดตัวควบออก ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และวางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านสระ นักศึกษาชาวจีนจะเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ โอ โอย อัย กฎการเขียนสระลดรูป เปลี่ยนรูป การใช้บัน และ บรร การใช้ อำ อัม เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้น ๆ และใช้ ฤ ฎ ผิด ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียง และสลับตัวสะกดและตัวการันต์ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านวรรณยุกต์ นักศึกษาชาวจีนใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้ และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด และปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีด้านการันต์ นักศึกษาชาวจีนใช้ตัวการันต์ และไม่ทันทบทวนในคำที่ไม่ควรใช้ ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทบทวนในคำที่ควรใช้ ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทบทวนผิด และใช้แนวเทียบผิด

3. สาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยแบ่งเป็น 2 ด้าน ด้านความเชื่อและวัฒนธรรมและด้านผู้ใช้ภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะแบ่งเป็นผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคเหนือ และผู้ใช้ภาษาเป็นชาวจีนภาคใต้ ความเชื่อและวัฒนธรรมเป็นสาเหตุหลักของปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เนื่องจากความเชื่อและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีความแตกต่างกัน และความเชื่อและวัฒนธรรมมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทรพร หิรัญภัทร์ (2548 : 91) ได้กล่าวว่า เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น วัฒนธรรมต่างกันจะทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ผู้สอนควรสอดแทรกวัฒนธรรมเข้าไปในเนื้อหาจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจดีในทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป้าหมาย และทำให้การเรียนการสอนภาษาที่สองได้รับประสิทธิผลด้วย นอกจากนี้ วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เพราะว่าการเรียนภาษาไม่ได้เพียงระบบเสียง คำ หรือโครงสร้างของประโยคเท่านั้น ต้องเรียนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 15) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาไทย วัฒนธรรมต่างกันจะทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ ซึ่งความรู้ทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง และในการที่ครูสอนภาษา

ต้องสนใจการศึกษาวัฒนธรรมไม่ใช่เพราะเราต้องการสอนวัฒนธรรมของชนชาติอื่น แต่เพราะมีความจำเป็นในการเรียนการสอนภาษา ถ้าหากไม่สอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วย นักศึกษาชาวจีนจะยิ่งเข้าใจเนื้อหาของวัฒนธรรมยาก

4. แนวทางแก้ไขปัญหาคาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนแบ่งเป็น 3 ด้านใหญ่ ได้แก่ แนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แนวทางแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัย แนวทางแก้ไขปัญหาคาอาจารย์ แนวทางแก้ไขปัญหาในแต่ละด้านจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ นักศึกษาชาวจีนเรียนภาษาไทยเป็นเวลาระยะสั้น การแก้ไขปัญหาคาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนต้องคูกักกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาคาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมการผลิตตำราและสื่อการสอน (2535 : 9-12) ได้กล่าววาคา วิธีการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติจะต้องเน้นที่การออกเสียงให้ถูกต้อง การใช้คำถูกความหมาย การสะกดคำให้ถูกต้อง การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเพื่อให้ชาวต่างชาติได้ฝึกภาษาไทยได้อย่างดี ถึงแม้วาคาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับชาวต่างชาติ ยิงต้องสังเกตให้ดี ๆ วาคาต้องออกเสียงให้ชัดเจน จะได้แสดงความหมายได้ถูกต้อง และยิงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน : สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า สภาพการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีนในระบบอุดมศึกษาไทยมี 2 แบบคือ หลักสูตรระยะสั้น 4-6, 8-16 สัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยเบื้องต้นสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และหลักสูตรระยะยาว 1-2 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนเป็นภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน ในประเด็นปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการสอน ผู้สอนเห็นว่าปัญหาสำคัญ คือ ผู้เรียนมีพื้นความรู้ภาษาไทยแตกต่างกัน บางส่วนมีปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย แต่ส่วนใหญ่มีข้อดี คือ ความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นแนวทางแก้ไขจึงควรเน้นการทดสอบพื้นความรู้และการเรียนปรับพื้นฐานภาษาไทยของผู้เรียนตลอดจนการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางมาเรียนที่ประเทศไทย ในส่วนของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีทัศนคติต่อการสอนภาษาไทยวาคา เป็นการสอนแบบบรรยายและฝึกปฏิบัติในห้องเรียน โดยเน้นการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นไปอย่างใกล้ชิด มีการให้ความรู้ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กัน ในประเด็นปัญหาการสอน ผู้เรียนเห็นว่าทั้งครูและนักศึกษาชาวจีนมีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบต่างกันขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ขาดตำราหรือเอกสารการสอนที่เหมาะสม ดังนั้น แนวทางแก้ไขจึงควรเน้นการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน และทางสถาบันต้นสังกัดควรมีการประเมินคุณภาพอย่างเข้มงวดและเป็นระบบที่ชัดเจน

5. แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การศึกษานอกสถานที่ การสร้างแบบฝึกหัด เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาคาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้อย่างดี การจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าใจความรู้ได้ง่าย และดึงดูดความสนใจจากผู้เรียน ทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่เบื่อกับการเรียนการสอน การศึกษานอกสถานที่จะทำให้ นักศึกษาชาวจีนได้สัมผัสวัฒนธรรมไทยได้ และได้เห็นวิถีชีวิตของสังคมไทยโดยตรง ส่วนการสร้างแบบฝึกหัดให้กับนักศึกษาชาวจีนจะช่วยให้ นักศึกษาชาวจีนได้ทบทวนเนื้อหา และช่วยประเมินผลการเรียน การสอนของอาจารย์ผู้สอนได้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การศึกษานอกสถานที่ การสร้างแบบฝึกหัดเป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาคำการใช้ภาษาไทยได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นวลทิพย์ เพิ่มเกสร (2549 : 275-279) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และกิจกรรมที่จะขึ้นนอกเวลาเรียนจะช่วยเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ดีขึ้น ช่วยให้ ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา ได้รับประสบการณ์ตรง และได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมไปในขณะเดียวกัน การศึกษานอกสถานที่จะช่วยผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา และมีประสบการณ์ในการเรียนรู้วัฒนธรรม และสถานที่ที่ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ชาวต่างชาติได้รับประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ในการพบปะคนไทยและสัมผัสศิลปวัฒนธรรมไทย สถานที่ที่สรุปได้แก่ วัดไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติร้านอาหารไทยอุทยานแห่งชาติและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ

6. แนวทางแก้ไขปัญหาคำการใช้ภาษาไทยด้านการจัดเนื้อหารายวิชา เป็นแนวทางที่ดีสำหรับแก้ไขปัญหาคำการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน การจัดเนื้อหารายวิชาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับ นักศึกษาชาวจีนเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้เรียน และมีความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพงษ์ วิทยาศักดิ์พันธุ์ (2548 : 216-217) ได้กล่าวว่า ควรสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม และควรสร้างบทเรียนที่เหมาะสม เพราะการสร้างบทเรียนที่เหมาะสมเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมาก บทเรียนที่ดีต้อง สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน การสร้างหลักสูตรและบทเรียนจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และต้องมีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้เรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา สวงวนพงษ์ (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีการจัดการศึกษา หลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ผู้สอน นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์ในระดับมาก และนายจ้างมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาในระดับมาก สำหรับแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติคือ ควรคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดทำหลักสูตรให้มีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของผู้เรียน และความต้องการของ ตลาดแรงงาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคำการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนของมหาวิทยาลัยอื่นในประเทศไทยที่มีนักศึกษาชาวจีนมาเรียนสาขาวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยจันทระเกษม

2. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนเอกภาษาไทย เป็นภาษาที่สองที่สาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. (2552) *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น. หน้า 1-10.
- กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย. (2553) *ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรแนวทางของนักศึกษาชาวจีน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรชัย อธิเกียรติ. (2551) *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เชมประพิน ศิริเจียรนัย. (2549) *การรับรู้แบบเหมารวมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเชื้อชาติในการสื่อสารระหว่างผู้ค้าชาวไทยและลูกค้าชาวต่างชาติ*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาพาณิชยศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมการผลิตตำราและสื่อการสอน. (2535) *คู่มือสื่อการสอน*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ครูสุธนะ พามนตรี. (2539) *การสอนภาษาไทย (คู่มือสื่อการสอน)*. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย.
- ศีกฤทธิ ปราโมช. (2550) *หลักการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาทพร ผิดแลงาม. (2553) *การใช้ภาษาไทยที่บกพร่องของสังคมไทยปัจจุบัน*. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.learners.in.th/blogs/post/411156>. (1 ธันวาคม 2555)
- ฉัตรชัย ใจแสน. (2552) *ทักษะการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุณพาง ไป. (2555) *การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิกา คำพุด. (2545) *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษม. (2555) “การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างชาติ” *วรรณวิทัศน์*. ฉบับที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. หน้า 269-279.
- น้ำฝน ทะกลกิจ. (2552) *ปัญหาการใช้ภาษาไทยของครูและนักเรียน*. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.pasasiam.com/home/index.php/pasasiam/private>. (1 ธันวาคม 2555)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิภา กู้พงษ์ศักดิ์. (2555) ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ มศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิภา โมงหนีหะ. (2550) ปัญหาการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัย.
- บุญลักษณ์ เอี่ยมสำอาง. (2553) หลักการใช้ภาษาและการใช้ภาษา ม.4. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555) รายงานการวิจัยเรื่อง นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พร้อมพรรณ พรหมพิทยายุทธ. (2550) ปัญหาในการสื่อสารระหว่างคนไทยกับญี่ปุ่นในบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาวาทยาศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (มกราคม-มิถุนายน 2548) “การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง” วารสารภาษาและวัฒนธรรม. 24 หน้า 82-91.
- มาสเตอร์ ธนพงศ์ มงคล. (2552) กลุ่มสาระภาษาไทย จัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2542) หลักการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราตรี เพ็รียวพานิช. (2547) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัลลภา วิทยารักษ์. (2543) การใช้ภาษาไทย ๒. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีณา สงวนพงษ์. (2555) วิธีการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมพงศ์ วิทยาศักดิ์พันธุ์. (พฤศจิกายน 2548) “การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” วารณวิทัศน์. ฉบับที่ 1(5). หน้า 216-217.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ และคณะ. (2544) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551) คู่มือสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิระ สมนาม. (2550) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น.
- สุภัทรา อักษรานุกรณะ. (2532) การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2554) การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน : สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. วิทยานิพนธ์ มศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- หวัง เฟิง. (2544) ความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉราภรณ์ จันทร์สว่าง. (2558) การพัฒนาทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) เชียงใหม่ : ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น
- CHAO PENG. (2557) การสร้างแบบ เรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมมีสะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน. สารนิพนธ์ นศ.ม (สาขาวิชาภาษาศาสตร์ การศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- TANG YIHONG. (2557) วิถีชีวิตของบัณฑิตชาวจีนในสังคมไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ZHENG CUIXIANG. (2557) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ : ประวัติศาสตร์บอกเล่าก่อตั้งและบทบาทด้านความสัมพันธ์ไทย-จีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- SOHU. (2016) **泰国留学前景**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.sohu.com>. (1 ธันวาคม 2555)

บรรณานุกรม (ต่อ)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

จริยาวัฒน์ โลหาพูนตระกูล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2560.

จิตรลดา แสงปัญญา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2560.

ธิดา โมสิกรัตน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2560.

นริศรา เกตวัลท์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2560.

ปลาโมทย์ ชูเดช เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2560.

พรรณศิริ แจ่มอรุณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2560.

พัชรินทร์ บุรณะกร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2560.

พิชญญาณ อธิเลิศรณานนท์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2560.

วชิรา เจริญจิตร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2560.

วนิสา สัมภาวะผล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2560.

วิไล ธรรมวาจา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2560.

ศนิชา แก้วเสถียร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2560.

อิมธิรา อ่อนคำ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2560.

BAO JINLING เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ OU LIUFEN เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2560.

ภาคผนวก ก
เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2560

ชื่อเรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ Miss Ou Liufen
คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเสอลซิงกิ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จริยาวัตร คมพยัคฆ์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2560

เลขที่รับรอง

อ.624/2560

วันที่ให้การรับรอง: 5 พฤศจิกายน 2560

วันหมดอายุใบรับรอง: 4 พฤศจิกายน 2562

ภาคผนวก ข
หนังสือแสดงความยินยอมผู้เข้าร่วมการวิจัย

ทำที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชากร อาจารย์สาขาวิชาการสื่อภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาวิชาการสื่อภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อโครงการวิจัย แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อผู้วิจัย OU LIUFEN โทรศัพท์ 095-461-0308 E-Mail: liufenou@gmail.com

ที่อยู่ 522 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

ข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือไม่รับการปฏิบัติ และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัยจนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจง ผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยข้าพเจ้ายินยอมตอบคำถามสัมภาษณ์ เรื่องแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใด ๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจง ผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารเข้าร่วมวิจัยและสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ

(Miss OU LIUFEN)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ

(.....)

พยาน

ภาคผนวก ค

คำชี้แจงเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ชื่อผู้วิจัย OU LIUFEN

ที่อยู่ 522 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 095-461-0308

E-Mail: liufenou@gmail.com

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัยก่อนที่จะตัดสินใจร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านและผู้ปกครองควรทำความเข้าใจว่า งานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้ตลอดเวลา

2. โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และเพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง มี 2 กลุ่ม จำแนกเป็น 1) อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจำนวน 17 คน โดยเลือกจากประชากรทั้งหมด จำแนกเป็น อาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 12 คน อาจารย์ร่วมสอน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน และอาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีน จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยแก่นักศึกษา ชาวจีนมาอย่างต่อเนื่อง 2) นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจบการศึกษาและรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนเอกภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. ชื่อของนักศึกษาชาวจีนที่ให้สัมภาษณ์:

2. สาขาวิชาที่เรียน:

1. คุณเรียนภาษาไทยมากี่ปีแล้วคะ
2. ทำไมถึงเลือกเรียนภาษาไทย
3. เวลาเรียนภาษาไทยคุณได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการฟังอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
4. เวลาเรียนภาษาไทยคุณได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการพูดอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
5. เวลาเรียนภาษาไทยคุณได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
6. เวลาเรียนภาษาไทยคุณได้พบปัญหาการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
7. เวลาเรียนภาษาไทยคุณได้พบปัญหาด้านวัฒนธรรมอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
8. คุณคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ
9. คุณรู้สึกสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนคืออะไรคะ เพราะอะไร

วันที่สัมภาษณ์:

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ สำหรับอาจารย์ที่สอนนักศึกษาจีนและนักศึกษาจีนที่เรียนเอกภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย

1. ชื่อของอาจารย์ที่ให้สัมภาษณ์

2. ตำแหน่ง

3. ประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวต่างชาติ

1. ในเวลาสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน อาจารย์มีแนวทางการสอนอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ

2. ในมุมมองของอาจารย์ อาจารย์คิดว่าควรจะจัดการเรียนนอกสถานที่ให้กับนักศึกษาชาวจีนหรือไม่เพราะอะไรคะ

3. ในเวลาสอนนักศึกษาชาวจีนอาจารย์ส่วนมากจากใช้สื่อการสอนอะไรเป็นหลัก แล้วอาจารย์คิดว่าสื่อการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างไรคะ

4. อาจารย์คิดว่าแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีอะไรบ้างคะ ทำไมถึงเป็นแนวทางที่ดีกว่า

สัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน

1. ชื่อของนักศึกษาชาวจีนที่ให้สัมภาษณ์:

2. สาขาวิชาที่เรียน:

1. คุณมีแนวทางอะไรบ้างสำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2. ในฐานะที่เป็นนักศึกษาชาวจีน คุณรู้สึกว่ามีแนวทางอะไรช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในฐานะที่เป็นนักศึกษาชาวจีน คุณรู้สึกว่าการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยด้วยตัวเองและการแก้ไขปัญหาด้วยอาจารย์ อันไหนสำคัญกว่ากัน เพราะอะไรคะ

4. คุณคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยจะช่วยลดปัญหาการใช้ภาษาไทยได้หรือไม่เพราะอะไรคะ

วันที่สัมภาษณ์:

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	MISS OU LIUFEN (พิมพ์พิศา)
วัน เดือน ปีเกิด	10 สิงหาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	522 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555 - 2557	คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างสี (ภาษาไทย) (Guangxi University Of Foreign Languages)
พ.ศ. 2557 - 2559	ศิลปศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)